

Milujte se!

Časopis pro novou evangelizaci

Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás.
Jan 15,12

Inspirace těmi, kteří se rozhodli, že jejich bohatstvím bude Bůh:

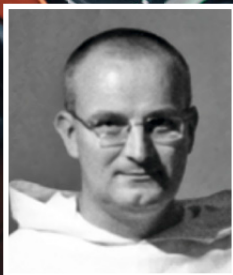
P. Martin Středa, SJ

str. 6–20

Rosa Vůjtěchová

str. 52–57

**P. MUDr. Mikuláš
Ota Buzický, OP**

str. 60–63

**„Vždycky je někdo bohatší (...),
takže tahle honba tímhle směrem
nikam nevede. To nedělejte!“**

Víte, kdo to řekl? Nějaký kněz, filozof? Ne. Řekl to Radovan Vávra, bývalý generální ředitel Komerční banky.

Obsah:

šedesáté druhé číslo

Milovaní čtenáři!

V této vážné a pro mnohé těžké době (a pro všechny ostatní velmi nejisté době – ale která doba je jistá...), bych vás, a to nejen před četbou tohoto nového čísla časopisu *Milujte se!*, chtěl pozvat k modlitbě:

Maria, pomoz, přišel čas,
milostná Matko, slyš náš hlas!
V nebezpečí a strádání
přímluva Tvá nás ochrání.
Lidská kde síla bezmocná,
Tvá kyne ruka pomocná;
neoslyš proseb dítek svých,
k Tobě tak vroucně lkajících;
Matkou ukaž se laskavou,
sešli nám v nouzi pomoc svou;
Maria, pomoz, přišel čas,
milostná Matko, slyš náš hlas.
Amen.

Všichni ti, kteří prosili v náročných situacích Pannu Marii o pomoc (také ti, o kterých je řeč v tomto čísle časopisu *Milujte se!*), nám svědčí o síle její přímluvy – a vůbec o síle modlitby a síle všemohoucího Boha! On je naší jistotou. Tato jistota nevede k pasivitě, ale k tomu, že se můžeme „naplno opřít“ do všeho dobrého, protože máme v každé situaci a při každém dobrém díle „krytá záda“.

V Kristu P. Pavel Zahradníček

- 3 Chudá, ale ne hloupá
- 4 Refrén těch, kteří křížují Pána
- 6 Martin Středa
- 8 Obrana Brna před Švédy
- 12 Zásady patera Martina Středy SJ
- 16 Raduit de Souches, velitel obrany Brna před Švédy
- 19 Závody Martina Středy
- 21 Drahé vyhýbání se
- 19 Dvakrát na Doupově
- 23 O svěcení neděle
- 26 Jak jsem přestal v neděli nakupovat
- 27 Výši stanovují lidé, počet plateb Bůh
- 28 Znovuobjevená Eucharistie
- 34 Jak se rodí klášter. Bosé karmelitky obnovují zchátralý statek
- 40 Poznej své charisma!
- 43 Jak se pozná charisma?
- 44 Charisma povzbuzování
- 46 Charisma těch „ve druhé linii“: charisma pomoci
- 47 Kde je bratr Lev?
- 48 Charisma pohostinnosti
- 50 František, bratr Lev a dokonalá radost
- 51 Sedlák a počasí
- 52 Česká Matka Tereza?
- 58 Bolestné tajemství
- 60 Dlouhá cesta „upřesňování“ svého povolání

Knižní přílohy dřívějších čísel časopisu *Milujte se!* si můžete doobjednat na www.fatym.com a www.amims.net.

Milujte se!

Časopis pro novou evangelizaci
62/2022, XVI. ročník, vydáno 24. srpna 2022

Vychází s církevním schválením Biskupství brněnského
č. j.: Ep/1379/08 ze dne 25. 1. 2008

Koordinátor: P.ThLic. Marek Dunda, Th.D.
Šéfredaktor: P.ThLic. Pavel Zahradníček, Th.D.
Překlady: Terezie Eisnerová OP
Jazyková a grafická úprava: Ondřej P. Vaněček

Vydavatel: Milujte se! z.s., Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí
e-mail: redakce@milujte.se, www.milujte.se
číslo účtu pro zaslání darů: 2101330155/2010, specifický symbol: 7777

ISSN 1802-4327, MK ČR E 17470

Katolický časopis *Milujte se!* je zaměřen na osvětu a vzdělávání široké veřejnosti jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Časopis vychází pod záštitou sestry Matky Terezy a je vydáván ve spolupráci s Hnutím Pro život ČR.

Objednávky: Časopis je neprodejný a distribuován zdarma. Lze jej v požadovaném počtu výtisků objednat na adrese redakce. Jeho vydávání je možné jedině díky zasílaným darům, neboť časopis nemá předplatné či státní a církevní dotace. Zaslání dary lze podle §15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.

Redakce si vyhrazuje právo zveřejnění texty krátit, případně upravovat.
Fotografie lidí umístěné u svědectví a článků jsou pouze ilustrační.
Znění licencí Creative Commons (CC) naleznete na <http://creativecommons.org/licenses>.

Foto na titulní straně: Unsplash, Dima Panyukov (CC0)

Podpořte *Milujte se!* – objednejte si jej

Máme velkou radost, že se k vám dostává další číslo časopisu *Milujte se!*, který u nás začal vycházet díky iniciativě sester Matky Terezy. Vydávání dalších čísel se však neobejde bez vaší pomoci. Prosíme vás o modlitby – za nás, kteří časopis připravujeme, za všechny čtenáře a za ty, kteří časopis šíří dále k těm, kteří by se k němu jinak nedostali a nemohli si jej objednat. Jsme však raději, můžeme-li zasílat časopis čtenářům přímo domů, a nikoli jej pouze anonymně distribuovat.

Časopis posíláme všem zájemcům zdarma (je distribuován pouze v ČR). Náklady na výrobu a distribuci jednoho výtisku, které činí přibližně 20 Kč, jsou hrazeny výhradně z darů čtenářů. Dary na podporu časopisu *Milujte se!* můžete posílat na účet 2101330155/2010, specifický symbol 7777 a jako variabilní symbol použijte údaj ze složenky, která je součástí zásilky. Dary jsou potvrzovány a lze je uplatnit při snížení základu daně.

Časopis *Milujte se!* můžete objednat sobě nebo svým přátelům e-mailem na redakce@milujte.se nebo poštou na adrese redakce. Jen na vás záleží, zda časopis bude i nadále vycházet. Děkujeme za vaši podporu.

Jsme velmi šťastné, že časopis *Milujte se!* šíří pravdu a učení Církve a že prospěšnost a vzdělávací vliv je vidět ve svědectvích ze života lidí. Podporujeme a modlíme se za všechny, kteří se podílejí na vzniku tohoto časopisu.

Sestry Matky Terezy v ČR

Chudá, ale ne hloupá!

Cesta ke štěstí je jednoduchá: umět vidět a žasnout, nebát se děkovat, mnoho děkovat.

Nejraději vzpomínám na lidi, kteří vyzařovali štěstí a radost, protože dovedli být spokojeni s tím, co měli. Myslím na paní, která mnoho neměla. Když se jiní chlubili a snad se snažili v ní probudit závist, smála se a říkala:

„Jsem sice chudá, ale ne hloupá. Přece si nebudu kazit radost závistí. Já se raduji s druhými z toho, co mají oni, a tak jsem bohatší o radost.“

*Mons. Jan Graubner
(z pastýřského listu k Vánocům 2021,
podle www.ado.cz) ■*

... a tak jsem bohatší o radost.

Nejhloupější hřích

„Kluci, nezávidte,“ říkávala mně a mým třem bráčkům moje babička, „závist je nejhloupější hřích.“

„A proč zrovna závist, babi?“ zeptal jsem se jednou zvědavě.

„Protože při jiných hříších má člověk alespoň na chvíli pocit, že si nějak pomohl. Je to jen na chvíli, je to jen zdání, ale přece... Kdežto závist vám nedá nic ani na tu chvíli. Už od samého počátku vás jen užírá a bere radost.“ Babička již s námi na této zemi řadu let nežije, ale tato a další její slova si dodnes pamatuji.

P. Pavel Zahradníček

Refrén těch, kteří křižují Pána

„Na Kalvárii se střetla dvojí mentalita,“ říká Svatý otec František.

První způsob uvažování: „Zachraň sám sebe!“

V evangeliu totiž slova ukřižovaného Ježíše protirečí slovům jeho katanů, kteří ustavičně opakují tentýž refrén: „Zachraň sám sebe.“ Členové velerady pronášejí: „Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený!“ (Lk 23,35) A vojáci přizvukují: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!“ (v. 37) A konečně jeden ze zločinců, po vyslechnutí toho všeho, přisvědčuje: „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ (v. 39) Zachránit sami sebe, dbát o sebe, myslet na sebe, nikoli na druhé, ale výlučně na vlastní zdraví, úspěch, zájmy, majetek, moc, vnější dojem. „Zachraň sám sebe“ – to je refrén, který opakuje lidstvo křižující Pána. Zamysleme se nad tím.

Zachránit sami sebe, dbát o sebe, myslet na sebe, nikoli na druhé, ale výlučně na vlastní zdraví, úspěch, zájmy, majetek, moc, vnější dojem. „Zachraň sám sebe“ – to je refrén, který opakuje lidstvo křižující Pána.

Foto: Unsplash, Sharon McCutcheon (CCO)

Druhý způsob – Ježíšův

S touto egoistickou mentalitou stojí v rozporu postoj Spasitele, který vydává sám sebe. V dnešním evangeliu (tuto promluvu pronesl svatý otec František na Květnou neděli 2022, asi měsíc a půl po začátku války na Ukrajině – pozn. redakce) se Ježíš na Kalvárii celkem třikrát ujímá slova, stejně jako jeho odpůrci (srov. verše 34.43.46). Ani jednou si však nic nenárokuje, dokonce ani sám sebe nebrání či neospravedlňuje. Modlí se k Otci a dobremu lotru nabízí milosrdenství. Zejména jeden jeho výrok se od onoho „zachraň sám sebe“ výrazně odlišuje: „Otče, odpusť jim.“ (v. 34)

Zastavme se u těchto slov. Kdy je Pán pronáší? Ve zvláštní chvíli: během křížování, když mu hřeby pronikají zápěstím a chodidly. Zkusme si představit onu ostrou bolest. A právě tehdy, za nejprudší fyzické bolesti svých pašijí, žádá Kristus odpuštění pro toho, kdo jej přibíjí na kříž. V takové chvíli by kdokoli vykřičel veškerou svou zlobu a trýzeň, avšak Ježíš prosí: Otče, odpusť jim. Na rozdíl od jiných mučedníků, o kterých Bible vypráví (srov. 2 Mak 7,18–19), nespílá svým popravčím a nehrozí jim Božím trestem, ale modlí se za bezbožníky. Zatímco je věšen na pokořující šibenici, nabývá jeho

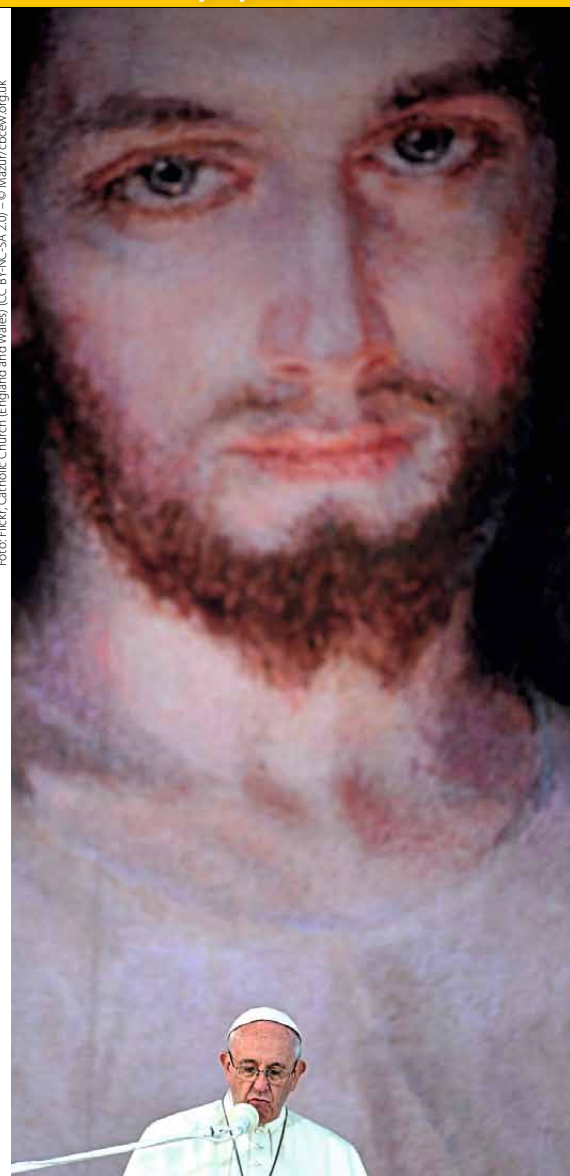
darování takové intenzity, že se mění v odpuštění.

Pohledme na ukřižovaného Ježíše a tak pochopíme

Bratři, sestry, pomysleme, že s námi Bůh nakládá stejně. Když mu svými činy působíme bolest, trpí a zachvacuje ho jediná touha: odpustit nám. Pohledme na Ukřižovaného, abychom si to uvědomili. Z jeho ran, z oněch bolestných otvorů, vyhloubených našimi hřeby, prýští odpuštění. Pohledme na ukřižovaného Ježíše a zamysleme se nad tím, že se nám nikdy nedostalo lepšího slova než onoho: Otče, odpusť. Pohledme na ukřižovaného Ježíše, abychom zjistili, že se nám nikdy nedostalo laskavějšího a soucitnějšího pohledu. Pohledme na ukřižovaného Ježíše a tak pochopíme, že se nám nikdy nedostalo láskyplnějšího objetí. Pohledme na ukřižovaného Ježíše a vyslovme: „Děkuji, Ježíši, stále mne miluješ a odpouštíš mi, ačkoli sám sobě jen stěží odpouštím a s námahou sám sebe miluji.“

Nejobtížnější přikázání

V oné nejtěžší chvíli svého ukřižování Ježíš prožívá své nejobtížnější přikázání: lásku k nepřítelům. Chceme-li prověřit svou příslušnost ke Kristu, zvažme, jak se cho-

váme k člověku, který nás zranil. Pán nás žádá, abychom se nezachovali tak, jak se nám zachce či jak to dělají všichni, nýbrž tak, jak se On vztahuje k nám. **Žádá, abychom zlámali okovy onoho „mám tě rád, když mě máš rád ty; přátelím se s tebou, když jsi můj přítel; pomáhám ti, když mi pomůžeš“ a nahradili je slitovností a milosrdenstvím vůči všem**, protože Bůh spatřuje syna v každém člověku, nedělá nás na dobré a špatné, přátele a nepřátele. Jsme pro něj všichni milovanými dětmi, které si přeje obejmout a jimž chce odpustit. I při oné pozvánce na svatební hostinu svého syna pán vysílá své služebníky na rozcestí, aby pozvali všechny lidi, bílé i černé, dobré i špatné, zdravé i nemocné, všechny. Ježíšova láska se vztahuje ke všem lidem, nikoho neupřednostňuje. Privilegiem každého z nás je skutečnost, že jsme milováni a bylo nám odpuštěno.

Papež František
(podle www.vaticannews.va, zkráceno,
přeložila Jana Gruberová) ■

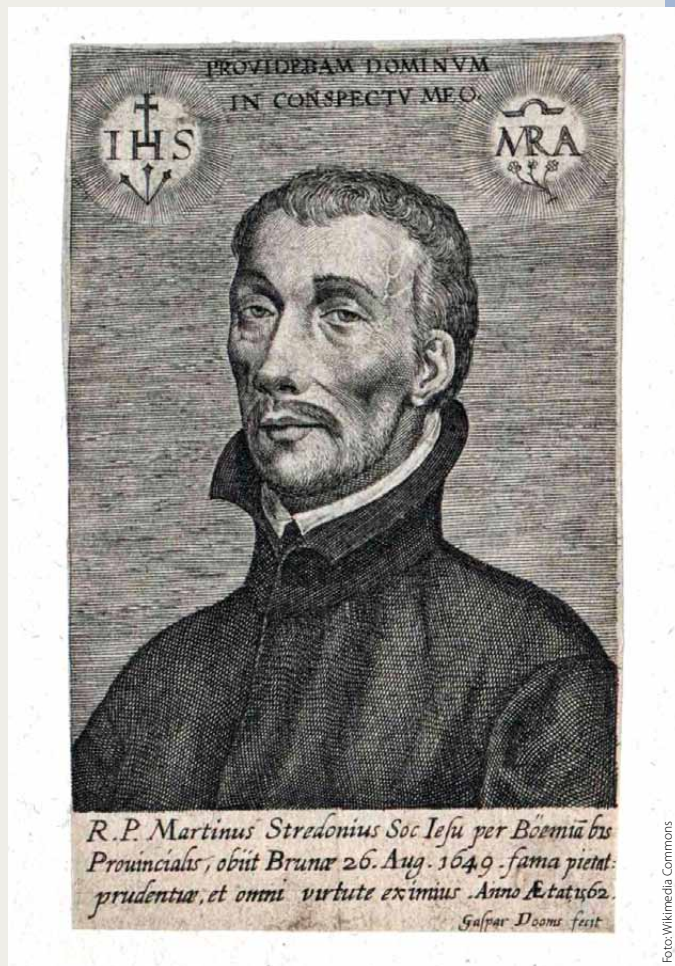

Martin Středa

Hodinu před tím, než se každý den v poledne rozezní zvony na věžích ostatních brněnských kostelů, vyzvání se dle dávné tradice „poledne“ už v jedenáct hodin na „Petrově“ – na věžích brněnské katedrály, zasvěcené svatým Petru a Pavlovi. Váže se k tomu zajímavá pověst:

Když Švédové za třicetileté války obléhali Brno a obráncům města již docházely síly, doslechl se rektor brněnské jezuitské koleje otec Martin Středa SJ, že velení švédského vojska rozhodlo: pokud nedobudeme město do dvanácti hodin, dřív než na věži Petrova začne odbíjet poledne, ukončíme obléhání a odtáhneme. Ve chvíli, kdy byla situace obránců města Brna 15. srpna 1645 již naprosto kritická a hrozilo, že do dvanácti hodin město neudrží, nechal otec Martin Středa zazvonit poledne o hodinu dříve. Švédové ukončili ofenzívu a odtáhli. Město bylo zachráněno. Tolik pověst, která asi ne zcela odpovídá historickým faktům. Ve skutečnosti jsou ale zásluhy jezuitského kněze Martina Středy o město Brno daleko větší, než jak mu přičítá tato pověst. Žádost o zahájení procesu jeho beatifikace (blahořečení) byla podána brněnským biskupem Vojtěchem Cikrlem a k jejímu schválení došlo na zasedání České biskupské konference v květnu 2021. Kdo je tento mimořádně vzdělaný muž hluboké modlitby a svatého života, kterému je připisována řada nadpřirozených zázraků?

Zbožný a nadaný mladý muž
Martin Středa se narodil 11. listopadu 1587 nebo 1588 (1589) v Gliwicích. Dnes leží v Polsku, historicky však Slezsko patřilo k zemím Koruny české. Pocházel z české katolické rodiny. Měl dva mladší bratry. Jeden z nich, Ondřej, se stal také jezuitou. Martin byl zbožně vychováván a k náboženskému životu patřilo i to, že

Z celého jeho vystupování bylo patrné především čisté svědomí.

chodíval na pouť do Čenstochové (Częstochowa).

Do jezuitského řádu vstoupil roku 1608, když mu bylo ani ne dvacet let, a už od začátku bylo zřejmé, že bere duchovní život vážně. Z celého jeho vystupování bylo patrné především čisté svědomí.

Uměl česky, polsky, latinsky a německy.

Autoritu má ten, kdo sám dokáže autority respektovat

Již v době studií si dal zásadu: „Buď rychlý vůči představeným.“ Tak cvičil svou poslušnost, a aniž by to věděl, připravoval se tím na budoucí roli představeného. Dobrým nadřízeným bývá totiž ten, kdo sám umí své nadřížené respektovat.

Měl všechny předpoklady stát se vedoucím a jeho představení to dokázali rozpoznat a využít. Kromě jiných úkolů,

Foto: Wikimedia Commons, Benoit Larochele (CC BY 3.0); Michal Klajban (CC BY-SA 2.0) / montáž: MSJ

Foto: Flickr, young shanahan (CC BY 2.0)

keré v jezuitském řádu plnil, byl dvakrát rektorem v Brně, dvakrát rektorem ohromné koleje pražského Klementina,

jako řádový prokurátor byl jménem provincie poslán do Říma, jednou byl představeným domu profesorů u sv. Mikuláše

na Malé Straně a dvakrát provinciálem – to znamená představeným celé české jezuitské provincie, do které patřilo 22 jezuitských kolejí a rezidencí.

OAMDG – Omnia ad maiorem Dei gloriam

Všechny své úkoly ochotně přijal a zhostil se jich v duchu hesla jezuitů – „Všechno k větší slávě Boží“ (latinsky „*Omnia ad maiorem Dei gloriam*“). Mnohým pomohl a tam, kde byl, se stal oporou a příkladem poctivého života víry.

Důvěra v Boha – a absolutní klid

Zejména vynikal velkou důvěrou v Boha a s ním spojeným neotřesitelným vnitřním klidem. O jeho klidu se vyprávělo mnoho různých příběhů. Například jednou, ▷

*Dobrým nadřízeným
bývá totiž ten,
kdo sám umí své
nadřízené respektovat.*

když byl rektorem jezuitské koleje v Brně, vznikl v sousedním domě požár. Kdosi tehdy zděšeně přiběhl do pokoje k rektorovi, který právě cosi psal, a poplašeně volal: „Hoří!“ Pater Středa na to odpověděl: „Když hoří, ať hasí,“ a klidně pracoval dál.

Jako rektor pražské koleje šel jednou tmavou chodbou a tu mu jeden mladý jezuita, student, skočil na záda – myslel, že je to některý spolužák. Otec Martin Středa se pod tou nenadálou

tíhou sehnul, byl slabě tělesné konstituce, ale mlčky zanesl své břemeno až k oknu a tam jej shodil. Mladíkovi dobrotivě řekl: „Jsi hodně těžký, bratře.“ Ten s překvapením poznal, kdo jej vlastně nesl...

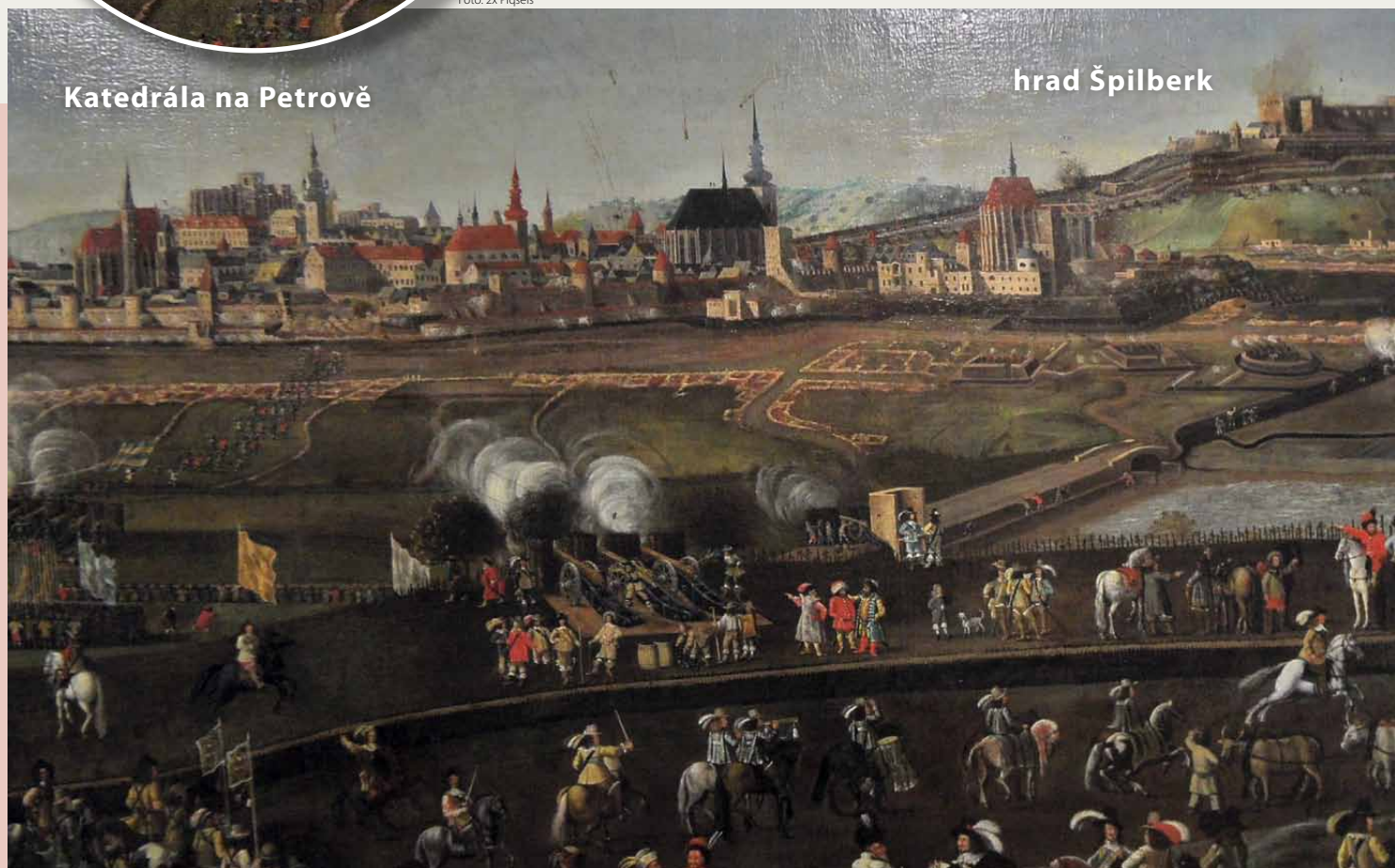
Vděčnost za řeholní povolání

Velmi si vážil řeholního života. Byl vděčný za to, že si ho Bůh vybral a povolal, že mu může sloužit v jezuitském řádu. Proto zvláště slavil každý rok výroční den svého přijetí do řádu. Tři dny se na ten den připravoval a tři dny po něm děkoval za všechna dobrodíní.

Foto: 2x Pixsels

Katedrála na Petrově

hrad Špilberk

Obléhání Brna Švédy v roce 1645, detail olejomalby (autoři: Hieronymus Benno Bayer, Hans Jörg Zeiser, 1645–1646)

Obrana Brna před Švédy

Obrana tehdejšího hlavního města Moravy Brna v roce 1645 před Švédy byla událostí dalekosáhlého významu.

Po bitvě u Jankova 6. března 1645, kde Švédi drtivě porazili císařská vojska, už jejich armáda směřovala na Vídeň. Švédi jen vítězili. Lehce dobyli Jihlavu a Znojmo

a podobně se během několika dnů chtěli zmocnit i Brna. Početní převaha byla jednoznačná. Švédský vojevůdce Leonhard Torstenson oblehl 3. května 1645 Brno a Špilberk (obě místa byla propojena pouze krytou cestou – *strada cooperta*, její poloha dnes už není známá). Ve svém vojsku měl víc než dvacet tisíc mužů. 19. července dostal ještě posilu 7000 mužů od knížete Rákoczyho. A Brno mělo jen

426 vojáků a 1050 ozbrojených občanů, mezi nimiž bylo i sedm desítek studentů, které zorganizoval otec Martin Středa SJ:

Útočníci měli asi dvacetinásobnou přesilu!

V Brně

Snad nejvíc bývá spojováno jeho jméno s Brnem. V průběhu roku 1629 zde nechal vybudovat vodovod z Řečkovic a tři rybníky. Během doby, kdy byl v Brně podruhé rektorem jezuitské koleje (1641–46), prožívalo město asi nejtěžší chvíle za celou svou existenci. V roce 1642 bylo sice vyhlášeno hlavním městem Moravy, ale to je neochránilo – podobně jako jiná města – před nájezdem Švédů. Vědělo se však, že když padne Brno do rukou Švédů, už jim nic nebude stát v cestě, aby se zmocnili hlavního města říše – Vídně.

Muž pevné víry – a naděje

A právě v tomto historickém okamžiku se P. Martin Středa stal tím, kdo všechny povzbuzoval a utvrzoval je v jistotě, že má smysl pokračovat v obraně a zároveň prosit o pomoc nebes. Byl to on, kdo sestavil z téměř sedmi desítek studentů gymnázia studentskou legii, která pak dobře střežila s obdivuhodnou udatností hradbu v blízkosti jezuitské koleje. Byl to on, kdo povzbuzoval představitel Brna a zvláště velitele Raduita de Souches, aby navzdory jednoznačně ▷

Dobový portrét Leonharda Torstensonova, velitele švédských vojsk, která v roce 1645 neúspěšně obléhala Brno

Šlo tedy zhruba o dvacetinásobnou převahu a naprosto nesouměřitelně lepší výzbroj včetně těžkého dělostřelectva. Měla to být jen krátká epizoda při tažení

Vynikal velkou důvěrou v Boha a s ní spojeným неотřesitelným vnitřním klidem.

*Kdosi poplašeně volal: „Hoří!“
Pater Středa na to odpověděl:
„Když hoří, ať hasí,“ a klidně
pracoval dál.*

Foto: Freepik, nakaridore; Freepik, wirestock (CC0) / montáž: MSI

na Vídeň – Torstenson si nechtěl tak velké město nechat v zádech nedobyté. Brno se ale bránilo víc než 3 měsíce a odolávalo mnoha útokům. A ubránilo se.

To, že se Brno zcela nečekaně ubránilo, mělo dalekosáhlé důsledky. Bez nadsázky můžeme říci, že před Brnem se rozhodl boj o Vídeň. Švédský vojevůdce Torstenson, do té doby neporazitelný, odtáhl s nepořízenou, s velkými ztrátami a s unaveným vojskem. Mezitím císař Ferdinand III. shromáždil dostatečné vojsko a spojenec Švédů sedmihradský kníže Rákoczy poznal, že válečné štěstí Švédy opustilo, zřekl se spolenectví s nimi

a ujednal s císařem mír. Torstenson sice na podzim táhl směrem na Vídeň, ale jeho vojsko už nebylo schopné větší úspěšné akce. To Torstensonovi vzalo chuť a v provincii se vzdal vrchního velení švédských vojsk.

P. Marek Dunda a Zdeněk Winkler ■

Před Brnem se rozhodl boj o Vídeň.

Foto: Flickr, young shanahan (CC BY 2.0)

nevýhodné pozici a téměř beznadějně situaci bojovali dál s nadějí ve vítězství. A byl to on, kdo šel příkladem v modlitbě, kterou podpořil i posty a skutky pokání. Právě v okamžicích nejtěžších bojů se modlil, často v kostele před svatostánkem.

Osmidenní „modlitební maraton“

Obráncům docházely zásoby i síly, ale zvláště citelně chyběl střelný prach. 31. července 1645, v den svatého Ignáce z Loyoly, zakladatele jezuitů, začal P. Středa v jezuitském kostele osmidenní

Dnes je P. Středa pochován v prosklené rakvi v kryptě kostela Nanebevzetí Panny Marie v Brně.

Foto: archiv Z. Winklera

15. srpna 1645, v den Slavnosti Nanebevzetí Panny Marie, obležení skončilo a Švédové s nepořízenou odtáhli.

pobožnost za pomoc v této tísní. Pobožnost lidu se konala od 5 hodin ráno do 8 do večera a přes noc vystřídali zbožný lid členové Tovařystva Ježišova – jezuité. „Útočilo se“ na milosrdenství Boží ve dne v noci. Pater Středa byl skálopevně přesvědčen, že takovou důvěru a takovou vytrvalost nemůže Bůh nevslyšet.

O dvě hodiny později...

Potom co 7. srpna večer tato osmidenní pobožnost skončila, vznikl ve dvě hodiny po půlnoci na hradbách poplach. Do hradebního příkopu vstoupila skupina lidí, kteří žádali o vpuštění dovnitř. Tvrdili, že jsou z císařského vojska. Stráže to považovaly za lest a chystaly se k obraně. V tom přiběhl velitel obránců Raduit de Souches a některé poznal po hlase. Arcivévoda Leopold poslal obleženým pomoc a malé posily. V noci se sice dvakrát srazili se Švédy, ale ti se jich zalekli, protože mysleli, že je to celá císařská armáda. Brod byl volný, a tak 80 až 90 nejodvážnějších seskočilo z koní a přebrodilo řeku. Bez boje se dostali k hradbám pod Petrov a do města. Byla to malá, ale cenná posila pro bránící se město – a také 24 centů síry na výrobu střelného prachu. Bez toho by poslední, ale velmi silný útok o týden později sotva vydrželi. A pater Středa se nyní modlil díkyčinění – viděl v příchozích první odpověď na právě zakončenou pobožnost.

Konec obležení – a finále vlastního života

Když 15. srpna 1645, v den Slavnosti Nanebevzetí Panny Marie, obležení skončilo a Švédové s nepořízenou odtáhli, připisoval P. Martin Středa vítězství jedině

Život P. Martina Středy SJ v datech

Panně Marii. Všichni si však uvědomovali, že právě on všechny povzbuzoval k naději a vedl je svým příkladem k tomu, aby si společně vyprosili zvláštní pomoc nebe.

Otec Martin Středa zemřel 26. srpna 1649. Před svou smrtí byl jako provinciál na vizitační cestě ve Slezsku, ale poznal, že celoživotní slabost se zvětšila. Hned odjel do Brna, které měl tak rád. Tam po dvou týdnech v pověsti svatosti zemřel.

Pár hodin před smrtí nadiktoval text, který měl být přečten po jeho smrti spolubratřím. Kromě jiného v něm stálo: „... vyznávám vinu, že jsem otcům a bratřím svým dobrým příkladem zbožnosti a dokonalosti tak nesvítil, jak se slušelo, ... dále, že jsem nesnášel slabosti podřízených tak, jak jsem měl...“

Je pohřben v prosklené rakvi v kryptě jezuitského kostela Nanebevzetí Panny Marie v Brně.

P. Marek Dunda a Zdeněk Winkler ■

Prameny:

Otýpka, Karel. *P. Martin Středa, jeden z obhájců Brna roku 1645*. Brno: Brněnská tiskárna, 1945.

**Toto datum
připomínají
každoroční oslavy –
„Den Brna“.**

Foto: Flickr, young shanahan (CC BY 2.0)

11. 11. 1587 Narozen v Gliwicích ve Slezsku

od r. 1605 Žije a studuje v Praze v semináři sv. Václava.

25. 9. 1608 Vstupuje do jezuitského noviciátu v Brně.

26. 9. 1610 Skládá první sliby.

28. 9. 1610 Je poslán na filosofická studia ve Štýrském Hradci.

1615 Učí v Praze rétoriku (nejvyšší třída jezuitských gymnázií).

7. 11. 1616 Zahajuje studium teologie u profesorů Santina a Filippiho.

8. 6. 1618 Jezuité jsou výnosem direktoria protestantských stavů vyhnáni z Prahy. Středa odchází s nimi, je poslán do Štýrského Hradce na dokončení studií.

1620 Kolem Velikonoc přijímá ve Štýrském Hradci kněžské svěcení.

1621 Vrací se do Prahy.

1622 Profesorem rétoriky, později i filosofie.

14. 11. 1622 Získává doktorát filosofie na Ferdinandově univerzitě.

1624 Profesorem teologie na Ferdinandově univerzitě.

1. 11. 1624 Skládá slavné řeholní sliby.

15. 6. 1625 Získává doktorát teologie. Koncem roku je poslán na kolej do Nisy ve Slezsku.

1627 Stává se sociem českého jezuitského provinciála P. Řehoře Rumera.

5. 9. 1627 Jmenován rektorem jezuitské koleje v Brně.

1628 Zavádí v jezuitském kostele v Brně roráty.

11. 11. 1629 Jmenován rektorem koleje u sv. Klementa v Praze a tím současně rektorem Karolina pražské univerzity. Má dozor nad všemi jezuitskými školami, vede úspěšná jednání o založení koleje v Litoměřicích, kde je v roce 1631 založeno jezuitské gymnázium.

15. 11. 1631 Vpád Sasů do Čech, obsazení Prahy. Dne 16.12. jsou jezuité vypovězeni z Prahy.

25. 5. 1632 Albrecht z Valdštejna dobývá Prahu, Sasové jsou vypuzeni, jezuité se vrací do zpustošené koleje, je všeobecný nedostatek a hlad.

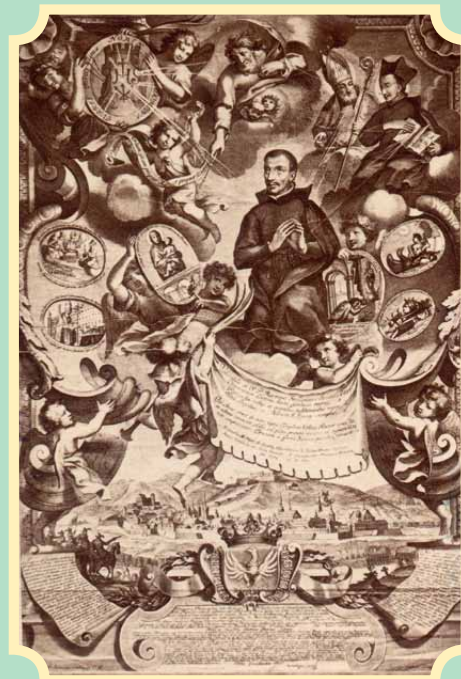

Foto: archiv Z. Winklera

Kolem roku narození P. Martina Středy vládne určitá nejistota, někteří historikové uvádějí také rok 1588 (historik české jezuitské provincie Schmidl) nebo 1589 (Balbín). Otec Martin Středa byl Čech, v té době byl městským radním, matka Barbora rozená Polednová byla sestrou proslulého P. Jiřího Poledne, rektora pražské univerzity.

1633 a 1634 V Čechách řádí mor, jezuité slouží nemocným.

25. 5. 1634 Stává se superiorem v domě profesů na Malé Straně.

11. 3. 1636 Poslán jako zástupce pražského arcibiskupa Arnošta Vojtěcha kardinála Harracha do Klatov, aby tam uvedl jezuitu, kteří tu pak založili kolej a gymnázium.

4. 6. 1636 Zvolen prokurátorem (delegátem provincie na kongregaci prokurátorů), cestuje do Říma, setkává se s generálním představeným řádu P. Muciem Vittelschim, který mu jako výraz své úcty daruje růženec sv. Ignáce.

22. 6. 1637 Podruhé jmenován rektorem Klementina.

11. 2. 1638 Jmenován provinciálem české provincie Tovaryšstva Ježíšova. V té době má provincie 17 kolejí a 5 rezidencí.

1641–1646 Rektorem jezuitské koleje v Brně.

1. 1. 1648 Podruhé jmenován provinciálem.

26. 8. 1649 O jedné hodině po půlnoci umírá v Brně na souchotiny.

Zásady patera Martina Středy SJ:

To, co Martin Středa učil a jak druhé vedl, to také především sám žil. Díky jeho nástupci P. Ondřeji Schambogernovi SJ se nám zachovaly takzvané „zásady“. Je to 27 bodů, které sám sestavil a které mohou pomoci v duchovním životě i mnoha dalším. Již ta první stojí za to!

Foto: archiv Z. Winklera

Foto: Pixabay, wir_sind_klein (CC0)

1. Šetři časem, jako šetríš penězi.

2. Nesluší se na muže vážného a ušlechtilého ducha, aby si stěžoval na tíži a množství práce.

3. Pracuj určité hodiny; co se nedělá první den, udělá se druhý a třetí. Nehoň se, abys na každé psaní hned odpověděl, všechno udělal a všechno obstaral!

4. Hrnou-li se kupující, bohatnou kupci; hrnou-li se klienti, bohatnou advokáti; hrnou-li se nemocní, bohatnou lékaři. A hrnou-li se práce, bohatnou pracující. (Rozumí se „pracující pro Boží království“ a „bohatství pro nebe“ – pozn. redakce.)

5. Nahrnou-li se nutné práce, neztrácej duševní svěžest a sílu a ani přívětivost. Vesele se odevzdej do vůle Boží, seřaď si ty práce a začni od těch, které jsou nejnnutnější, a potom se dej do ostatních. Vyrušují-li tě nevhodně, řekni jim laskavě, aby přišli jindy.

6. Práce, jež s tvým povoláním nesouvisejí, odlož, zbytečného dopisování nech, dlouhé hovory s cizími lidmi zkráť – a najdeš mnoho času pro věci duchovní.

7. Netrap se už napřed tím, co se teprve stane; každý den má svých nepříjemností dost.

8. Nemíchej se do maličkostí v práci svých podřízených.

10. Ve zmatku a pochybnostech, jež nemůžeš svěřit jiným, popros o pomoc Boží a bez úzkostlivosti učin' to, co se ti zdá lepším nebo méně nevhodným;

potom buď klidný, ať se stane cokoliv, neboť jsi podle Boha a zdravého rozumu jednal správně.

11. Pochybí-li někdo, nepohoršuj se nad tím, ale polituj ho. Přemýšlej, jak bys to co nejmírněji napravil, či nemá-li se toto menší zlo nechat tak pro větší dobro, které z toho může vzejít. Nemůžeš-li to napravit, poruč to Pánu Bohu, který byl uražen a snáš' to.

12. Nikoho neodsuzuj, aniž bys ho vyslechl!

9. Co se udělat má, udělej v době, která je pro to určena; ve zbytku dne si zachovej ducha volného, aby ses spojil s Bohem.

Foto: Unsplash, Daniel Pascoa (CCO)

13.

Věrný Bůh, jemuž jsme se úplně odevzdali, nás řídí skrze představené a nám se ničeho nebude nedostávat.

14.

Neposuzuj, co představení ustanoví, nechceš-li chybovat!

17.

V každé nehodě, ať již stihne tvé tělo, nebo tvou pověst, časné potřeby nebo přátele, odevzdej se do vůle Boží, která všechno dobře činí a moudře dopouští. Řekni: Pane Bože, stačí mi tvá milost! Jen ta ať ode mě odňata není. Jinak ať se všechno děje podle tvé vůle. Důvěřuji tvé Prozřetelnosti do budoucnosti a díky jí vzdávám za přítomnost i za minulost.

18.

Člověk neštěstí méně pocítuje, když si ho nevšímá.

19.

Kdo se oddává bázní nebo bolu, ten svůj stav nepolepší, ale zhorší.

15.

Stane-li se ti něco nepříjemného, nestěžuj si a neprojevuj citlivost, aby se rána nejitřila a tebe netrápila, ale otevři srdce své před Pánem Bohem, andělem strážným a svatým Ignácem a uvažuj, máš-li to někomu říci. Usoudíš-li, že by to bylo dobré, nepovídej to hned, ale teprve až budeš úplně klidný, a to jen někomu a jenom proto, aby ti pro budoucnost pomohl. A v hloubi srdce bez dalšího přemýšlení o tom hned odpusť všechnu křivdu, která se ti stala.

16.

Když všechno z čistého úmyslu pro Boha si přeješ, například: abys byl zdráv a spokojen, aby úcta Boží se šířila, aby kázeň reholní kvetla atd., a ono to špatně dopadne, netrap se. Tvoje snaha a práce nejsou bez zásluhy. My pracujeme a zaséváme, ale výsledek záleží na Bohu. Bůh od nás nic nepotřebuje a nikterak mu nevadí, nemáme-li od lidí nic, neboť jeho Prozřetelnost, moc a moudrost může si všechno upravit, jak chce. Je psáno: já jsem sázel, Apollo zaléval, Bůh však dal vzrůst.

20.

Bůh je v právu, jestliže služebníka svého v rozkoších nechová, nýbrž jej cvičí a tuží. Kdo mu smí odporovat?

21.

Prozřetelnost Boží velmi moudře utkala život lidský ze štěstí a neštěstí. Kdo smí její dílo hanět?

22.

V jakýchkoli pokušeních, nedokonalostech a těžších poklescích vynasnaž se, abys našel duševní klid. Nestěžuj si nikdy na takové trápení, nýbrž i tu se přizpůsob vůli Boží. Neboť třebaže Bůh hřích nechce, dopouští přece hřích, aby potrestal druhý hřích, aby pokáral pýchu, aby nás pokořil nebo abychom měli soustrast s jinými hříšníky; a tak to trpělivě snášej.

25.

Jestliže ses zmýlil ke své škodě nebo hanbě, nermuť se a nepozbývej mysli, nýbrž budiž ti útěchou, že Bůh tím uražen nebyl. Neboť nemá nás všechny zarmucovat nic než urážka Boží. Pomož si, jak můžeš. Nemůžeš-li však, snášej to trpělivě a statečně. Pokorně uznej před Bohem, že tomu málo rozumíš, a pros Boha, abys podle jeho svatě vůle tomu porozuměl lépe.

23.

Náč hledáš nějakou útěchu u tvorů, která by nesměřovala k Bohu? Máš-li Boha, máš všecko.

Jsi pošetilý, hledáš-li kapku vody, ač máš moře. V takovém případě si řekni: Stačí mi tvá milost, můj Bože, mé všecko! Láska tvá a již nic! Ty, Bože, mi postačuješ!

26.

Jeden je Bůh, jedno je třeba: šťastně umřít.

27.

Miluj málo věcí a prostě věci a najdeš spokojenost!

24.

Když věci veřejné nebo řeholní provincie jsou ve zmatcích nebo když se předpovídá budoucí zlo, neztrať rozvahu a nežaluj. Modli se k Bohu a jeho Prozřetelnosti svěť všechno. Bůh řídí svět po tolik staletí velmi dobře a má spravedlivé příčiny, aby učinil a dopustil, cokoli chce. Nakonec všechno obrátí ke své větší slávě a k našemu dobru, jak to již často v naší největší tísní učinil.

Připravil P. Marek Dunda (podle knihy Karla Otýpky „P. Martin Středa, jeden z obhájců Brna roku 1645“, Brno, 1945) ■

Raduit de Souches velitel obrany Brna před Švédy

Kdo stál za úžasným vítězstvím Brňanů? Zvlášť je třeba zmínit dvě velké osobnosti: velitele města Raduita de Souches (čti Suš) a rektora jezuitů P. Martina Středu SJ (viz předcházející články). Tito dva mužové se vzájemně doplňovali. Zatímco de Souches měl na starost veškeré vojenské aktivity, P. Středa zase jako velká morální a duchovní autorita všechny povzbuzoval a dodával naději.

To, že byl velitelem města Brna v této kritické situaci jmenován právě Jean-Louis Raduit de Souches (* 16. srpna 1608, La Rochelle, Francie; † 12. srpna 1682, Jevišovice), je možno vnímat jako projev velké důvěry císaře Ferdinanda III. a také jako zvláštní odměnu za předchozí zásluhy.

Příběh, který začal v Olomouci

Od roku 1642 byla Olomouc obsazena Švédy. V roce 1644 se chystal Olomouc dobýt císařský generál Ladislav Valdštejn. Měl pomoci tajný plán se lstí. Velitel pluku dragounů de Souches a 400 vybraných vojáků byli dovedeni tajnou chodbou na děkanství, podobně bylo přemístěno 200 bojovníků do biskupské rezidence. Císařská armáda měla prudce zaútočit zvenku. Ve vzniklém zmatku měli napadnout Švédy uvnitř hradeb vojáci tajně

*V Brně se
de Souches velmi
sblížil s rektorem
jezuitské koleje
P. Martinem
Středou.*

Jean-Louis Raduit de Souches – velitel brněnské obrany před švédskými vojsky v roce 1645

ukrytí na děkanství a v biskupské rezidenci a měli otevřít městské brány. Vymyšleno to bylo zdánlivě výborně (i když je otázka, nakolik je vhodné zatahovat církevní budovy do válečných plánů, byť jde o záchranu před útočícím nepřítelem...). Ale vinou neobratnosti vojáků v biskupské rezidenci došlo k vyzrazení, útok císařské armády Švédi odrazili a de Souches byl na děkanství Švédy obklíčen. Bránil se udatně, ale jeho malý oddíl podlehl přesile. Když už mu děkanství hořelo nad hlavou a téměř všichni jeho vojáci padli, de Souches s obrovskou odvahou sko-

čil z hradeb do příkopu. I když se musel pohybovat v ohni střel, šťastně doběhl do císařského ležení.

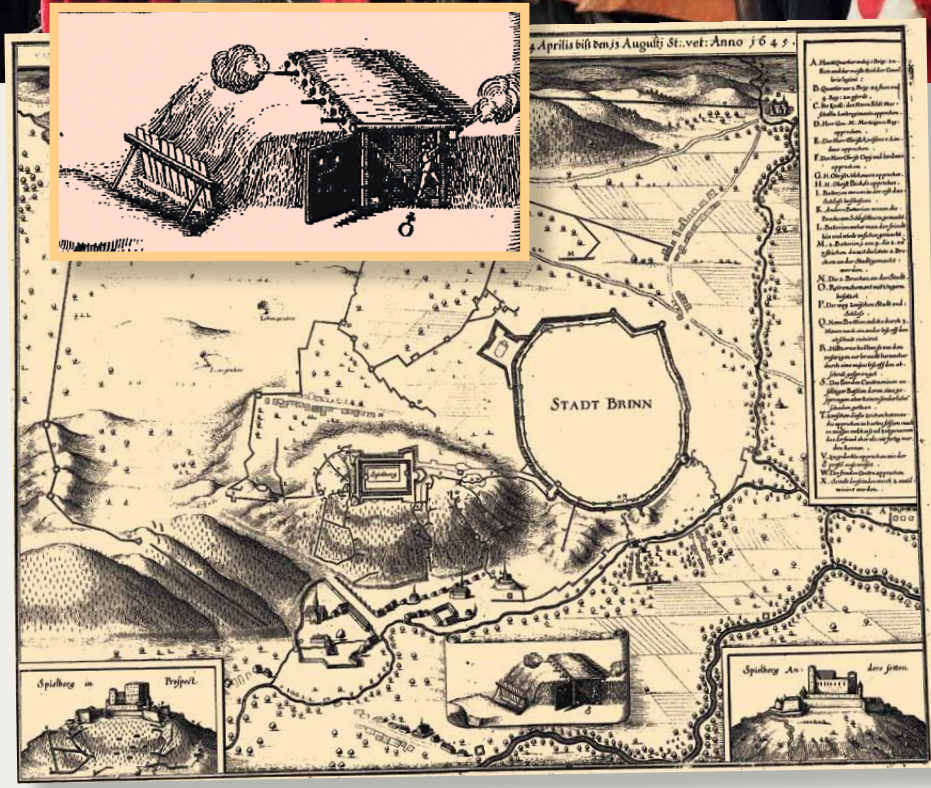
Uznání a slib, že dostane další příležitost

Hrdinská obrana děkanství a odvážný skok z hradeb mu vynesly velký věhlas a slávu. A 28. září 1644 pak dostal od císaře vlastnoručně psaný list, v němž panovník vyslovil své uznání a slib, že při nejbližší příležitosti jeho udatnost císařsky odmění. A ta příležitost se naskytlá, když hlavnímu městu Moravy hrozilo vážné nebezpečí.

Foto: Flickr, young-shanahan (CC BY 2.0)

Muži ve výstroji a výzbroji vojáků z dob třicetileté války při akci Den Brna, který se konává na počest ubránění města před švédskými vojsky

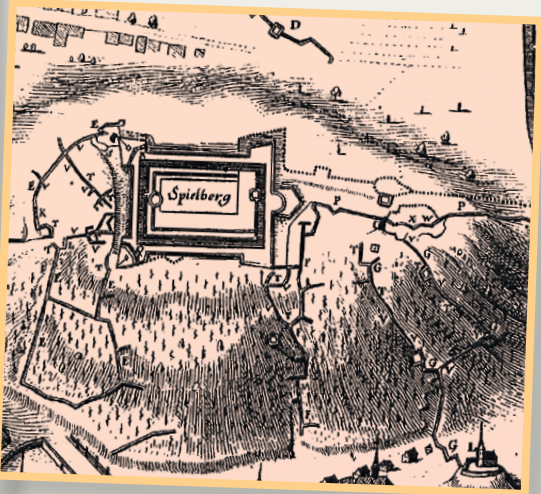

Foto: 3x Wikimedia Commons

Mapa Brna a hradu Špilberku znázorňující systém jejich opevnění v r. 1645. Na prostřední kresbě dole a též v detailu vlevo nahoře je konstrukce tzv. kryté cesty (v legendě mapy se na obrázek odkazuje poznámka u písmene V – *Zugedeckte approchen wie der ō profil auß weiset*, kterým jsou v mapě označeny četné objekty – viz detail mapy s půdorysem hradu vpravo).

Raduit de Souches byl jmenován velitelem obrany města před švédským vojskem.

Počáteční nedůvěra

Den po jmenování 15. března 1645 dorazil do Brna asi s 300 vojáky. Byl však uvítán s velkou nedůvěrou. Mnozí poukazovali na to, že je Francouz a Francie byla tehdy největším nepřítelem Rakouska. Připomínalo se, že je kalvín, a tedy nekatolík jako Švédové. Vědělo se též, že původně bojoval na straně Švédů, a teprve když se nepohodl se švédským velením, byl v roce 1642 přijat do císařské armády. V rozjit-

řené atmosféře přišel 22. března městské radě list od císaře Ferdinanda III., který pomohl tyto mraky rozptýlit.

Brňané brzy poznali, že de Souches je muž na svém místě. Jeho neohrožené chování a energická opatření pro větší bezpečnost města brzy zahnal počáteční nedůvěru a získaly mu i úctu.

Dobrá příprava: materiální i duchovní

Obranu města vzal velmi vážně a udělal řadu kroků, které se později ukázaly jako velmi výhodné – např. vybudoval spo-

jení mezi městem a hradem Špilberkem (tzv. krytá cesta – *strada coperta*), díky kterému se pak mohl hrad udržet, nechal zbourat domy za hradbami, aby nemohly poskytovat Švédům útočiště atd.

V Brně se de Souches velmi sblížil s rektorem jezuitské koleje P. Marti- ▶

*„Od patera Martina Středy jsem si vždy odnášel útěchu a vnitřní klid.“
Raduit de Souches*

nem Středou. Sám o tom později v jednom svém dopise píše: „Brzy jsem poznal ctnosti a příkladný život tohoto muže, takže jsem častěji vyhledával rozmluvu s ním a přátelsky se s ním stýkal podle možnosti při svých těžkých pracích, jichž mi hodně způsobil Švéd...“

Sám Souches vidí neoddiskutovatelný přínos P. Středy během celé doby, kdy se Brno muselo bránit, když o tom říká: „Vroucí modlitby a vytrvalé posty Pátera Středy, jimiž přinášel z nebe pro ochranu a bezpečnost obležených sílu, takže nepřítel sám konečně zpozoroval, když už použil každého válečného pokusu a nastražil všechna nebezpečí, že duch ve městě je pevný a nezlomný a že dýchá něčím z ochrany Boží.“

Povzbuzení a vnitřní klid

Spolupráce těchto dvou obránců Brna byla především pro de Souchese velkou posilou. Říká o tom: „V době obranného boje, kdykoli jsem měl chvíli aspoň trochu volnou od obtížnějších prací, věnoval jsem ji návštěvě a rozmluvě s P. Martinem a vždy jsem si od něho odnášel útěchu a vnitřní klid.“

Rozhovory, obrácení a přijetí do katolické církve

Tato setkání však měla ještě i jiný dopad, de Souches začal vidět věci nově a správněji. Píše o tom: „A jako vynikal jedinečným projevem lásky a úcty ke mně, tak také i všech bludů mého kalvínského vyznání (v té herezi jsem byl vychován)

V belgickém Foy dostal od představené kláštera malou sošku Panny Marie za to, že jeho vojsko klášter ušetřilo.

se dotýkal s velikou obratností a jemností. A on byl také první, který mé názory, jež jsem v důsledku toho vyznání zastával, uvedl v pochybnost. Proto tomu muži přičítám první pohnutky k svému obrácení...“

Plné přijetí katolické víry nastalo u de Souchese teprve později. Sám to upřesňuje: „A třebaže jsem se v duchu rozhodl první svou zpověď podle řádu katolického vykonat u pátera Středy a od něho, jako od muže svatě pověsti, přijmout požehnání pro budoucí život, musel jsem k tomu úkonu zbožnosti vybrat P. Karla de Grobendanque, poněvadž P. Martin Středa byl odvolán do Prahy a vázán úřadem provinciála a nemohl býti při mně.“

Soška, která ho provázela životem

Není bez zajímavosti, že Ludvík de Souches o mnoho let dříve a dlouho před svým obrácením dostal v belgickém Foy od představené kláštera malou sošku Panny Marie za to, že jeho vojsko klášter ušetřilo a nevypálilo. Abatyše mu řekla, že Panna Maria ho ochrání v bitvách, bude-li ji mít stále při sobě. Proto ji pak nosil stále s sebou – a to dokonce ještě v dobách, kdy byl kalvíncem (protestanti svatě a Pannu

Foto: hlubokemasuvky.cz

Sošku Panny Marie z Foy daroval poutnímu místu v Hlubokých Mašůvkách. Je zde dodnes.

Marii jinak nectí) – a skutečně, ze všech vojenských šarvátek vyšel nezraněn...

Za věrné služby císaři se stal de Souches majitelem zámku a panství Jevišovice, k nimž náležela i ves Hluboké Mašůvky (asi 5 kilometrů od Znojma) s poutní dřevěnou kapličkou Panny Marie. Kapli dal přebudovat na kamenný kostel a věnoval mu svou sošku Panny Marie z Foy, která je uchovávána na poutním místě v Hlubokých Mašůvkách dodnes. Zemřel ve věku 74 let 12. srpna 1682 a je pochován v kostele u sv. Jakuba v Brně. K jeho náhrobku se dostanete, když ze zadu obejdete hlavní oltář.

P. Marek Dunda a Zdeněk Winkler
(prameny viz str. 11) ■

Tělo Jeana-Luise Raduita de Souches je uloženo v brněnském kostele sv. Jakuba

Foto: archiv Z. Winklera

Závody Martina Středy

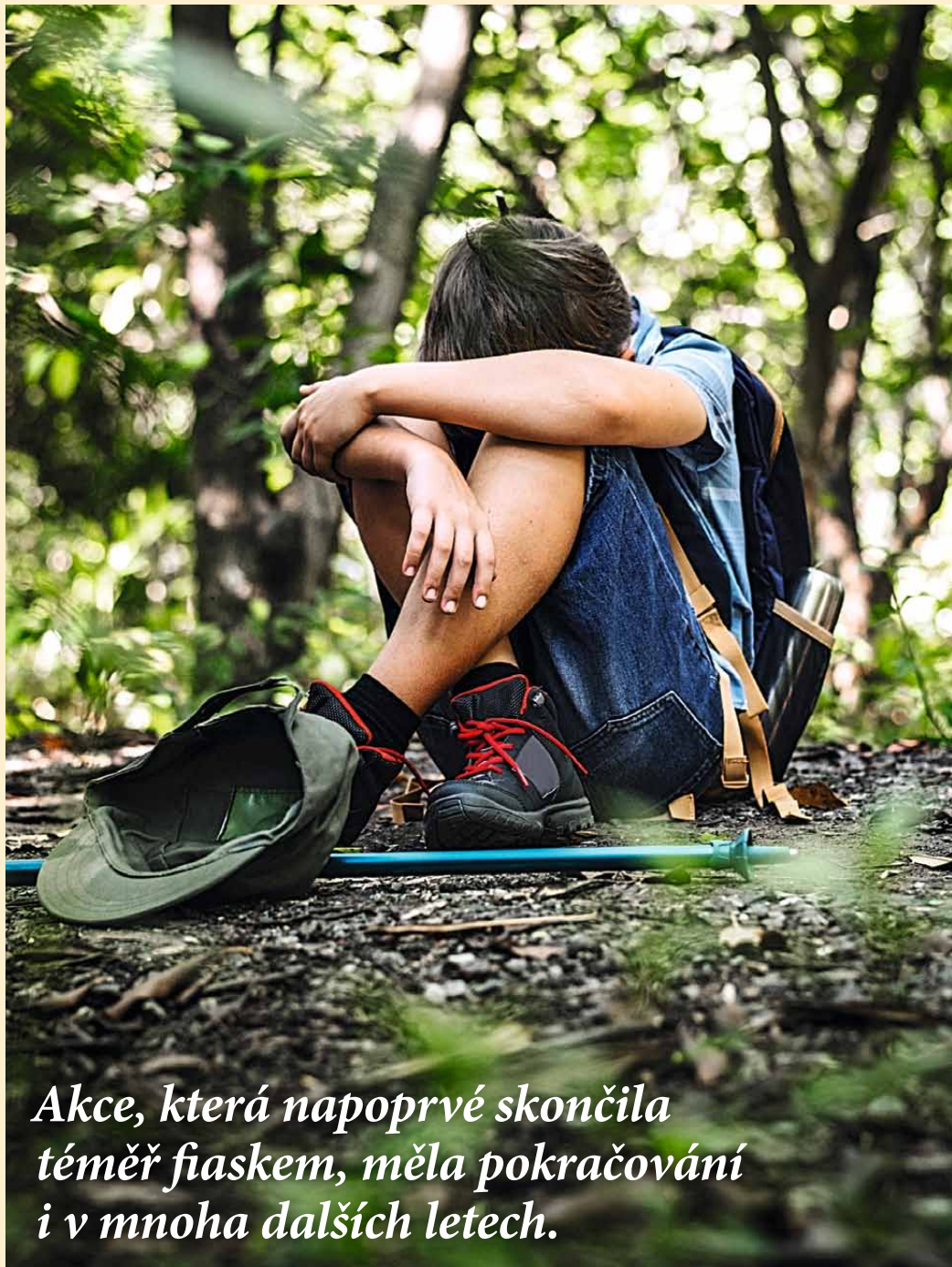
Myšlenka uspořádat pro brněnské ministranty branný závod na počest P. Martina Středy se zrodila v hlavách dvou ministrantů z farnosti při kostele sv. Tomáše: Petra Konzála a Zdeňka Papouška (mnohem později, v letech 2014 až 2020, byl senátorem).

První, a málem i poslední ročník

V prvním ročníku závodu v roce 1978 soutěžily tříčlenné hlídky pouze z farnosti u sv. Tomáše. Pamětníci vzpomínají, že tento první závod klidně mohl být i závodem posledním. Pořadatelé trochu přehnali náročnost trati a výsledkem bylo, že pouze dvě ze soutěžících hlídek došly až do cíle. Ostatní hlídky „zakufrovaly“ různě v terénu a někteří soutěžící se vrátili domů sami bez vědomí organizátorů. Protože tenkrát neexistovaly mobilní telefony, zoufalí pořadatelé do pozdních večerních hodin pročesávali les. Celou akci zakončila mohutná bouřka s průtrží mračen. Nalezení kluci pak byli ve 22 hodin rozváženi domů autobusem. Rodiče naštěstí dětem nezakázali nadále se stýkat „s těmi blázný“. A tak akce, která skončila téměř fiaskem, měla pokračování i v dalších letech.

Konspirativní název „ZMS“

Tak vznikly Závody Martina Středy. Zkratka jejich názvu ZMS byla pro případné zvědavce z řad příslušníků policie tlumočena jako Závod mladých svazarmovců (Svazarm – Svaz pro spolupráci s armádou byla československá branná organizace, založená podle sovětského vzoru v roce 1951), případně Závody mimo soutěž. O tomto konspiračním detailu byly před závodem poučeny všechny soutěžící hlídky. Postupně se k soutěži přidávaly i hlídky z dalších farností – od kostela sv. Jakuba, od kostela Nejsvětější Trojice z Králova Pole, od kostela Nanebevzetí Panny Marie ze Starého Brna. A soutěžily nejen hlídky chlapců, ale i hlídky děvčat.

Akce, která napoprvé skončila téměř fiaskem, měla pokračování i v mnoha dalších letech.

Foto: Freepik, rawpixel.com (CC0)

Chybami se člověk (i organizátoři) učí

Varování neslavným průběhem prvního ročníku závodu, vyhlásili pořadatelé důležité pravidlo. Soutěž se odehrávala vždy na území ohraničeném význačnými cestami. Tyto hranice hlídka, která zabloudila, nesměla v žádném případě překročit. Pokud na takovou cestu naražila, bylo domluveno sběrné místo, kam

po cestě bezpečně došla. Závody se odehrávaly každý rok na jiném místě, například v Soběšicích, v Útěchově, na přehradě, v Líšni, v Řečkovcích, v Jundrově, v Žebětíně, na Babě u Brněnských Ivanovic. Hlídky dostaly speciální mapu se zakreslenými stanovišti a buzolu. Soutěžní trasa nebyla vedena po cestách, soutěžící se pohybovali podle azimutu. ▶

Stanoviště

Na každém stanovišti je čekal náročný úkol – finská stezka (překážková dráha), morseovka, zdravotnické úkoly, znalost přírody (rostliny, živočichové, stopy), střelba, uzlování, rozdělávání ohně, znalost mapových značek aj. Z bezpečnostních důvodů musela každá hlídka kontrole na stanovišti ukázat, kam bude dál pokračovat. Také toto opatření mělo omezit počet zbloudilých hlídek. Ale i v pozdějších letech se občas našli experti, kterým se třeba při závodech na přehradě podařil soukromý výlet z prostoru někde pod vrchem Chochola až k hradu Veverčí. Podívejte se na mapu, kolik je to kilometrů...

Pozdější ročníky ZMS měly na trase kromě stanovišť se zálesáckými znalostmi i stanoviště, kde soutěžící museli prokázat také určité znalosti z náboženské oblasti.

Abeceda nestačila

Závodů se účastnilo obvykle kolem 20 hlídek. V rekordním ročníku pro jejich označení nestačila abeceda a pořadatelé si museli vypomoci čísly. Pamětníci odhadují, že tenkrát byl počet soutěžících snad 96. Když k tomu připočítáte nějaké desítky organizátorů a doprovodu, byl to pro utajení závodu docela logistický problém. A soutěžící prokázali, že opravdu nejsou žádné „bábovky“. Pořadatelé s dojetím vzpomínají na ročníky, které sice začaly deštěm, ale přesto na sraz dorazil velký počet závodníků. Například závod v Jund-

rově propršel celý a déšť byl dost silný. Přesto byla účast průměrná a všechny hlídky závod absolvovaly ve zdraví. Závod končil kolem 17 hodin, a když jsme odcházeli na autobus, vysvitlo slunce. Snaha soutěžících byla vždy po zásluze odměněna, nejlepší hlídky většinou dostávaly předměty užitečné pro pobyt v přírodě. I mezi pořadatelé byli hrdinové. Například ročník, který se konal nad přehradou, absolvoval rozhodčí z farnosti od sv. Tomáše s natr-

Foto: Wikimedia Commons, Bogodar (CC-BY-SA 4.0)

Za celou dobu trvání závodu se nikomu nestalo nic vážného.

ženou slezinou. Za celou dobu trvání závodu se nikomu nestalo nic vážného.

V roce 1984 jsme složili z úspěšných účastníků minulých závodů hlídku, která byla vyslána na Jarní zálesácké závody organizované každoročně Svazarmem. A naši kluci ve složení Petr Top Zelenka (dnes ekonom brněnské diecéze), Tomáš Zub Zelenka, Jan Caha junior (všichni farnost sv. Tomáše) a Jakub Holík (farnost Nejsvětější Trojice v Králově Poli, bývalý generální vikář plzeňské diecéze) s přehledem zvítězili.

Petr Marabu Kaďourek,
Zdeněk Winkler ■

Poznámka:

Na internetu jsme našli poslední zprávu o konání Závodu Martina Středy ve farním zpravodaji brněnské farnosti u sv. Tomáše z června 2016. Závod pořádali skauti. („Tomášek“, ročník XXII, č. 8, s. 13 online https://old.svtomas.net/tomasek/rocnik22/tom_08_XXII.pdf)

Foto: Freepik, rawpixel.com

Od 26. 4. 2015 se skupina věřících kolem brněnského jezuitského kostela každého 26. dne v měsíci po mši svaté ve 12.15 h společně modlí v kryptě chrámu, kde je uloženo tělo P. Středy. Před kostelem byla v roce 2020 odhalena čtyřmetrová socha Martina Středy.

Drahé vyhýbání se

(arabský příběh)

Jeden muž byl odsouzen k pokutě 50 denárů. Byl lakomý, a tak prosil o jiný trest.

Soudce mu dal na vybranou ze tří možností. Sní pět kilo cibule, nebo dostane padesát ran bičem, nebo zaplatí 50 denárů.

Odsouzený se rozhodl pro cibuli. Myslel si, že to bude nejlehčí, vždyt se ještě zdarma nají!

Jenže nesnědl ani kilo a nemohl dál. Prosil soudce, aby mu změnil trest.

„Tak si vyber,“ řekl soudce.

Muž si vybral rány holí.

Už po deseti ranách ale prosil o změnu a tak musel zaplatit původní pokutu 50 denárů.

Nevyhnul se ničemu, ztratil peníze, dostal rány a ještě mu bylo zle po cibuli.

*Už se mi stalo něco podobného?
Neplatím draze za vyhýbání se realitě?
Když se snažím vyhýbat obtížím, nepřinese mi to pak ještě větší obtíže?*

*Jitka Krausová (upraveno podle knihy
Jitky Krausové „Příběhy moudrosti. Pomoc
na cestě k sebepoznání a růstu“, A.M.I.M.S,
Vranov nad Dyjí, 2019; on-line zdarma
v PDF formátu na www.fatym.com
a www.milujte.se, tištěné možno objednat
na www.amims.net nebo pomocí kuponu
na str. 56; příspěvek na tisk 20 Kč +
obyčejné poštovné České pošty) ■*

Foto: Unsplash, Sajimon Sahadevan (CCO)

A pravda vás osvobodí
související body učení učitelského
úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus?

Proč na sobě musíme pracovat?

Musíme na sobě pracovat, abychom mohli konat dobro svobodně, s radostí a s lehkostí. V první řadě nám k tomu pomáhá pevná víra v Boha a to, že s Boží pomocí v sobě upevňujeme zdravé postoje, nepodvolujeme se nezřízeným vášním, a zaměřujeme síly svého rozumu a vůle vždycky a jednoznačně na dobro.

K hlavním lidským ctnostem patří moudrost, spravedlnost, statečnost a mírnost. Říká se jim také „základní (kardinální) ctnosti“ (z latinského cardinalis = důležitý).

Jak se dopracovat moudrosti (rozvážnosti)?

Člověk je moudrý, umí-li rozlišovat podstatné od nepodstatného, stanovovat si správné cíle a volit si ty nejlepší prostředky k jejich dosažení.

Moudrost (rozvážnost, prozíravost) uschopňuje rozum, aby v každé situaci rozeznal, co je naše pravé dobro, a zvolil přiměřené prostředky k jeho uskutečnění. Tato ctnost řídí všechny ostatní ctnosti. Ten, kdo chce žít dobrým životem, musí přece vědět, co je to „dobro“, a poznat jeho hodnotu, tak jako obchodník v evangeliu: „A když najde jednu drahocennou perlu, jde, prodá všechno, co má, a koupí ji.“ (Mt 13,46) Teprve moudrý člověk dokáže uplatňovat spravedlnost, statečnost a střídmost (mírnost) při konání dobra.

Jak jednat spravedlivě?

Člověk jedná spravedlivě, jestliže neustále dbá na to, aby dával druhým, co jim náleží. Spravedlnost vůči Bohu se nazývá „ctnost zbožnosti“.

Motto spravedlnosti zní: „Každému, co jeho jest.“ (Spravedlnost je základ, láska dokáže dávat ještě nad to – pozn. red.)

Co znamená být statečný?

Statečný člověk se vytrvale zasazuje o poznané dobro. Dokáže jít za tím, co je dobré, i přes překážky a dospívá až ke schopnosti obětovat případně vlastní život pro spravedlivou věc.

Proč patří k základním ctnostem mírnost?

Mírnost (od slova „míra“ – tedy se správnou mírou) reguluje přitažlivost rozkoší, zabezpečuje vládu vůle nad pudy a dává schopnost držet se zdravé míry při užívání stvořených dober.

Srov. „YouCat: Katechismus katolické církve pro mladé“,
Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2011.

Foto: Freepic, nakaridore

Dvakrát na Doupově

Po absolvování vojenské služby v Domažlicích v roce 1972 jsem se vrátil do normálního života. Byla to tzv. náhradní vojenská služba v délce pěti měsíců, ale i tak to bylo pro mě jak pobyt v kriminále – absolutní ztráta svobody! Před tím jsem nosil dlouhé vlasy, měl jsem rád big beat a s tím spojenou kulturu.

Po návratu jsem oblékl jeansy a vyrazil s kamarády. Vlasy zase narostly. Uplynuly tři roky a ve schránce se objevil dopis z vojenské správy. Povolávací rozkaz. Byl to pro mě šok. Bylo to asi na dva týdny do Karlových Varů (část Dvory). Ještě ten den jsme tam vyfasovali uniformy, ani nás nestačili ostříhat a hned jsme odjeli na Doupov. Pro ty, kteří nevědí, kde to je, tak se jedná o Doupovské hory vedle Karlových Varů, které jsou dodnes tzv. vojenským prostorem. Byla tam taková zima, že jsme stáli kanadama (vojenské boty) v popelu, abychom se ohřáli. Myli jsme se v čaji, protože nebyla voda.

Potom přišel nějaký lampasák (tj. důstojník) a řekl nám, že nás napadla vojska NATO. Ustoupíme za Labe a potom jim zasadíme protiúder... Přemístili jsme se přes Labe v místě Horní Počaply, kde byl pontonový most a u něj tribuna s ministrem obrany Martinem Dzúrem. Za řekou v borovém lese jsme se uvelebili a velitel

už si „brousil nůžky“, jak mě po návratu do Varů ostříhají. Já jsem si v duchu říkal: „Pane Bože, zachraň mi vlasy!“

Nebylo tam co dělat, a tak jsem házel klackem a trefoval se do stromu. Najednou se klacek odrazil a zasáhl mě do hlavy. Bylo to malé zranění, trochu krve, ale i tak jsem se nechal ošetřit. Když mně dávali obvaz, tak jsem řekl, ať dají vlasy pod něj. Vlasy se tak schovaly pod obvaz.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Lochotíně

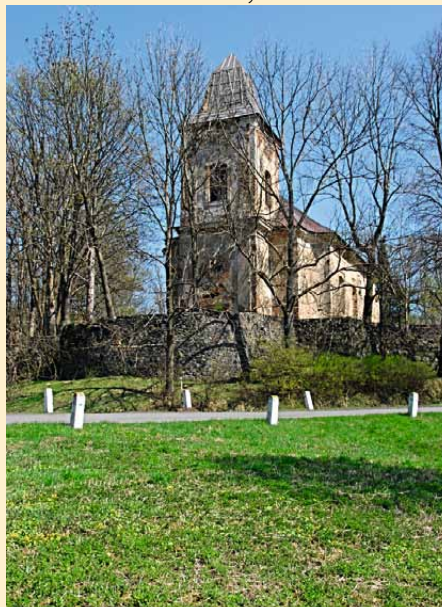

Foto: znicenostel/yz

Vrátili jsme se do Varů a tam jsem si to z pochopitelných důvodů převázat nenechal. Nebylo to příjemné, ale co bych pro dlouhé vlasy, které přece nenarostou přes noc, neudělal. Dokonce si mě jeden voják namaloval, že prý vypadám jak zraněný rudoarmějec. Jak jsem nastoupil do zpátečního vlaku, hned jsem obvaz sundal. Mám ho doteď schovaný na památku.

Když jsem přijel domů, tak každý koukal, nemohli tomu uvěřit, že jsem byl na vojně. Bylo to jako zázrak.

P. S.: Vloni na Slavnost Nanebevzetí Panny Marie jsem pod Její ochranou podnikl děkovnou pouť do Doupovských hor a pronikl do zakázaného prostoru, kde jsem tenkrát byl na vojenském cvičení. Nikdo mě nechytil, v opačném případě bych dostal vysokou pokutu. Navštívil jsem Lochotín s kostelem Nanebevzetí Panny Marie – dílo zkázy provedené armádou, kde jsou ještě na kostele vidět stopy po kulkách a okolo zničené náhrobky. Zachrání někdo toto svaté místo?

Karel ■

**Zachrání někdo
toto svaté místo?**

O svěcení neděle

Foto: Freepic, freepicdiller

Svatý Jan Maria Vianney působil jako vesnický farář v malé francouzské obci Ars. Žil před dvěma stoletími. „Dnes je jiná doba,“ řekne někdo. Odpovím: „V něčem ano, v něčem ne...“

V době, kdy se vše relativizuje, je dobré znovu ukázat jednoznačný postoj tohoto duchovního velikána: hřích je obrovské zlo! Tak to bylo, tak to je a tak to bude, i když dnes bychom to zřejmě vyjádřili jinými slovy než svatý farář arský. A stejně tak platí, že ten, kdo okrádá Boha o neděli, den, který Bohu patří a má mu být zasvěcený, okrádá i sám sebe. Připravuje se nejen o odpočinek a duševní i duchovní vyrovnanost, ale i o Boží požehnání. A okrádá o to i svou rodinu. A bez Božího požehnání marné lidské namáhání...

Asi to už přece znáte – a možná nejen teoreticky. Věřím ale také, že jste již mnohokrát zažili i to, že když si najdete čas na Pána Boha, on vám dá čas na vše ostatní.

P. Marek Dunda

Jak velice se mýlí ve svých výpočtech ten, kdo se namáhá v neděli. Myslí si, že vydělá více než jiní...

Pracujte neúnavně. Ale ne v neděli!

Pracujte neúnavně. Avšak to, co vyděláte, neprospívá vždy vaší duši a vašemu tělu – totiž to, co získáte svou prací v neděli. Kdybychom se zeptali těch, kteří v neděli pracovali, copak udělali, mohli by velmi často odpovědět: „Zaprodal jsem svou duši ďáblu, ukřížoval našeho Pána a zapřel svůj křest.“ Takový ubožák je tedy určen peklu. (Pozn. redakce: Může se to zdát jako příliš tvrdé vyjádření. Ale zkušenost učí, že mnoho odpadů od křesťanského života začíná zdánlivě nenápadně: Člověku to už „tak nějak nevyjde“, aby byl v neděli na mši svaté. Jednou, podruhé, občas...) Bude muset po celou věčnost plakat, aniž tím

kdy co získá. Když vidím někoho v neděli jet s nákladem, myslím si vždycky: „Ach, ten veze svou duši do pekla.“

Spočítal si, že vydělá – ale počítal špatně

Jak velice se mýlí ve svých výpočtech ten, kdo se namáhá v neděli. Myslí si, že vydělá více než jiní. Cožpak může nějaký peněžní obnos, který si vydělá, vyvážit škodu, kterou si sám způsobí tím, že přestoupí zákon dobrého Boha?

Domníváte se, že vše záleží na vaší práci. Ale jen vzpomeňte na nemoc, na nehodu... Kolik práce může být zmařeno jedinou bouří, jediným krupobitím, jediným mrazem. ▷

Co jste získali, když jste pracovali v neděli?

Bůh dává, komu chce. Cožpak není Bůh vždycky silnější? Cožpak není vždy právě on jediný Pán?

Bůh je Pánem času – i toho tvého, životního...

Byla jedna žena. Ta se přišla svého faráře zeptat, zda-li by nemohla svázet v neděli seno.

„Ale vždyť to není vůbec potřeba,“ pravil farář, „o své seno se vůbec nemusíte obávat.“

Ale žena trvala na svém a říkala: „Chcete tedy, abych nechala svou sklizeň nazmar?“

*Neděle patří
dobrému Bohu,
je to jeho den,
den Páně.*

Ten večer ta žena umřela. Ona sama byla ve větším nebezpečí než její sklizeň.

Co tím získáš?

Nepracujte jen pro pokrm, který pomíjí, ale pro pokrm, který zůstává k životu věčnému. Co jste získali, když jste pracovali v neděli? Vždyť zemi opustíte takovou, jaká je. Až odtud půjdete, nic si s sebou nevezmete. A ten, kdo příliš přilnul k zemi, velmi těžko odsud odchází.

„Kradený“ čas

Naším prvním účelem je jít k Bohu. Jen proto jsme zde na zemi. Milé děti, v neděli bychom měli umřít (jde o obraz: umřít svým čistě pozemským zájmům) a v pondělí vstát z mrtvých. Neděle patří dobremu Bohu, je to jeho den, den Páně. On učinil všechny dny v týdnu, mohl si pro sebe vyhradit všechny, ale dal nám šest a pro sebe si ponechal jen sedmý. Jakým právem saháte na to, co vám nepatří? Víte, že ukradený majetek nikdy nepřináší požehnání. Právě tak i den, který kradete Pánu, vám nepřinese zisk. Známe dva velmi jisté prostředky, jak zchudnout: pracovat v neděli a krást.

svatý Jan Maria Vianney ■

*Znám dva velmi
jisté prostředky,
jak zchudnout:
pracovat v neděli
a krást.*

Foto: Flickr, NASA Johnson (CC BY-NC-ND 2.0)

Foto: PxHere (CCO)

Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí. Jan 8,32

související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus

Proč Bůh „posvětil den odpočinku a oddělil jej jako svatý“ (Ex 20,11)?

Protože v sobotu se připomíná odpočinek Boha v sedmý den stvoření, ale také osvobození Izraele z egyptského otroctví a úmluva, kterou Hospodin uzavřel se svým lidem.

Jak se chová Ježíš vůči sobotě?

Ježíš uznává posvátnost soboty a božskou autoritou podává její autentické vysvětlení: „Sobota je pro člověka a ne člověk pro sobotu,“ (Mk 2,27).

Z jakého důvodu křesťané nahradili sobotu nedělí?

Protože neděle je dnem vzkříšení Krista. Jako „první den týdne“ (Mk 16,2) připomíná první stvoření; jako „osmý den“, který následuje po sobotě, znamená nové stvoření zahájené Kristovým zmrtnýchvstáním. Stala se tak pro křesťany prvním ze všech dní a ze všech svátků: dnem Páně, v kterém On svou Paschou dovršuje duchovní pravdu hebrejské soboty a ohlašuje věčný odpočinek člověka v Bohu.

Jak se světi neděle?

Křesťané světi neděli a jiné zasvěcené svátky především účastí na eucharistické oběti Pána a zdržují se také těch činností, které brání vzdávat úctu Bohu a kalí radost vlastní dnu Páně nebo nezbytné uvolnění mysli a těla. Jsou dovolené činnosti spojené s rodinnými potřebami nebo služby velké užitečnosti pro společenství, jen když nevytvářejí návyky, které by ohrožovaly svěcení neděle, rodinný život a zdraví.

Proč je důležité, aby se neděle občan-sky uznávala jako sváteční den?

Aby byla všem dána možnost: dostatečně užívat odpočinku a volného času, který jim umožní pěstovat náboženský, rodinný, kulturní a společenský život; mít k dispozici dobu vhodnou k meditaci, uvažování, mlčení a studiu; věnovat se dobrým skutkům zvláště ve prospěch nemocných a starých osob.

Srov. „Kompendium Katechismu katolické církve“, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří, 2006.

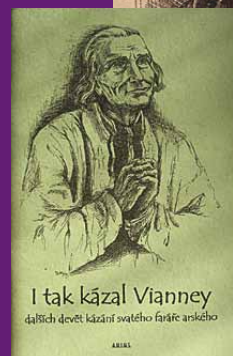
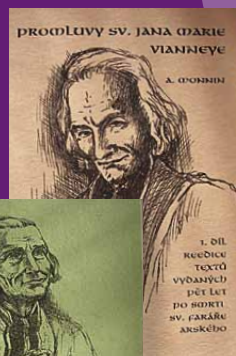
Kompletní publikace on-line:

Tak kázal Vianney

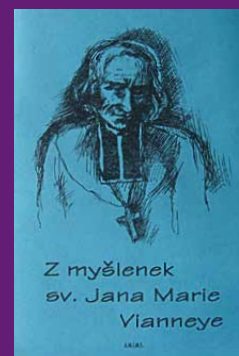
www.fatym.com/taf/knihy/vianney1.htm

www.fatym.com/taf/knihy/vianney2.htm

www.fatym.com/taf/knihy/vianney3.htm

www.fatym.com/taf/knihy/vianney4.htm

www.fatym.com/taf/knihy/vianney5.htm

Tištěné publikace si můžete objednat na adrese apostolat@fatym.com, na webech www.fatym.com a www.amims.net nebo je dopsat do objednáčích kuponů na straně 56 tohoto čísla za příspěvek 15 Kč (výrobní náklady na jeden výtisk) a poštovné.

Jak jsem přestal v neděli nakupovat

Dlouho mi na tom nepřipadalo nic divného. Obchody mají v neděli stejně otevřeno, tak proč si nejt něco koupit...

Pak jsem připravoval na křest dvě maminky. Byly to kamarádky a obě pracovaly jako pokladní ve stejném hypermarketu. Vyprávěly mi, jak jen jednu jedinou neděli za měsíc (a také jen jednu sobotu) mohou být s rodinou doma. Zbytek musí být v práci a volno pak dostanou třeba v úterý, kdy už tolik lidí nenakupuje... Ale to už zase nejsou doma manželé a starší děti, které chodí do školy.

Najednou mi to došlo: za to nemůže jejich vedoucí, a dokonce snad ani majitel hypermarketu, za to mohu především já – a také všichni ti, kteří chodí v neděli nakupovat! A že jich tam bývá... Kdybychom tam v neděli nechodili, obchod by sice asi stejně nezavřel, ale na pokladně by možná stačila jediná pokladní (tak jako je tam třeba v půl desáté večer, když je už obchod prázdný) a ostatní maminky by mohly být se svými rodinami doma.

Tehdy jsem se rozhodl: Už nechci, aby tam musely být i mou vinou!

P. Pavel Zahradníček ■

**Už nechci,
aby tam musely
být i mou vinou!**

Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí. Jan 8,32
související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus

Jaký účel mají církevní přikázání?

Pět církevních přikázání má zaručit věřícím nezbytné minimum ducha modlitby, svátostného života, mravního úsilí a růstu lásky k Bohu a bližnímu.

Která jsou církevní přikázání?

Jsou to:

1) o nedělích a dalších zasvěcených svátcích se zúčastnit mše svaté a zdržet se práce a čin-

ností, které by posvěcování těchto dní mohly bránit;

2) alespoň jednou za rok vyznat své hříchy ve svátosti smíření;

3) alespoň v době velikonoční přistoupit ke svatému přijímání;

4) ve dnech stanovených církví se zdržovat požívání masa a zachovávat půst;

5) podle svých možností přispívat na hmotné potřeby církve.

Srov. „Kompendium Katechismu katolické církve“, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří, 2006.

Výši stanovují lidé, počet plateb Bůh

Vím, že mladí lidé dnes důchod moc neřeší – a možná právem. Asi tak, jak to řekl jeden z nich: „Dědo, vy tady fňukáte, že máte malý důchod. Až já budu starej, tak už žádný důchody nebudou!“ Přesto však může být následující svědectví stoletého muže přínosné: Při úvahách o důchodu (a také při všech ostatních) je dobré myslet nejen na faktory, které ovlivňují lidé...

Před deseti lety jsem působil jako kněz na Plzeňsku a chodil jsem navštěvovat již téměř stoletého dědečka – pana Šoupala. Každý měsíc jsem ho vyzpovídal, přinesl jsem mu svaté přijímání a pak jsme si povídali. To, co znám z dějepisu, on si ještě pamatoval! A velmi barvitě: jaké to bylo za Rakouska-Uherska a za první světové války, vznik Československa, první republiku, Mnichov, okupaci, osvobození (na Plzeňsku vítali Američany), nástup komunismu. Dědeček Šoupal byl poslán pracovat do dolů na Ostravsko. I když byl vzorný pracovník a podílel se na tehdejších různých „hornických rekordech“, jednu věc mu soudruzi nemohli odpustit: nepracoval nikdy v neděli. Říkával: „Víte, že do soboty jsem ochoten pracovat jak drak, ale neděle patří Pánu Bohu!“ A přes to nejel vlak. Dobrého pracovníka nechtěli ztratit, a tak nezbylo, aby to nějak skousli. Ale když šel do důchodu, tak mu to „spočítali“. Soudruzi nějak zařídili, aby

Foto: Pixabay, Marjonhorn (CC0)

Při různých úvahách je dobré nemyslet jen na faktory, které ovlivňují lidé!

dostal o několik set korun důchodu méně, než na kolik by měl nárok.

Když o tom vyprávěl, bylo vidět, že ho ta nespravedlnost mrzí. Ale pak se lišácky usmál a řekl: „To, o co mě oni při výpočtu důchodu ošídili, Pán Bůh mi už dávno vynahradil. Zařídil, aby mi ho vyplá-

celi o to déle!“ A skutečně – Pán Bůh mu nechal ten důchod platit už skoro pětadvacet let! Takže si sami spočítejte, kolik těch o něco nižších důchodů mu nechal vyplácet. Některé věci ovlivňují lidé, jiné Bůh...

zapsal P. Pavel Zahradníček ■

Znovuobjevená Eucharistie

Když církev slaví Eucharistii, památku smrti a vzkříšení svého Pána, tato ústřední událost spásy se reálně zpřítomňuje a „uskutečňuje se dílo našeho vykoupení“. Tato oběť je natolik rozhodující pro spásu lidského pokolení, že Ježíš Kristus ji dovršil a vrátil se k Otci teprve poté, co nám zanechal způsob, jak se na ní podílet, jako kdybychom při ní byli přítomni. Každý věřící tak na ní může mít účast a těžit z ní nevyčerpatelné plody. (Jan Pavel II., *Ecclesia de Eucharistia*, 11)

Prostřednictvím mystické zkušenosti, sepsané Catalinou Rivas, bolivijskou stigmatičkou, nás chtějí Pán Ježíš a Panna Maria naučit plodně se účastnit této největší události naší spásy, jež se zpřítomňuje při mši svaté.

Několik úryvků z Catalininych zápisků

O slavnosti Zvěstování Páně, když jsem vstoupila do kostela na mši svatou, arcibiskup a kněží už vycházeli ze sakristie.

Panna Maria mi řekla svým jemným, sladkým ženským hlasem: „Dnešek bude pro tebe dnem poučení. Chci, aby ses hodně soustředila na to, co zažiješ, protože se o to budeš dělit s ostatními lidmi.“

Úkon kajcnosti

První věc, které jsem si všimla, byl chór krásných hlasů, který zpíval zdálky. Chvílemi se hudba blížila, a pak zas vzdalovala podle směru větru. Arcibiskup zahájil mši svatou, a když dospěl k úkonu kajcnosti,

Maria pravila: „Z hloubi svého srdce pros Pána, aby ti odpustil hříchy, jimiž jsi Ho urazila. Tak se budeš moci náležitě účastnit takového privilegia, jakým je mše svatá.“ Pomyslela jsem si: „Jsem přece ve stavu posvěcující milosti, zrovna včera jsem se vyzpovídala.“ Panna Maria odpověděla: „Myslíš si, že od včerejška jsi Pána neurazila? Dovol, abych ti připomněla pár událostí. (...) A ty říkáš, že jsi neurazila Boha? Přišla jsi na poslední chvíli, když celebranti vycházeli v procesii ke mši svaté (...), a chceš se jí účastnit bez předchozí přípravy... Proč všichni přicházíte na poslední chvíli? Máte přicházet dřív, abyste se pomodlili a poprosili Pána, aby seslal svého Svatého Ducha a ten vás mohl obdarovat pokojem a očistit vás od ducha tohoto světa, od vlastního neklidu, problémů a roztržitosti. To On vás činí schopné prožít tuto tak posvátnou chvíli. (...) Vždyť je to největší zázrak. Přišli jste

Ve ctnosti musíte převyšovat anděly a archanděly, poněvadž se nemohou radovat z toho, že mě přijímají jako pokrm, jako je tomu ve vašem případě. Oni pijí kapku z pramene, ale vy, kteří máte milost přijímat mě, máte celý oceán.

Foto: Flickr, Loretto-Gemeinschaft (CC BY-NC-ND 2.0)

prožít chvíli, kdy nejvyšší Bůh dává svůj největší dar, ale neumíte ho docenit.“

Protože to byl sváteční den, rozeznělo se kostelem *Sláva na výsostech Bohu*. Panna Maria pravila: „Chval a veleb z celé své lásky Nejsvětější Trojici a uvědom si, že jsi jedním z Jejích tvorů.“

Bohoslužba slova

Následoval čas bohoslužby slova a Maria mi přikázala opakovat: „Pane, dnes chci naslouchat Tvému slovu a přinést hojný užitek. Prosím, aby Tvůj Svätý Duch očistil nitro mého srdce, aby v něm Tvé slovo rostlo a rozvíjelo se.“ Potom svatá Panna řekla: „Chci, abys dávala pozor na čtení a na celou homilii. Měj na paměti, co říká Bible, že Boží slovo se nevrací zpět, dokud nevydá úrodu. Budeš-li pozorně poslouchat, část z toho, co uslyšíš, v tobě zůstane. Musíš se pokoušet vybavovat si celý den ta slova, která na tebe udělala dojem. Někdy

to mohou být dva verše, jindy celá perikopa evangelia, a někdy jen jedno slovo. Zabývej se jimi po zbytek dne a stanou se součástí tebe. Život se mění, pokud dovláme, aby Boží slovo proměňovalo člověka.“

Přinášení obětních darů

O chvíli později bylo obětování a Panna Maria řekla: „Modli se takto: *Pane, celá se Ti obětuji, taková, jaká jsem, vše, co mám a co mohu. Vše vkládám do Tvých rukou. Všemohoucí Bože, proměň mě zásluhami svého Syna. Prosím Tě za svou rodinu, do rodince, za všechny lidi, kteří jsou proti nám, za ty, kteří se svěřili do mých modliteb.*“

Náhle se z lavic začaly zvedat nějaké postavy, které jsem dřív neviděla. Vypadalo to, jako by z nejbližšího sousedství každého člověka přítomného v katedrále vstala další osoba, a zakrátko se kostel naplnil mladými, krásnými lidmi. Byli oblečeni do oslnivých bílých šatů. Všichni

se pohybovali směrem k hlavní lodi a potom šli k oltáři.

Panna Maria řekla: „Podívej se. To jsou andělé strážní každého člověka, který je v kostele. Právě v tomto momentě tvůj anděl strážný nese tvé dary a prosby před Pánův oltář.“ Měli krásné, téměř ženské rysy tváře, ale jejich výška, tělesná stavba a ruce byly mužské; bosé nohy se nedotýkaly země. Někteří z nich nesli jakoby zlatou mísu s něčím, co zářilo čistým, zlatým světlem. Svatá Panna pravila: „To jsou strážní andělé těch lidí, kteří obětují mši svatou s mnohými úmysly a kteří jsou si vědomi toho, co toto slavení znamená. Mají Pánu co obětovat. V tuto chvíli obětují sebe (...). Věnuj všechnen žal, všechny bolesti, naděje, smutky, radosti, prosby. Měj na paměti, že mše svatá má nekonečnou hodnotu. Proto buď štedrá v obětech i v prosbách.“

Za prvními anděly šli další, kteří měli prázdné ruce. Panna Maria řekla: „To jsou strážní andělé lidí, kteří tu jsou sice ▷

Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí. Jan 8,32
související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Z nauky Církve¹⁾

O reálné přítomnosti Ježíše Krista v Eucharistii

(o Eucharistii jako svátosti viz rámeček na str. 31, o Eucharistii jako oběti na str. 32 – tyto tři naukové rámečky představují kompletní souhrn katolického učení o Eucharistii)

1. Skutečnost Kristovy reálné přítomnosti

V Eucharistii je skutečně, reálně a podstatně přítomno Tělo a Krev Ježíše Krista.^[De fide]

2. Uskutečnění této přítomnosti – transsubstanciacie (přepodstatnění)

Kristus se v Eucharistii stává přítomným skrze proměnu celé podstaty chleba ve své Tělo a celé podstaty vína ve svou Krev.^[De fide]

Způsoby chleba a vína (vnější vlastnosti – pozn. red.) zůstávají i po proměnění podstaty.^[De fide]

Svátostné způsoby si i po proměnění podstaty ponechávají svou fyzickou realitu.^[Sent. cert.]

Svátostné způsoby dále trvají bez subjektu, na němž by lpěly.^[Sent. cert.]

3. Vlastnosti Kristovy reálné přítomnosti v Eucharistii

V Eucharistii je přítomen celý Kristus – jeho Tělo a Krev, jeho duše a jeho božství.^[De fide]

Pod každou způsobou (tedy jak pod způsobou chleba, tak pod způsobou vína – pozn. red.) je přítomen celý Kristus.^[De fide]

Tělo a Krev Kristova jsou v Eucharistii po konsekraci přítomny trvale.^[De fide]

Kristu přítomnému v Eucharistii náleží klanění kultem latríe (je to způsob úcty, který přísluší Bohu a který je zcela odlišný od úcty, kterou prokazujeme svätým – pozn. red.).^[De fide]

4. Vztah Eucharistie k rozumu

Kristova reálná přítomnost v Eucharistii je tajemstvím víry.^[Sent. cert.]

Srov. Ott, Ludwig. „Dogmatika“, Olomouc: Matice cyrilometodějská, 1994.

¹⁾ Dogmata jsou mimořádným projevem učitelského úřadu Církve zpravidla v oblastech, u kterých došlo v minulosti ke sporům. Vyhlášená dogmata se vzájemně doplňují, proto není možné některé z nich ignorovat. Zde uvedená dogmata nevyjadřují celou nauku Církve k danému tématu, ale pouze zdůrazňují některé oblasti. Uvádíme stručné formulace, které je třeba chápat v kontextu, v jakém byla dogmata vyhlášena, a v souvislosti s dalším učením Církve.

Poznámka: **De fide** – pravda víry; **Sent. cert.** – logický závěr vyvozený z pravdy víry; **Sent. comm.** – všeobecně rozšířené mínění teologů; **Sent. fidei prox.** – pravda považovaná za zjevenou Bohem, kterou však Církev definitivním způsobem neprohlásila za pravdu víry.

přítomni, ale nikdy nic neobětují. Nezájímá je prožívání každého okamžiku mše svaté a nemají žádný dar, aby ho přinesli před Pánův oltář.“

Na konci průvodu šli andělé, kteří byli dost smutní, s rukama sepjatýma k modlitbě, ale se sklopenýma očima. „To jsou strážní andělé lidí, kteří jsou tady, ale kteří přišli z povinnosti, bez touhy účastnit se mše svaté. Andělé kráčejí smutní, protože nemají nic, co by přinesli na oltář, kromě vlastních modliteb. (...) Nezarmucuj svého strážného anděla. Pros o mnoho, ale nejen pro sebe, leč pro všechny. Měj na paměti, že oběť, která se Pánu nejvíc líbí, je ta, kdy sama sebe obětuješ jako celopal, aby tě mohl Ježíš proměnit svými zásluhami. Co můžeš dát Otci sama ze sebe? Nicotu a hřích. Otc se líbí oběti spojené s Ježíšovými zásluhami.“

Proměňování

V závěru preface a při recitaci věřících Svatý, svatý, svatý... najednou všechno, co měli celebranti za zády, zmizelo. Za levicí arcibiskupa se objevily tisíce andělů. Byli oblečení do tunik podobných bílému rouchu kněží nebo ministrantů. Všichni poklekli s rukama sepjatýma k modlitbě, skláněli hlavy a vzdávali čest. Bylo slyšet krásnou hudbu, jako by četné chóry rozmanitých hlasů zpívaly jednohlasně s lidmi Svatý, svatý, svatý...

Došlo ke konsekraci, k momentu zázraku nad zázraky. Za arcibiskupem se objevil dav lidí. Všichni na sobě měli tytéž tuniky, ale v pastelových barvách. Jejich tváře byly oslňující, plné radosti. Někomu by se mohlo zdát (neumím říci, proč), že ti lidé byli ve stejném věku, ale jejich tváře měly šťastný výraz a byly bez vrásek. Poklekli, podobně jako při zpěvu Svatý, svatý, svatý... Panna Maria pravila: „To jsou všichni svatí a blahoslavení. Mezi nimi jsou duše tvých příbuzných, kteří se už radují nazíráním na Boha.“

Potom jsem spatřila Matku Boží, přesně po pravici arcibiskupa, krok

V Eucharistii čeká Ježíš

„Vždyť nejsvětější Eucharistie obsahuje celé duchovní dobro církve, Krista samého, našeho velikonočního Beránka a živý chléb. Skrze své tělo, Duchem svatým oživované a oživující, dává lidem život.“

(Dekret o službě a životě kněží z II. vatikánského koncilu „Presbyterorum ordinis“, 5).

za celebrantem. Byla kousíček nad podlahou, klečela, oděná byla do jasné látky, průsvitné a zároveň zářivé jako křišťálová voda. Panna Maria se sepjatýma rukama vážně a s úctou hleděla na celebranta. Odtud ke mně promlouvala, ale tiše, přímo do srdce a nedívala se přitom na mě: „Divíš se, že mě vidíš stát za arcibiskupem, že? Právě tak to má být (...). Přes veškerou lásku, jakou mi můj Syn dává, mi nikdy nedal důstojnost, kterou obdařil kněze – dar kněžství, moc denně zpřítomňovat zázrak Eucharistie. Proto mám hlubokou úctu ke kněžím, pro zázrak, který Bůh koná skrze jejich službu. Právě proto musím pokleknout zde, za nimi.“

Před oltářem se objevily šedivé stíny lidí s pozdviženými rukama. Maria řekla: „To jsou duše, které jsou v očistci a čekají na vaše modlitby, aby došly očištění. Nepřestávejte se za ně modlit. Ony se modlí za vás, ale nemohou se modlit za sebe. To vy se za ně máte modlit, abyste jim pomohli dostat se z očistce, aby mohly být s Bohem a věčně se radovat z Jeho přítomnosti.“ Maria dodala: „Teď vidíš, že tu jsem celou dobu. Lidé se vydávají na poutě a hledají místa, kde se zjevují. Je to dobře kvůli milostem, které tam dostávají. Ale při žádném ze zjevení, na žádném jiném místě, nejsem přítomnější než při mši svaté. Vždycky mě najdeš u paty oltáře, kde se slouží Eucharistie. U svatostánku jsem s anděly, protože jsem vždy s Ježíšem.“

Když jsem viděla tu krásnou Matčinu tvář a všechny ostatní se zářícími tvářemi, sepjatýma rukama, kteří čekají na zázrak, jenž se ustavičně opakuje, cítila jsem se, jako bych sama byla v nebi. „A pomysli, že jsou lidé, kteří jsou v této chvíli myšlenkami jinde. Těžko se mi to říká, ale mnoho lidí stojí se založenýma rukama, jako by skládali hold Pánu sobě rovnému. Řekni všem lidem, že člověk není nikdy víc člověkem, než když padá na kolena před Bohem,“ dodala Maria.

Celebrant pronesl konsekrační slova. Ačkoli byl normálně vysoký, začal náhle

Foto: Unsplash, Josh Applegate (CCO)

Vstupní obřady

Znamení kříže; vstupní pozdrav; úkon kajicnosti (Vyznávám se všemohoucímu Bohu...); zpěv *Pane, smiluj se*; hymnus *Sláva na výsostech Bohu* (o nedělích, slavnostech a svátcích); vstupní modlitba

Bohoslužba slova

První čtení; responsoriální žalm; o nedělích a slavnostech druhé čtení; evangelium; homilie (lidově „kázání“); o nedělích a slavnostech modlitba *Věřím v Boha (Credo)*; přímluvy

Bohoslužba oběti

Příprava obětních darů (chleba a vína); modlitba nad dary; preface (jde o určitou „předmluvu“ k eucharistické modlitbě, která začíná slovy *Pán s vámi* a končí zpěvem *Svatý, svatý...*); eucharistická modlitba, jejímž středem je proměňování

Svaté přijímání

Modlitba Páně (Otčenáš); pozdravení pokoje; zpěv *Beránku Boží*; svaté přijímání; chvíle ticha (díkůčinění)

Závěrečné obřady

Modlitba po přijímání; případná oznámení a informace; závěrečné pozhěnnání

Foto: 3x archiv MŠ; Wikimedia Commons, Marie-Lan Nguyen (CC BY 2.5); Flickr, Catholic Church (England and Wales) (CC BY-NC-SA 2.0)

růst a plnil se nadpřirozeným světlem, jež ho obklopilo a stalo se intenzivnějším kolem jeho obličje. Nemohla jsem proto rozeznat jeho rysy. Když pozdvihl hostii, spatřila jsem jeho ruce. Na jejich vnější straně měl nějaká znamení, která vyzařovala světlo. Byl to Ježíš! V tu chvíli začala hostie růst a zvětšila se. Objevila se na ní zázračná tvář Ježíše shlížejícího na svůj lid. Instinktivně jsem chtěla sklonit hlavu, ale Panna Maria řekla: „Nedívej se dolů. Pozvedni zrak a kontempluj Ho. Hled na Něj a opakuj fatimskou modlitbu: *Můj Bože, věřím v Tebe, klaním se Ti, doufám v Tebe, miluji Tě! Proším za odpuštění pro ty, kteří nevěří, Tobě se neklaní, v Tebe nedoufají a nemilují Tě.* (...) Teď mu řekni, jak moc Ho miluješ, a pokloň se Králi Králů.“

Zdálo se mi, že jsem byla jediným člověkem, na kterého se díval z ohromné hostie, ale chápala jsem, že se takto, tj. s bezmeznou láskou, dívá na každého. Celebrant položil hostii na oltář ▷

Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí. Jan 8,32

související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Z nauky Církve

O Eucharistii jako svátosti

(o reálné přítomnosti Ježíše Krista v Eucharistii viz rámeček na str. 29, o Eucharistii jako oběti na str. 32)

Eucharistie je pravá svátost, ustanovená Ježíšem Kristem.^[De fide]

Materie Eucharistie je chléb a víno.^[De fide]

Formou Eucharistie jsou konsekrační (proměňovací – poznámka redakce) slova, pocházející od Krista.^[Sent. cert.]

Eucharistie působí niterné spojení s Kristem a jako pokrm duše udržuje a rozmnožuje její nadpřirozený život.^[Sent. cert.]

Eucharistie je zárukou věčné blaženosti a budoucího tělesného vzkříšení.^[Sent. cert.]

Pro nedospělé není Eucharistie nutná ke spáse.^[De fide]

Pro dospělé je přijímání Eucharistie nutné ke spáse z Božího příkazu (jiná situace je ale například u těch, kdo tento příkaz neznají – poznámka redakce).^[Sent. cert.]

Přijímání pod obojí způsobou není nutné ke spáse pro každého jednotlivého věřícího.^[De fide]

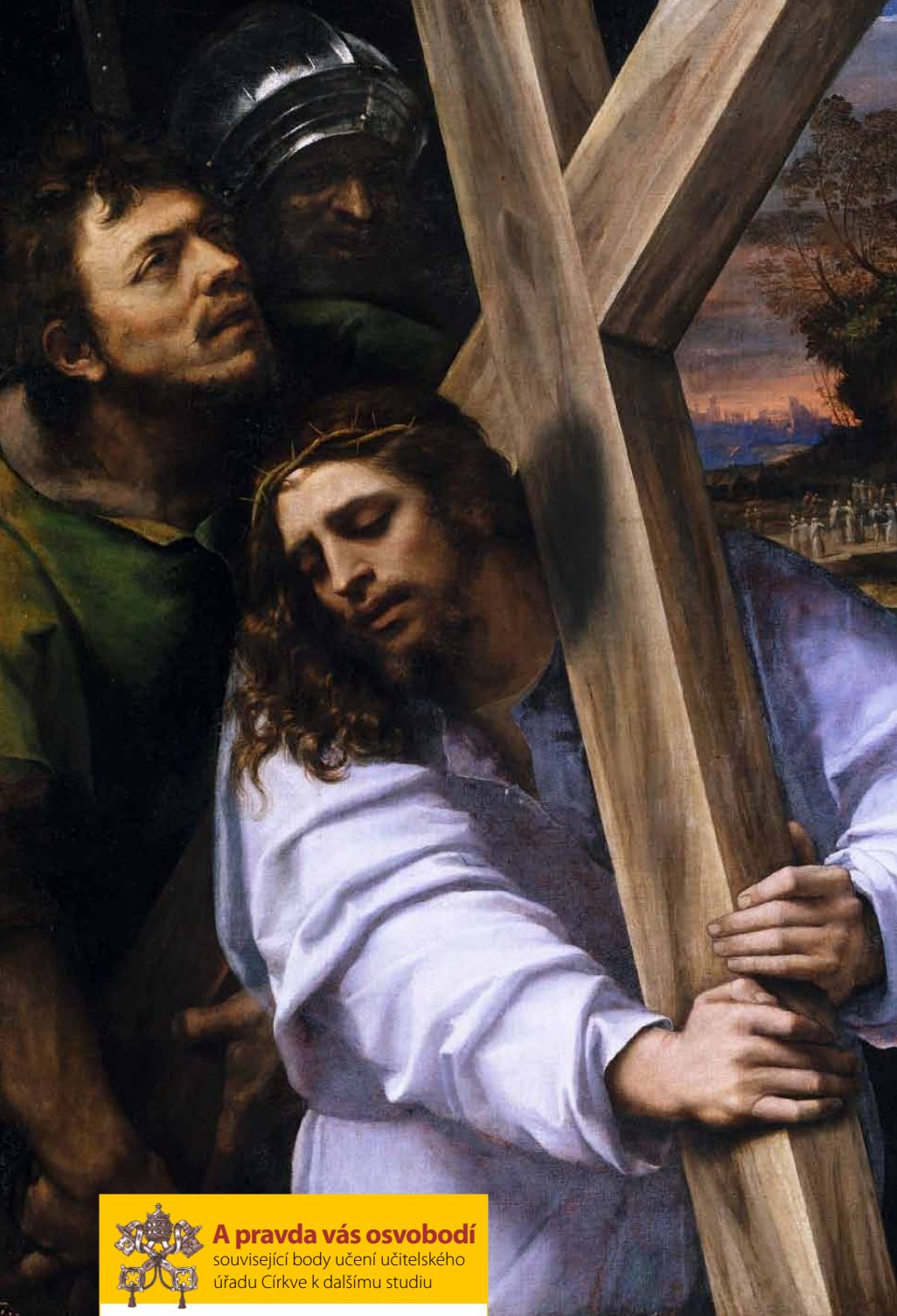
Nositelům konsekrační moci (moci proměňovat chléb a víno v tělo a krev Krista – poznámka redakce) je pouze platně vysvěcený kněz (a samozřejmě také biskup – poznámka redakce).^[De fide]

Eucharistii může platně přijmout každý pokřtěný „in statu viae“ („ve stavu cesty“, tj. dokud je živý zde na zemi – poznámka redakce).^[De fide]

K hodnému přijetí se vyžaduje stav milosti.^[De fide]

Srov. Ott, Ludwig. „Dogmatika“, Olomouc: Maticе cyrilometodějská, 1994.

Otčenáš

Když jsme se měli pomodlit Otčenáš, Ježíš se, poprvé během slavení, na mě obrátil: „Počkej, chci, aby ses modlila z nejhlubšího nitra, z jakého jen můžeš prosit. Připomeň si osobu nebo osoby, které tě nejvíc zranily a ublížily ti, tak abys je mohla obejmout svým srdcem a říci jim: *Ve jménu Ježíše Krista vám odpouštím a přeji pokoj. V Ježíšově jménu prosím, abyste mi odpustili a popřáli pokoj.* Jestliže si ten člověk pokoj zaslouží, dostane ho a bude se cítit lépe. Pokud není v stavu se mu otevřít, vrátí se do tvého srdce. Ale nechci, abys zadržovala či dávala pokoj tam, kde nejsi schopna odpustit a zakusit tento pokoj nejprve ve svém srdci.“

„Dávej pozor, co děláš,“ řekl Pán Ježíš, „co opakuješ v Otčenáši: ... *odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.* Pokud můžeš odpustit, ale nemůžeš zapomenout, jak říká mnoho lidí, kladeš podmínky Božímu odpouštění. Říkáš: ... *odpusť mi jenom tak, jak já jsem odpustila, ale ne víc.*“

Pozdravení pokoje

Arcibiskup řekl: „Daruj nám pokoj a jednotu,“ a potom: „Pokoj Páně ať zůstává vždycky s vámi.“ Náhle jsem spatřila, že mezi některými lidmi, kteří si dávali pozdravení pokoje, se objevilo intenzivní světlo. Skutečně jsem cítila v tomto světle Ježíšovo objetí. To On mě objal a dával mi svůj pokoj, protože jsem v tu chvíli byla s to odpustit a vypudit ze svého srdce všechny stížnosti vůči druhým lidem. Ježíš chce sdílet tento moment radosti, obejmout nás a přát nám svůj pokoj.

Svaté přijímání

Následovalo svaté přijímání celebrantů. Když arcibiskup přijal svaté přijímání, Panna Maria řekla: „Opakuj se mnou: *Pane, požehnej kněžím, pomoz jim, očisti je, miluj je, pečuj o ně a podpírej je svou láskou.*“

Lidé začali opouštět své lavice, aby přistoupili ke svatému přijímání. Nadešla velká chvíle setkání. Pán mi řekl: „Počkej chvíli, chci, abys něco viděla.“ Vnitřní impuls mi přikázal podívat se na jednu osobu, která se vyzpovídala před mší svatou. Když jí položil kněz hostii na jazyk, světelná záře podobná čistému zlatu pronikla skrz onu osobu, nejdříve její záda, potom ji obklopila zezadu, dále kolem ramen a nakonec hlavu. Pán mi pověděl: „Hle, jakou mám radost, když objímám duši, která mě přichází přijmout s čistým srdcem.“ Ježíšův hlas byl hlasem šťast-

A pravda vás osvobodí

související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Z nauky Církve

O Eucharistii jako oběti

(o reálné přítomnosti Ježíše Krista v Eucharistii viz rámeček na str. 29, o Eucharistii jako svátosti na str. 31)

Mše svatá je pravou a vlastní obětí.^[De fide]

Mešní obětí se zpřítomňuje Kristova oběť na kříži, slaví se její památka a aplikuje se její spásná moc.^[De fide]

Při mešní oběti jsou obětní dar a primární obětník (Ježíš Kristus) totožní, rozdílný je pouze způsob přinesení oběti.^[De fide]

Podstatný obětní úkon spočívá jedině v proměňování.^[Sent. comm.]

Mešní oběť není jen obětí chvály a díků, ale také smírnou a prosebnou obětí.^[De fide]

Srov. Ott, Ludwig. „Dogmatika“, Olomouc: Matice cyrilometodějská, 1994.

Foto: Flickr, lluisribesmateu 1969 (CC-BY-NC 2.0)

a ihned se vrátil do normálních rozměrů. Když dokončil konsekrační slova, ukázala se záře a stěny se stropem kostela zmizely. Najednou jsem uviděla ukřižovaného Ježíše, vznášejícího se ve vzduchu. Byla jsem s to kontemplovat Jeho tvář, zbitované paže a zraněné tělo. Z pravé strany hrudníku měl ránu, z níž nalevo tryskala krev a něco, co připomínalo vodu, ale víc se to lesklo z pravé strany. Vypadalo to jako pramínky světla, kanoucí na věřící. V tu chvíli Panna Maria řekla: „To je zázrak všech zázraků. Předtím jsem ti řekla, že Pán není omezen ani časem, ani místem. Ve chvíli konsekrace je celé shromáždění vzato k úpatí Kalvárie ve chvíli Ježíšova ukřižování.“

ného člověka. Když jsem šla ke svatému přijímání, Ježíš mi řekl:

„Poslední večere byla chvílí mé největší blízkosti. V té hodině lásky jsem ustanovil něco, co mohlo být chápáno jako největší šílenství v očích člověka – učinil jsem se vězněm lásky, ustanovil jsem Eucharistii. Chtěl jsem s vámi zůstat do konce světa, protože má láska nemohla snést, abyste zůstali jako sirotci, vy, jež miluji víc než svůj život.“

Když jsem se vrátila na své místo a poklekla, Pán řekl: „Poslouchej!“ O chvílku později jsem uslyšela modlitbu ženy, která seděla přede mnou a právě přijala Eucharistii. Ježíš řekl smutným hlasem: „Zapamatovala sis její modlitbu? Ani jednou neřekla, že mě miluje. Ani jednou mi nepoděkovala za dar, jaký jsem jí dal, když jsem sestoupil ve svém Božství do jejího ubohého lidství, abych ji přitáhl k sobě. Ani jednou neřekla: Děkuji Ti, Pane. Byly to litanie proseb. A tak to dělají téměř všichni, kteří přicházejí, aby mě přijali. Zemřel jsem z lásky a vstal jsem z mrtvých. Z lásky čekám na každého z vás a z lásky s vámi zůstávám (...). A vy si neuvědomujete, že potřebuji vaši lásku. Pamatujte, že jsem Žebrák lásky v této hodině, pro duši tak významné.“

Závěrečné pozhennání a setrvání v modlitbě

Když měl celebrant udělit pozhennání, řekla Panna Maria: „Bud' horlivá a bdělá (...). Děláš nějaké navyklé znamení místo znamení kříže. Měj na paměti, že toto pozhennání může být poslední, které z rukou kněze dostaneš. Až vyjdeš z kostela, nevíš, zda umřeš nebo ne. Nevíš, zda budeš mít příležitost dostat pozhennání od jiného kněze. Tyto konsekrované ruce ti žehnají ve jménu Nejsvětější Trojice. Proto udělej znamení kříže s úctou, jako by mělo být poslední ve tvém životě.“

Ježíš mě poprosil, abych s Ním zůstala několik minut po skončení mše svaté. Řekl: „Neodcházej ve spěchu, když mše svatá skončila. Zůstaň chvíli v mé společnosti, raduj se z ní a dovol mi radovat se ze tvé společnosti.“ Zeptala jsem se Ho: „Pane, jak dlouho s námi zůstáváš ve svatém přijímání?“ Odpověděl: „Celou dobu, kdy ty chceš zůstat se mnou. Budeš-li ke mně mluvit celý den a obracet se na mě během svých povinností, budu ti naslouchat. Jsem s tebou vždycky. Ty opouštíš mě. Odcházíš ze mše svaté a myslíš si, že denní povinnost je u konce. Nemyslíš, že bych chtěl sdílet tvůj rodinný život s tebou, aspoň

v den Páně. (...) Vím všechno. Čtu i největší tajemství lidských srdcí a myslí. Ale jsem rád, když mi povídáš o svém životě, když mi dovoluješ účastnit se ho jako člen rodiny nebo nejbližší přítel. Ach, jak mnoho milostí člověk ztrácí, nedává-li mi ve svém životě místo!“

Ježíš pravil: „Ve ctnosti musíte převyšovat anděly a archanděly, protože se nemohou radovat z toho, že mě přijímají jako pokrm, jako je tomu ve vašem případě. Oni pijí kapku z pramene, ale vy, kteří máte milost přijímat mě, máte celý oceán.“

Jiná věc, o které mi Pán s bolestí řekl, se týkala lidí, kteří se s Ním setkávají ze zvyku. Tato rutina působí, že někteří lidé jsou tak lhostejní, že nemají co říci Ježí-

šovi, když Ho přijmou. Řekl také, že je rovněž i mnoho zasvěcených duší, které ztratily své nadšení, že jsou milovány v Pánu a berou své povolání jako zaměstnání. Potom hovořil Ježíš o plodech, které se musí projevit po každém svatém přijímání. Stává se, že jsou lidé, kteří Pána přijímají každý den, tráví mnoho hodin na modlitbě a konají rozmanité věci, ale přesto se jejich život nemění. Dary, které dostáváme v Eucharistii, mají přinášet plody obrácení, které se projevují postojem i skutky milosrdenství vůči bratrům a sestřím.

Catalina Rivas, laická misionářka
Ježíšova Eucharistického Srdce,
zpracovala Maria Zboralska ■

Dary, které dostáváme v Eucharistii, mají přinášet plody obrácení, které se projevují postojem i skutky milosrdenství vůči bratrům a sestřím.

Foto: Flickr, panama2019

Jak se rodí klášter

Bosé karmelitky obnovují zchátralý statek

Stavba kláštera v Drastech z ptačí perspektivy (březen 2022)

*Místo navrácené
v restitucích bylo
v hrozném stavu.*

Jsme komunita bosých karmelitek Řádu nejblahoslavenější Panny Marie z hory Karmel. Žijeme kontemplativním způsobem života v papežské klauzuře, naším posláním je modlitba a oběť na úmysly církve a celého světa, za spásu všech lidí. Lidé se na nás mohou obracet s prosbou o přímluvnou modlitbu na jejich úmysly.

V roce 2005 se naše komunita rozhodla hledat vhodnější místo pro svůj život, protože v klášteře na Hradčanském náměstí měla k dispozici jen velmi malou zahradu (budova byla původně koncipována pro jiný řád – bez papežské klauzury) a v okolí narůstal hluk. V roce 2018 jsme koupily bývalý zemědělský statek v Drastech na Praze-východ, kam jsme se na začátku roku 2020 přestěhovaly a klášter s kostelem na Hradčanském náměstí jsme předaly našim bratřím, bosým karmelitánům. V Drastech tak začalo vznikat nové duchovní centrum, které bude sloužit částečně nám jako klášter, částečně veřejnosti. S tímto často „dobrodružným“ procesem bychom vás chtěly seznámit...

Počáteční brigády v areálu statku.
Dole: původní stav nemovitostí

Začátky v Drastech

Vyšehradská kapitula, od které jsme pozemek zakoupily, obdržela zemědělský dvůr v Drastech v restitucích v roce 2015. Místo bylo v hrozném stavu a mnozí již nevěřili, že ho bude možné obnovit. Vypadalo to, že se kdosi rozhodl udělat z Drast jednu velikou skládku, která později zarostla náletovými dřevinami. Jelikož jsme pražský klášter prodaly našim bratřím bosým karmelitánům nekomerčně, bylo od začátku jasné, že získané finance na obnovu celého areálu stačit nebudou. Proto jsme od roku 2018 začaly jezdit do Drast na brigády. Zpočátku samy, později jsme začaly organizovat i velké brigády.

„Intenzivní“ brigády

Po letech ve velmi uzavřeném městském prostoru jsme se do venkovních prací pustily s velkým nadšením. Když se dnes ohlížíme zpátky, vidíme, jak až zázračně nás Bůh posiloval. V prvních měsících bylo naší hlavní činností nakládání kontejnerů odpadem – celkem jsme jich nechaly odvézt asi 70. Pak přišla na řadu likvidace rozsáhlého neprostupného pralesa – křovinořezy a motorová pila se staly nutnou výbavou. Některé sestry se také naučily jezdit s traktorem a s nakladačem – bobcatem.

Mezi další činnosti patřilo zprůchodňování podzemních štol za účelem opětovného odvětrávání starých budov, čištění cihel ze zdemolovaných budov, čištění lesa, obnova veřejného lesoparku a sázení stromů a keřů. Postupně se zapojovalo čím dál víc dobrovolníků, s nimiž jsme po polední modlitbě trávily příjemné chvíle u oběda. Pomáhat nám přijíždějí (a dosud přijíždějí) jednotlivci, rodiny i velké skupiny všech věkových kategorií.

Pomáhat nám přijíždějí (a dosud přijíždějí) jednotlivci, rodiny i velké skupiny všech věkových kategorií.

Proměny

Z houštiny plné dvoumetrových kopřiv se stala louka s ovocným sadem.

Vlevo: přestavba koníren na bytový dům. Vpravo: proměna Panského domu v dům pro hosty

Drasty se nám měnily a stále mění před očima. Z houštiny plné dvoumetrových kopřiv se stala louka s ovocným sadem. Tzv. navážka – obrovský val nelegálně navezené suti – se pokryla okrasnými keři. Zanedbaný lesopark začal opět sloužit k procházkám. Ze sýpky se stal provizorní liturgický prostor. A po pracích stavební firmy se bývalá konírna proměnila v bytový dům a zchátralý Panský dům (nyní Dům Navštívení) začal opět vypadat jako kulturní památka...

V budoucnu by měl sloužit hostům – má kapacitu až 30 lůžek. Jeho součástí bude také adorační kaple, přednášková a společenská místnost. Umožní pobyty jednotlivcům, rodinám i skupinám, a to jak ke ztišení a odpočinku, tak k nejrůznějším duchovním programům. Právě v tomto domě od začátku roku 2020 bydlíme – dokud nebudou dostavěny alespoň nejpotřebnější části kláštera.

Stěhování z Prahy

Během stěhování jsme se snažily udělat toho co nejvíc samy a s pomocí dobrovolníků. A Pán opět mocně působil. Po nejrůznějších přípravných pracích se nám během čtyřiceti dnů – což vnímáme velmi symbolicky – podařilo s Boží pomocí a s pomocí nesmírně obětavých lidí do Drast přestěhovat. Profesionální stěhováci byli nakonec potřeba jen jednou na několik objemných věcí. Byly to dny plné maximálního, vyčerpávajícího nasazení, které nás nicméně velmi semkly a obohatily.

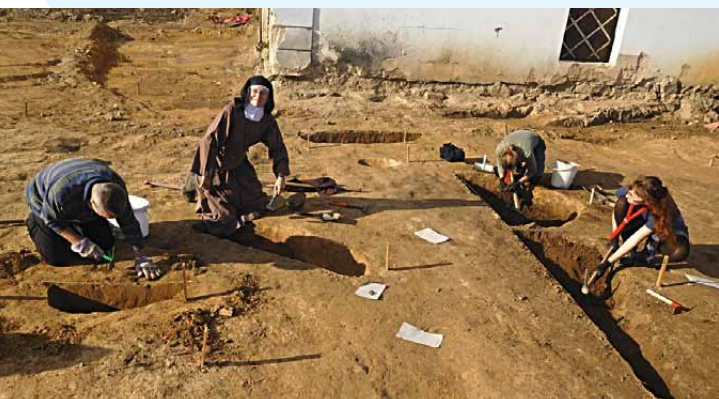
Byly to dny plné maximálního, vyčerpávajícího nasazení, které nás nicméně velmi semkly.

Stavba kláštera

Vizualizace architektonického návrhu kláštera v Drastech. Dole: sestry se zapojují do archeologického průzkumu staveniště, nutného před zahájením prací

Vizualizace: AV 19, s.r.o.

Během roku 2020 jsme se v Drastech zabydlovaly, pokračovaly v zušlechťování pozemku a zároveň se dokončovala projektová dokumentace na klášterní kvadraturu. Pak následovalo dlouhé vybírání stavební firmy, takže samotná stavba začala až na podzim roku 2021. Předcházel jí povinný archeologický průzkum, jehož jsme se také spolu s brigádníky účastnily.

Klášter bude tvořit budova bývalé sýpky, která je kulturní památkou, a musí se tudíž rekonstruovat, a tři nová křídla. Celá kvadratura je koncipována pro 21 sester, což je maximální počet řeholnic v karmelitánské komunitě. Spolu se zahradou pak tvoří náš jediný životní prostor – prostor na samostatné bydlení v tzv.

celách, společné místnosti, dílny na práci, sklady a technické zázemí. V rohu kláštera, přímo naproti vstupní bráně, se bude nacházet veřejná kaple svaté Terezie z Avily. V její kryptě budou moci návštěvníci využít společenskou místnost nebo se modlit u zachovalého těla zakladatelky naší komunity matky Marie Elekty od Ježíše.

Klášter bude tvořit budova bývalé sýpky, která je kulturní památkou, a tři nová křídla.

Život v Drastech

Mše svatá v lesoparku. Dole: posezení v altánu.
Nahoře: slavné sliby v provizorní kapli v bývalé sýpce

Drasty se staly naším domovem – místem, kde můžeme žít daleko přirozeněji, v kontaktu s přírodou a v nové intimitě s Bohem-Stvořitelem. Věříme, že po dokončení stavby bude zdejší prostředí ještě více napomáhat k modlitbě a plnosti života s Bohem. Ale jeho přítomnost silně vnímáme již nyní a podobně i mnozí další...

Ačkoliv areál není ještě zdaleka kompletní, přijíždí k nám nejrůznější lidé využít alespoň těch prostor, které jim zatím můžeme nabídnout. Setkávají

se zde duchovní společenství, kněží i rodiny. Mnoho žádostí o pobyt však musíme pro chybějící kapacitu odmítat. Příchozí často hovoří o pokoji a radosti, které na tomto místě zakoušejí – máme tak naději, že se areál stane životodárným pro celé okolí. Během stavby má naše komunita dispens od papežské klauzury, později bychom měly všechny zde probíhající aktivity podporovat zejména svou modlitbou a kontemplativním životem.

Příchozí často hovoří o pokoji a radosti, které na tomto místě zakoušejí.

Naše výrobky

Již od 90. let se naše komunita věnuje tvorbě uměleckých předmětů: např. zdobení svící, tvorbě keramických a dřevěných předmětů, malování a psaní na hedvábí (šátky, šály, závěsy na stěnu, křestní roušky) či výrobě růženců. V důsledku pandemie covidu jsme na konci roku 2021 musely uzavřít naši kamennou prodejnu v Praze a výrobky jsme začaly prodávat na e-shopu.

Musely jsme zavřít kamennou prodejnu v Praze a naše výrobky začít prodávat na e-shopu.

<https://galerie.karmeldrasty.eu/>

Komunita bosých karmelitek v Drastech

Prosíme o podporu...

Kvůli velkému zdražení stavebního materiálu vlivem pandemie covidu a konfliktu na Ukrajině nám na dostavbu kláštera a obnovu areálu chybí výrazně více prostředků, než jsme původně předpokládaly. A tak – ačkoliv nám to není nijak vlastní – se nyní snažíme nacházet nové dobrodince, nové cesty k získání chybějících financí... Kdybyste nás chtěli podpořit, můžete tak učinit následujícími způsoby:

- modlitbou či pomocí při brigádách;
- rozšířením povědomí o našem projektu;
- jednorázovým či pravidelným příspěvkem na účet: 115-3844130247/0100;
- „zakoupením“ prvků kláštera: <https://karmeldrasty.eu/obchod/>;
- nákupem našich výrobků na e-shopu: <https://galerie.karmeldrasty.eu/>.

Moc vám děkujeme za jakoukoliv podporu! Na všechny dobrodince pamatujeme každý den v modlitbě a jednou za měsíc je za ně sloužena mše svatá.

*Moc vám děkujeme
za jakoukoliv
podporu!*

*Připravila sestra Marie,
foto archiv sester ■*

Více informací a kontakty:

O komunitě: <https://bosekarmelitky.cz/>
O areálu v Drastech: <https://www.karmeldrasty.eu/>
Prodej našich výrobků: <https://galerie.karmeldrasty.eu/>
Komunitní email: karmel.svjosef@centrum.cz

Proměna domu pro hosty

Poznej své charisma!

Co je to charisma? A mám nějaké charisma také já? Jak poznám, že mi Bůh dává nadpřirozené dary, které zefektivní mou službu druhým? Čím se liší charismata od přirozených vloh nebo naučených schopností? Proč bych se měl zajímat o to, jaká charismata mi Bůh dal?

Co je to charisma?

Je to Boží dar („charisma“ znamená v řečtině „obdarování“), který jsi obdržel ty, ale ne pro sebe, ale pro dobro druhých lidí a Církve. Obdržel jsi dary, abys sloužil,

abys mohl hezky, se silou a odvahou efektivně působit v tomto světě.

„Dostanete sílu Ducha Svatého..“

V Bibli na začátku Skutků apoštolů čteme slova Pána Ježíše: „Dostanete sílu Ducha Svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky.“ (Sk 1,8) Ježíš před vystoupením k Otci slibuje: dostanete moc, dostanete *dynamis*, dynamičnost Ducha Svatého, a stanete se mými apoštolý.

Charismata jsou různorodé dary. Svátosti jsou tytéž pro všechny, dary a ovoce Ducha Svatého také, láska je tatáž, ale charismata jsou různá. Jeden dostal dar mluvení v jazycích, druhý milosrdenství, další

velebení hudbou. Svatý Pavel vypisuje celé seznamy charismat a vysvětluje, že každý z nás obdržel jiné dary. Obdrželi jsme je už ve dni našeho křtu (a to, co jsme dostali již ve křtu, se pak posiluje a upevňuje svátostí biřmování – pozn. redakce).

Proč nevidím, jak moje charismata působí?

Za prvé, je potřeba víry. I když jsem ve dni svého křtu obdržel charismata, a ona se tedy přece jenom projevují, objevují je teprve tehdy, když mám víru. Když se moje víra rozpaluje, když mám živý vztah s Ježíšem, když se stávám jeho učedníkem. Charismata přinášejí plody, jsou účinná a jsme schopni je rozlišit tehdy,

A o tom to je!

(podobenství o charismatech)

S charismaty je to tak, jako když se oddíl vydá na výlet. Vedoucí dá jednomu sáček s buřty, dalšímu chleba, dalšímu dvě petky s limonádou, dalšímu tácky a pohárky a dalšímu hořčici.

Cestou každý vybalí to, co nese, a společně se najedí. Kdyby ten, co dostal hořčici, ji nedonesl a nebo ji nevyndal z batohu, něco by všem chybělo. A podobně je to s charismaty. Jak se dnes říká: „A o tom to je!“

P. Marek Dunda

Foto: Flickr, Loretto-Gemeinschaft (CC BY-NC-ND 2.0)

Foto: Flickr, Loretto-Gemeinschaft (CC BY-NC-ND 2.0)

„Dostanete sílu Ducha Svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky.“

(Sk 1,8)

když máme živý vztah s Bohem, rozvíjený v modlitbě. Nedostatek modlitby je velkou překážkou v přinášení plodů – modlitba je srdcem našeho vztahu s Bohem. Charismata se začnou projevovat poté, co se naše víra stane aktivní a osobní, po vnitřním obrácení nebo duchovním probuzení.

Druhým důvodem, proč moje charisma nepůsobí, i když mám víru, je ▶

Foto: Unsplash, Ka Chen (CC0)

Ježíš před vystoupením k Otci slibuje: dostanete moc, dostanete dynamis, dynamičnost Ducha Svatého.

Proč je to důležité? Také proto, aby tvůj život nabral smysl.

to, že jsem nerozlišil svůj dar, neobjevil jsem své obdarování a nenaučil jsem se jím sloužit. Dokud nevíš jistě, že máš nějaké charisma, tak nespolupracuješ plně s milostí. Dokud ho nepojmenuješ, někdo ti ho nepomůže objevit, je charisma často uspané. I když ti srdce říká, že bys chtěl něco dělat, chtěl bys dělat něco víc, vidíš,

že tvůj život je jakoby uspaný, chybí v něm nadšení, oheň – nevíš, co máš dělat. Potřebuješ objevit své charisma.

Proč je důležité objevit své charisma?

Mnoho věřících neví o svých darech a neslouží jimi, jsou pasivní. To způsobuje, že církev, jednotlivé farnosti se často soustřeďují pouze na to, aby udržely strukturu, a ne aby plnily misi (poslání). Nejednáme, neevangelizujeme, nepřicházíme k lidem, kteří jsou daleko, protože jsme nerozlišili své dary. Proč je to důležité? **Také proto, aby tvůj život nabral plný smysl.** Bůh rozdává své dary tak, jak chce, pro naši osobní životní misi, pro naše štěstí a pro štěstí druhých lidí.

Krásným způsobem to vysvětluje 2. vatikánský koncil: „Týž Duch Svatý kromě toho Boží lid posvěcuje, vede a zkrášluje ctnostmi nejenom prostřednictvím svátostí a služeb, nýbrž nadto své dary „přiděluje každému zvlášť, jak chce“ (1 Kor 12,11). Rozdává mezi věřící každého stavu také zvláštní milosti, kterými je činí schopnými a pohotovými přijímat různé práce užitečné pro obnovu a další rozvoj církve, ... Tato charismata se mají přijímat vděčně a radostně – ať už jsou oslnivá, či jen prostá a běžná – neboť jsou potřebám církve zvlášť přiměřená a užitečná.“ (Lumen gentium, 12)

Připravila Agata Cahová (podle pramenů uvedených v závěru série článků) ■

Foto: Pexels, Karolina Grabowska (CCO)

A pravda vás osvobodí
související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus?

Proč je církev nazývána chrámem Ducha Svatého?

Protože Duch Svatý přebývá v těle, jímž je církev: v její hlavě a jejích údech; kromě toho buduje církev v lásce Božím slovem, svátostmi, ctnostmi a charismaty.

Co jsou charismata?

Charismata jsou zvláštní dary Ducha Svatého udělované jednotlivcům a k prospěchu lidí, pro potřeby světa a zvláště pro budování církve, jejímž učitelskému úřadu podléhá jejich rozlišování.

Srov. „Kompendium Katechismu katolické církve“, Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2006.

Mnoho věřících
neví o svých
darech a neslouží
jimi, jsou pasivní.

To způsobuje,
že církev, jednotlivé
farnosti se často soustřeďují pouze
na to, aby udržely strukturu, a ne
aby plnily misi (poslání).

Důležitou věcí je rozlišení mezi talentem nebo nadáním (to znamená přirozenými dary), mezi postupně naučenými schopnostmi a mezi charismaty. Charisma může být založeno na talentu, ale je něčím mnohem větším.

Foto: Pexels, Pavel Danilyuk (CC0); Flickr, Loretto-Gemeinschaft (CC BY-NC-ND 2.0)

Jak se pozná charisma?

Charisma má tři charakteristické vlastnosti, které mohou pomoci v rozpoznání, že to není pouze talent, ale je to charisma:

1. Služba naplňující radostí a pokojem

Za prvé, když sloužím daným charismatem, prožívám hlubokou, zřetelnou zkušenost vnitřního pokoje, radosti, síly. Když sloužím a používám ten dar, tak mě povzbuzuje, dává mi energii. To souvisí s vnitřním prožíváním Boží blízkosti při této službě. Řeč ale není jen o nějakém „příjemném pocitu“, ale o vnímání spojení s Bohem při této službě a o prožívání služby jako modlitby.

2. Duch Svatý a jeho trvalé ovoce

Druhým ukazatelem jsou účinky. Je to síla Ducha Svatého, která se v určitém charismatu projevuje. V té oblasti mého života jsem velmi účinný, objevují se výsledky, je to prostě vidět. To je pravděpodobně charisma. Ovoce působení

Charisma může být založeno na talentu, ale je něčím mnohem větším.

charismatu přesahuje naše přirozené schopnosti a talenty.

3. Rozlišení druhými

A třetím je rozlišení druhými. Charisma nikdy nerozpoznávám jen já sám. Druzí lidé je přímo nebo nepřímo potvrzují. Ten, kdo má charisma, ho touží používat pro druhé. Budeš toužit rozdat ten dar. Například: pokud háčkuješ během sledování televize, aby sis odpočinul, tak to je tvůj koníček. Je to dobré, dělej to dál, ale není to tvoje charisma. Pokud háčkuješ pro druhé lidi, tak to může být charisma zruč-

nosti. Charisma se uplatňuje při službě druhým lidem.

Všímej si tedy spontánních reakcí druhých lidí na tvou činnost a přemýšlej o tom, co na tvou činnost říkají lidé ze tvého společenství a kněz. (Pozor! Rozhodně ale nejde o to, „dělat věci, aby mě lidé chválili“.)

Dary, které „procházejí skrze nás“

Charismata jsou milosti, které procházejí skrze tebe a mě, aby někomu předaly Boží pravdu, krásu, péči, uzdravení a milosrdenství.

Charismata, která se soustřeďují na péči o jednotlivce a skupiny, nazýváme pastorační. Patří mezi ně charisma povzbuzování, pomoci, pohostinnosti, milosrdenství a pastorece. Na následujících stranách se budeme zabývat prvními třemi z této skupiny.

Připravila Agata Cahová (podle pramenů uvedených v závěru série článků) ■

Charisma povzbuzování

Co je to? Charisma povzbuzování je dar, který Duch Svatý může vložit do konkrétního člověka a uschopnit ho k tomu, aby byl velmi účinným „potrubím“ Boží lásky: aby skrze něho a skrze jeho slova a jeho přítomnost byli lidé posílněni a uzdraveni.

Zdá se to jednoduché...

Zdá se, že je to něco jednoduchého. Ještě jednou: Skrze tvou přítomnost, tvá slova lidé zakoušejí Boží lásku, Boží posilu, Boží uzdravení. Pouze to? Právě to! Je to velice důležitý dar. I když se zdá tak prostý, tak běžný, je v Církvi nezbytný.

Soustředí se na jednotlivce

Je to klasické charisma, které souvisí s duchovním vedením, můžeme říci s určitým „poradenstvím“. Je velmi důle-

Lidé, kteří mají toto charisma, se nejčastěji soustřeďují na jednotlivce.

žitě, aby v Církvi, ve farnostech, ve společenstvích byli lidé, kteří rozlišili ten dar a plodně jím slouží. Lidé, kteří mají toto charisma, se nejčastěji soustřeďují na jednotlivce. Nemají tendenci se příliš zabývat davem, velkými skupinami. Soustředí se na individuální setkání a individuální rozhovory. Vidí daného člověka tak, jak ho vidí Bůh. Vidí ho jako jedinečného, výjimečného, Bohem milovaného člověka. Díky tomu jsou schopni pomoci tomu člověku podívat se na sebe Božíma očima.

Nejen mluvit, ale i naslouchat Bohu i lidem

Snadno mluví s druhými lidmi. Nebo lépe řečeno: lidem se s nimi snadno mluví. Nejsou nutně upovídání. Často se stává,

že nemluví mnoho. Ale snadno získají důvěru druhých lidí. Druzí lidé s nimi mluví, otevírají se před nimi a zakoušejí Boží lásku, Boží uzdravení, Boží posilu. Ale není to jednoduše tak, že nejsi upovídán a lidé se mohou před tebou vymluvit. Není to pouze takové přirozené. Můžeš vyslechnout, ale daný člověk nezakouší Boží lásku. Pokud ji zakouší, pokud zakouší uzdravení, tak v tom případě můžeš mít toto charisma.

Svatý František Saleský toto charisma měl

Skvělým příkladem tohoto charismatu je svatý František Saleský. Člověk, který evangelizoval, chodil od vesnice k vesnici, setkával se s lidmi, setkával se s každým

žádoucí charisma pro rodiče, aby mohli pomoci svým dětem dorůst do plnosti toho, co pro ně má Bůh v plánu. Ale povzbudit potřebují nejen děti...

Prosme Pána...

I v naší zemi velmi potřebujeme lidi s charismatem povzbuzování. Proto prosme Pána, aby přišel se svým požehnaním k těm lidem, kteří mají charisma povzbuzování, aby jim ho pomohl rozli-

šit a používat. Pane, přijď a rozpal jejich srdce nadšením, aby s radostí byli potrubím Boží lásky a péče. Dej, aby toto charisma bylo používáno, živě prožíváno, aby mnoho lidí zakusilo Boží lásku, Boží útěchu, Boží uzdravení skrze setkání s lidmi s tímto charismatem. Amen.

Připravila Agata Cahová (podle pramenů uvedených v závěru série článků) ■

Jsou schopni pomoci člověku podívat se na sebe Božíma očima.

Foto: Unsplash, Bewakoof.com Official (CC0)

člověkem v individuálním rozhovoru. Napsal učebnici o zbožném křesťanském životě – knížku, která se stala základem spirituality laiků. V době, kdy tato myšlenka nebyla rozšířená, viděl, že každý člověk potřebuje individuálním způsobem objevit své povolání. Každý potřebuje objevit to, že tam, kde žije jako manžel, otec, tam, kde pracuje..., tam potřebuje objevit své povolání, setkat se s živým Ježíšem, tam na tom místě. Viděl každého individuálně, proto nepovzbuzoval k tomu, aby všichni šli stejnou cestou, stali se řeholníky, mnichy. On učil, že je důležité, aby ses setkal s Ježíšem tam, kde jsi, v tom povolání, které vykonáváš.

A ty?

Velmi prakticky: v jaké službě se můžeš uplatnit ve farnosti, ve společenství, v diecézi? Je to typické charisma lidí sloužících duchovním doprovázením, zpovědníků, mentorů, trenérů, ale je to také úžasný dar, který – pokud je spojen s učitelským povoláním, obzvláště v těch základních, prvních letech života dětí –, může přinést velmi dobré výsledky. Je to také velmi

Foto: Pexels, RODNAĚ Productions (CC0)

Charisma těch „ve druhé linii“: charisma pomoci

Charisma pomoci je krásný dar. Člověk, který ho má, používá všechna svá obdarování, to znamená přirozené dary a charismata, k tomu, aby druzí plodněji sloužili Bohu a lidem.

Nenápadné, ale důležité

Zajímavé je, že dar pomáhat zmiňuje Písmo svaté ještě před darem řídit: „*Bůh ustanovil, aby v církvi jedni byli misionáři, druzí proroky, třetí učitelé. Někteří dále mají moc dělat zázraky, jiní dar uzdravovat, pomáhat, řídit, mluvit rozličnými jazyky.*“ (1 Kor 12,28).

Lidé s charismatem řízení (vedení) se soustřeďují na ty, kdo už kráčejí cestou evangelia, kdo mají svá konkrétní charismata a poslání – nejčastěji jsou to různí lídři, pastýři, animátoři, jsou to ti, kteří stojí vepředu v první linii. Lidé s charismatem pomoci stojí ve druhé linii. A jsou nesmírnou, nutnou pomocí pro ty, kdo jsou v první linii evangelizace. Člověk s charismatem pomoci se také soustřeďuje

na jednotlivce spíše než na práci s davem. Mají hlubokou radost z pomáhání druhým v jejich poslání, v misi evangelizace, v misi pro Boží království, v konkrétní službě.

V dobrém slova smyslu nepostradatelní – bez nich by to nešlo

Bez lidí s charismatem pomáhání by lidé, kteří mají „velká“ viditelná charismata, jako charisma vedení nebo hierar-

Lidé s charismatem pomoci stojí ve druhé linii.

chická charismata, nemohli zcela vyplnit své poslání. Lidé s charismatem pomoci jsou nepostradatelní. Ten dar způsobuje, že jsou schopni posilovat a podporovat evangelizátory.

Foto: Wikimedia Commons

Kde je bratr Lev?

Foto: Miroslav Novotný / Clověk a víra

Někdy to, co chystám pro časopis *Milujte se!*, nejdřív „vyzkouším“ při kázání na lidech v kostele. Jednak abych viděl, jak budou reagovat, zda je to zaujme – a také proto, že mě samotného něco velmi zaujalo a chci se o to za čerstva rozdělit.

V souvislosti s pandemií se hodně mluvilo o těch, kteří jsou v první linii. Nedávno v neděli jsem lidem vyprávěl o charismatech – a také o charismatu pomoci, které je naopak takovým typickým charismatem „těch ve druhé linii“. Charismatem lidí, kteří nejsou vidět, ale jsou velmi potřební a bez nich by to, co dělají „ti v první linii“, možná vůbec nešlo

Napadl mě takový malý vtípek na zpestření kázání...

uskutečnit. A napadl mě takový malý vtípek na zpestření kázání...

Vyprávěl jsem o bratru Lvovi, který vždy věrně doprovázel svatého Františka a je takovým nádherným příkladem člověka, který měl toto charisma pomoci. Pak jsem ukázal na obrovskou mozaiku,

Na některých uměleckých dílech je bl. bratr Lev přeci jen vyobrazen (Jan van Eyck: *Svatý František z Assisi přijímá stigmata*, kolem 1431, malba). V případě mozaiky se stejným námětem v dubňanském kostele (obr. vlevo) nebyl motiv jeho postavy „prvořadý“.

kterou máme v kostele. Je na ní svatý František z Assisi. A zeptal jsem se:

„Jestlipak víte, kde je na té mozaice vidět bratr Lev?“

Lidé si mohli vykoukat oči z důlků... A bylo poznat, že někteří už začínají tušit nějakou čertovinu. Přece jen už mě trochu znají.

Usmál jsem se a povídám: „Tak ten tam vidět není. Vždyť jsme si to před chvílí říkali, že lidé s tímto charismatem většinou vůbec nejsou vidět. – Ale jejich nenápadná služba je přesto velmi důležitá.“

P. Pavel Zahradníček ■

Svatý František a bratr Lev

Dokonalým příkladem svatého s tímto charismatem je blahoslavený bratr Lev. Pravděpodobně jsi o něm neslyšel, ale je to člověk, který byl každodenně při svatém Františkovi. To je člověk ze druhé linie. Františkáni o něm vědí, i ti, kteří se více

zajímají a prohlubují františkánskou spiritualitu, o něm vědí. Ale davy ho neznají. Přitom svatého Františka znají všichni. Ale nebyl by svatý František mezi jinými bez bratra Lva. Když se František modlil 40 dnů na různých místech, na samotách, ve svých poustevnách, tak vždy s bratrem Lvem, který mu to umožňoval a staral se o malé a velké věci, duchovní i materiální, aby se František mohl modlit a později evangelizovat.

Pokud máš charisma pomoci, tak můžeš být nerad před kamerami, můžeš nerad promlouvat k davům, ale jsi rád ve druhé linii. A to tvé místo ve druhé linii je neuvěřitelně potřebné, protože z něho můžeš rozvíjet charisma toho člověka, jemuž pomáháš.

Jsou nesmírnou, nutnou pomocí pro ty, kdo jsou v první linii evangelizace.

Prosme Pána...

Modleme se za to, aby bylo toto charisma rozlišeno a začalo působit ve farnostech a ve společenstvích. Ježíši, ty jsi povolal apoštoly, neustále povoláváš ty, kteří prokukují, ale také ty, kteří pomáhají. Pane, rozpal srdce lidí s charismatem pomáhání a ukaž jim, jak konkrétně mají působit ve svém prostředí, veď je, aby poznali, komu mají pomáhat, a aby pomáhali moudrým způsobem, který bude harmonicky rozvíjet charisma toho člověka, jemuž pomáhají. Amen.

Připravila Agata Cahová
(podle pramenů uvedených
v závěru série článků) ■

Foto: Pexels, Askar Abayev (CCO)

Charisma pohostinnosti

Charisma pohostinnosti je založeno na tom, že daný člověk je speciálním nástrojem Boží lásky a dokáže vytvářet příjemné, srdečné prostředí.

Pomáhají zprostředkovat „zážitek Církve“

Člověk s tímto charismatem dokáže vytvářet prostředí, které uspokojuje potřeby fyzické (pohoštění), ale také potřebu sounáležitosti a osobního a duchovního doprovázení. Tito lidé šíří kolem sebe atmosféru přijetí. Velkolepé charisma, které je silným nástrojem uzdravování. Lidé s charismatem pohostinnosti způsobují, že lidé, kteří k nim přijdou domů nebo se s nimi setkávají, ať už ve farnosti, nebo ve společenstvích, vnímají, že jsou přijati. Pomáhá jim to přejít z bytí pouze sám, bytí jednotlivcem, k zakoušení rozměru společenství – začínají chápat, co je to Církve.

V dnešním světě je mnoho osamocovaných lidí, dokonce uprostřed davu, kteří

každodenně v práci nebo ve škole mají kolem sebe desítky, stovky lidí, ale pociťují velké osamocení, protože nemají vztahy, hluboké vztahy. Lidské vztahy jsou často ploché, příliš povrchní a internetové...

„Potrubí“, kterým mohou proudit další dary

Charisma pohostinnosti je mohutné potrubí milosti, které může proměňovat naše společenství, naše farnosti. Lidé s tímto charismatem mohou způsobit, že se jejich dům stane zázemím pro společenství z farnosti. Do takového domu mohou lidé často přicházet, odpočinout si, mohou si promluvit. Tam se ti, kteří právě nezakoušejí hluboké vztahy a nemají zkušenost domova, tomu učí. Získávají síly, učí se, co to znamená milovat, vzájemně si naslouchat, získávají zkušenost společenství.

Jak se projevuje?

Je velmi důležité, aby bylo ve farnosti charisma pohostinnosti, aby lidé, kteří přicházejí, našli své místo. Lidé s tímto

charismatem jsou schopni vytvořit ve farnosti místa, kam přijdeš na kávu po mši svaté, aby sis sedl, aby ses setkal, abys nebyl anonymní. Lidé, kteří mají toto charisma, mohou připravit jídlo pro bezdomovce a nebo se mohou postarat o lidi, kteří sice mají kde bydlet, ale jsou jednoduše osamocení.

Pomáhají přijmout ty nové

Je to důležité charisma také ve společenstvích, do kterých vstupuje mnoho nových lidí. Ve společenstvích bývá „zdravé jádro“, lidé, kteří se znají dlouhá léta a přátelí se. Noví lidé, kteří se objevují, neumí vstoupit do společenství, protože cítí, že je to uzavřená skupina, pro kterou jsou nováčci, nedorůstají na určitou úroveň, neznají jazyk, nejsou pokročilí. Bez charismatu pohostinnosti ztrácejí společenství tyto nové lidi, protože nikdo není schopen zakořenit, necítí se přijatý. Lidé s charismatem pohostinnosti snadno navazují kontakty. Snadno přijímají daného nového člověka a způsobí, že se cítí jako doma, cítí se přijatý.

Modleme se za toto charisma

Modleme se za to, aby se toto charisma mohutně rozvíjelo v naší Církvi. Dobrý Otče, jsi otcem, který si nás první zamiloval, jsi otcem, který nás přijal ve svém Synu Ježíši. Otče, ty, tvá pohostinnost, tvé srdce, které je otevřeno vůči každému, obdarovalo některé lidi výjimečně charismatem pohostinnosti. I když se všichni učíme být pohostinní, tak tito lidé mají výjimečný dar – způsobují, že se v jejich blízkosti lidé cítí přijatí, uzdraveni tvou láskou z osamocení a ze všech zranění, které prožili, z nedostatku lásky, která jim v životě chyběla. Prosím tě dnes, Otče, zjevuj moc tvého Ducha lidem, kteří mají toto charisma, možná ještě neobjevené, možná ještě zakopané, v začínající fázi. Zjev ho, dotkni se srdce, dej, aby ho objevili, aby se začali učit sloužit jím tam, kde jsou, a tam, kam je chceš poslat. Amen.

Charisma pohostinnosti je mohutné „potrubí milosti“, které může proměňovat naše společenství, naše farnosti.

Foto: Pexels, cottonbro (CC0)

Foto: Flickr, Iguanahan (CC BY-NC-ND 2.0)

A jak dál?

Možná už tušíš, co je tvé charisma. Ale zatím je to pouze teoretická domněnka, kterou je třeba potvrdit v praxi – zkusit dělat nějakou činnost a všimnout si, jestli u toho vnímáš Boží blízkost, radost, jestli to přináší trvalé ovoce a druhí lidé to také vnímají jako přínosné. Můžeš si najít společenství nebo kněze, kteří ti pomohou rozlišit a rozvinout tvé charisma a prožít úžasnou spolupráci s Bohem!

Připravila Agata Cahová (podle série přednášek Wita Chlondowského OFM „Rozpoznaj svůj charyzmat“) ■

Prameny:

Chlondowski OFM, Wit. *Rozpoznaj svůj charyzmat*; série 25 videí na [youtube.com](https://www.youtube.com), první díl série dostupný on-line: youtu.be/71RxcGxPGJQ

Weddell, Sherry, A. *Fruitful Discipleship: Living the Mission of Jesus in the Church and the World*. Our Sunday Visitor, 2017.

František, bratr Lev a dokonalá radost

Svatý František putoval se svým věrným společníkem bratrem Lvem. Zeptal se ho:

„Bratře Lve, řekni mi, v čem spočívá dokonalá radost?“

Bratr Lev se zamyslel a řekl: „Dokonalá radost je v modlitbě, když jsme v ní v důvěrném spojení s Pánem.“

Foto: Flickr, Robert Thomson (CC BY-NC 2.0)

„Ne, to ještě není ta dokonalá radost,“ odpověděl mu svatý František.

Bratr Lev se tedy pokusil o jinou odpověď: „Dokonalá radost by byla, kdybychom mohli evangelizovat celý svět a přivést všechny lidi k Pánu Ježíši.“

Svatý František ale nebyl spokojený ani s touto odpovědí.

Bratr Lev se snažil najít nějakou další správnou odpověď, ale s žádnou z nich nebyl svatý František spokojen.

„Ne, ani to není dokonalá radost,“ kroutil hlavou svatý František.

Potom František bratru Lvovi pověděl: „Řeknu ti nyní, v čem je dokonalá radost.“

Dneska je mráz, padá sníh a fouká vítr. Představ si, že bychom promrzli přišli domů do našeho kláštera a zaklepli bychom na bránu. ‚Kdo je to?‘ zeptal by se přes zavřenou bránu otec představený.

‚Dva bratři, František a Lev,‘ odpověděli bychom mu.

Otec představený by nám ale neotevřel a jen by nám řekl: ‚Nevěřím vám,

jste zloději, kteří nás chtějí přepadnout a oloupit.‘

My bychom se ho snažili ze všech sil přesvědčit, že nejsme zloději, ale bratři. Ale on by nám vůbec nevěřil, neotevřel by a nechal by nás do rána mrznout v tomto počasí za dveřmi našeho vlastního kláštera.“

Svatý František uzavřel celý příběh slovy: „Bratře Lve, dokonalá radost bude v tom, když dokážeme přijmout tuto situaci.“

A nejen tuto situaci... Každou situaci můžeme přijmout jako šanci k něčemu dobremu.

Připravil P. Pavel Zahradníček (podle semináře P. Eliase Velly

„Ježíš lékař – uzdravující“, on-line na www.tv-mis.cz/titul.php?id=176

a na Témaboxu TV-MIS.cz

na temabox.tv-mis.cz – zde je dostupný celý cyklus čtyř seminářů P. Eliase Velly i pro stažení pro off-line poslech – viz infobox na protější straně) ■

***Bože, dej mi sílu změnit to, co změnit mohu,
dej mi trpělivost snášet to, co změnit nemohu,
a dej mi moudrost rozeznat jedno od druhého.
(z modlitby připisované různým světcům)***

Sedlák a počasí

Poutník procházel kolem pole, na kterém pracoval starší muž. Bylo horko, slunce páliło.

„Dobrý den, to máme dnes ale příšerné vedro,“ začal konverzaci poutník.

„Dobrý den. Pán Bůh buď pochválen za to, jak nám dnes sluníčko krásně svítí a vše nám krásně roste...“ odvětil sedlák.

O týden později se poutník vracel tou stejnou cestou zpět. Celý den pršelo, ale sedlák opět pracoval na svých polích.

„Dobrý den, to je dnes příšerné chladno a dešť.“

„Dobrý den. Pán Bůh buď pochválen za to, jak nám dnes krásně prší a vše nám krásně roste...“ odvětil sedlák.

„Vám se snad líbí úplně každé počasí...?“ kroutil hlavou poutník.

„Ano, rozhodl jsem se, že se mi každé počasí bude líbit: buď krásně svítí slunce, nebo krásně prší!“ odvětil sedlák. A dodal: „Bohu díky za všechno!“

Jako kluk jsem jezdil na letní tábory, které vedl tajně vysvěcený kněz otec František Fráňa. Měl přezdívku Tišek. Říkával nám: „Na táboře je vždycky krásně. Buď krásně svítí sluníčko, nebo krásně prší.“ Naučil jsem se od něho, že to platí nejen na táboře...

Připravil P. Pavel Zahradníček ■

*Bohu díky
za všechno!*

Foto: Pevets, Nataliya Vaitkevich (CCO)

TémaBox

přehrávač duchovních přednášek, seminářů, audioknih, kázání...

<http://temabox.tv-mis.cz>

Cyklus čtyř seminářů P. Eliase Velly

Třebíč 2005: Ježíš, lékař – uzdravující

První důvod, proč lidé přicházejí k Ježíši, je, že ho o něco prosí: „Dej mi, uzdrav...“ – a on dává...

1258 minut záznamu

www.tv-mis.cz/titul.php?id=176

Třebíč 2007: Ježíš – učitel

Ježíš z nás chce mít nejen své „pacienty“, ale své žáky – učedníky, kteří ho budou následovat...

976 minut záznamu

www.tv-mis.cz/titul.php?id=175

Třebíč 2010: Ježíš, můj přítel...

... ale nejen žáky, i své přátele, kteří s ním žijí.

1184 minut záznamu

www.tv-mis.cz/titul.php?id=626

Třebíč 2012: Ježíš, můj Pán

Přijmout Ježíše bezvýhradně jako Pána svého života představuje vrchol. Proto tímto tématem cyklus seminářů končí.

964 minut záznamu

www.tv-mis.cz/titul.php?id=861

TémaBox <http://temabox.tv-mis.cz> nabízí velké množství různých přednášek, seminářů, duchovních obnov a kázání (kardinál Tomáš Špidlík, biskupové Karel Herbst, Josef Kajnek a Pavel Posád, P. Vojtěch Kodet, P. Joseph Bill, P. Angelo Scarano, P. Alois Pekárek, P. Pavel Dokládal, P. Pavel Havlát, P. Tomáš Halík, Kateřina Lachmanová, Věra Luxová a mnoho dalších – viz poslední strana časopisu).

<http://temabox.tv-mis.cz>

Česká Matka Tereza?

Záběr z životopisného filmu *Tajemná radost – Matka Rosa Vůjtěchová* od společnosti ORFILIM

Foto: archiv sester těšitelék BŠJ

V osobnosti Matky Rosy Vůjtěchové najdeme mnoho analogií se svatou Matkou Terezou z Kalkaty. Obě dvě sloužily nejposlednějším z posledních, obě pro péči o ně založili nové řeholní kongregace. Ale je tady ještě hlubší podobnost: obě nade vše milovaly trpícího Krista. Matka Tereza živě slyšela v duši Ježíšův výkřik na kříži: „Žízním!“

Matka Rosa zase vnímala, že Ježíš svou prosbu v Getsemanské zahradě – „Zůstaňte zde a bděte se mnou!“ – adresoval přímo jí. Obě pochopily, že podstatou Ježíšovy žízně je touha po záchraně duší a že ji můžou pomoci utišit. Tam je klíč k pochopení jejich neúnavné celoživotní služby chudým. Pán Bůh jako by potvrdil jejich vnitřní příbuznost tím, že si obě dvě k sobě povolal ve stejné datum – 5. září.

Šoková terapie

Když bylo Barunce pět let, onemocněl její mladší bratříček Martin. Rodiče dělali, co mohli, vydali za léky spousty peněz, ale marně. Dítě zemřelo. Jako by přetekla pomyslná poslední kapka v duši udřené maminky. Ani plakat nedovedla. Jen dlouho strnule zírala do jeho postýlky. Nic jí nedovedlo vrátit chuť k životu. Barunka nechápala: „Když říkají, že Martineček je v nebi, tak proč jsou všichni tak zarmoucení? Vždyť u dobrého Pána Boha mu musí být líp než tady.“ Přimotala se k mamce a řekla: „Já chci taky umřít a jít

do nebe!“ Ubohá žena se tak lekla, že se jí rázem vrátila duchapřítomnost: Má přece i další děti, kvůli kterým musí být silná!

Malá Barbora své okolí překvapuje, těší, ale někdy i otravuje a vytáčí tím, že Pána Boha bere úplně vážně a za největší zlo považuje hřích. Když slyší pomluvy nebo neslušné řeči, spustí povyk a rozhádané členy domácnosti nutí k společné modlitbě.

Zvláštní dítě

Barboru nadpřirozeno od malička přitahovalo. Svátí na obrázcích nad postelí byli

Malá Barbora své okolí někdy vytáčí tím, že Pána Boha bere úplně vážně.

pro ni skuteční a bavilo jí to s nimi víc než se sousedovic dětmi. Ještě víc ji přitahoval Pán Ježíš na kříži před domem. Co by dala za to, kdyby jí někdo poradil, jak mu ulevit! Jednou při křížové cestě v zámecké kapli – to jí mohlo být už jedenáct let – měla zvláštní zážitek. V duši spolu s Ježíšem tajemně prožívala jeho utrpení. Myslela, že to tak mají všichni, a divila se, že si lidi cestou domů vesele povídají. Soucit s trpícím Spasitelem ji úplně pronikl. Nevěděla jak, jen věděla, že chce žít blízko něho a pro něj. Když zaslechla, že existuje něco jako klášter, kde dívky žijí pro Pána Boha, už jí to nikdo nevymluvil.

Útěky, útěky

Barbora toužila žít pro Ježíše – a to na 100 %, a její rodiče zase toužili, aby z ní něco bylo. Dobrým řešením pro obě ▷

*Vnímala, že Ježíš svou
prosbu v Getsemanské
zahradě – „Zůstaňte
zde a bděte se mnou!“ –
adresoval přímo jí.*

Oltářní obraz a socha Božského Srdce Ježíšova v kostele rajhradského kláštera (vpravo: Pán Ježíš v Getsemanské zahradě)

Foto: archiv sester těšitelék BSJ

Matka Rosa Vůjtěchová

Foto: archiv sester těšitelék BSJ

Matka Rosa Vůjtěchová

(křestním jménem Barbora)

21. 10. 1876 Narodena v jihočeské vesnici Vobora u Radobytec, okres Písek.

1892 Vstupuje do Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského.

1893 V Praze pod Petřínem přijímá řeholní roucho a jméno sestra Marie Rosa.

14. 5. 1899 Skládá první řeholní sliby.

1911 Přeložena do Brna, začíná pracovat ve Spolku pro ošetřování chudých nemocných.

1915 Spolu s brněnským biskupem Pavlem Huynem zakládá Kongregaci sester těšitelék Božského Srdce Ježíšova.

1922 Otevírá první filiální dům v Praze (založila jich celkem 13).

1929 Dokončuje stavbu velkého kláštera s kostelem v Rajhradě.

1945 Během přechodu válečné fronty Rajhradem nabízí Pánu Bohu svůj život za záchranu sester.

5. 9. 1945 Umírá v Rajhradě.

Když zaslechla, že existuje něco jako klášter, kde dívky žijí pro Pána Boha, už jí to nikdo nevymluvil.

Foto: Wikimedia Commons, Jorge Royan (CC BY-SA 3.0)

strany se zdál být ústav pro dívky Marianum v Praze, který vedly řeholnice – Dcery Božské lásky. Jenomže Barbora velice brzy zjistila, že to není „pravé ořechové“. Holky se tam učily šít, vařit a pečovat o domácnost, samozřejmě se i modlily, ale klášter, jak si jej Barbora vysnila, to zdaleka nebyl. Tam nezůstane! Jednoho

dne se přidala ke skupince, která chodila pro vodu, v nestřežené chvíli zůstala stát a už byla pryč. Přestože jí bylo jen patnáct let, povedlo se jí uprosit matku představenou u boromejek pod Petřínem, aby ji přijala do kongregace. První působiště bylo v komunitě starších sester na odpočinku. Kandidátka Barbora jim měla pomáhat.

Přestože jí bylo jen patnáct let, povedlo se jí uprosit matku představenou u boromejek pod Petřínem, aby ji přijala do kongregace.

Podle věku mohla být klidně jejich pravnučkou, hned si ji oblíbily a zacházely s ní jako s dítětem. Takový klášter se jí ale zdál moc „light“ – žádné umrtvování a posty, jak by si to přála, žádní nemocní s odpudivými ranami, žádní hříšníci, co by potřebovali obrátit. „V té době jsem ještě neznala cenu poslušnosti,“ napsala později. „Jednoduše jsem se sebrala a utekla zpátky pod Petřín.“

Vysoká škola soucitu

Představená ji pak poslala do psychiatrické léčebny v Horních Beřkovicích, kterou stát svěřil sestřám boromejkám, aby polidštili tamní péči o psychicky nemocné. A bylo co polidšťovat! V zařízení žilo 300 nemocných žen. Utlumující léky nebyly, „bláznivé“ ženy byly kroceny bitím a svazovány řetězy. Vzpomíná: „Některé byly tak zuřivé, že nebylo možno ani se k nim přiblížit. Někdy, chtěla-li jsem jim dát napít, dostala jsem nohou kopanec. Sestry byly na tom hůř – jim nemocné rády strhávaly z hlavy závoj, mně mohly leda pár vlasů.“

Ač tomu nikdo nevěřil, Barbora si s nimi dovedla docela dobře poradit. „Přece jsem sloužila mnohým k útěše, zvláště maminkám, které ve mne poznávaly své mrtvé nebo ztracené děti. Musila jsem se nechat od nich líbat a jmenovala jsem se každou chvíli jinak: jednou Lízi, zas Franci, Pepi... Některé nemohl nikdo uklidnit, a ode mne to šlo. Řekla jsem ‚maminko‘ nebo ‚teto‘ a už bylo dobře.“ Tajemství jejího úspěchu nebylo v dětském vzhledu. Přes všechnu vnější bídu vnímala v nich Barbora lidské bytosti a měla s nimi soucit. Snažila se být v neustálém vnitřním kontaktu s Ježíšem, a on ty ubohé bytosti jejím prostřednictvím miloval.

Představené shledaly, že Barbora je přes své mládí schopna přijmout závazky řeholního života. Dostala dispenz od věku a dne 14. 5. 1893 v Praze byla přijata do noviciátu. Dostala řeholní jméno Rosa podle svaté Růženy z Limy.

Rozmarná šlechta?

Kdo si myslí, že dámy z vyšších vrstev uměly pro chudé pořádat akorát dobročinné plesy, je pořádně vedle. Například zbožné dámy v Brně – hraběnky Romeřová, Belcredi a baronka Pražáková – dělaly sbírky pro chudé osobně, od domu k domu. Při těchto pochůzkách nacházely mnoho nemocných bez prostředků, ležících v nuzných bytech zcela bez pomoci. To je vedlo k založení Spolku pro bez-

platné ošetřování chudých nemocných. Spolek vznikl v roce 1912 za podpory brněnského biskupa Pavla Huyna, který byl mimochodem taky šlechtic. Dámy získávaly prostředky a v rámci svých možností chudé navštěvovaly. Ale chtělo to osobu, která by se ošetřování chudých věnovala naplno, pravidelně. Spolek se usnesl vyžádat na tuto práci řeholní sestru u sester boromejek.

Skvělá Boží reže

Zrovna v té době sestra Rosa působila v Brně. Věnovala se ošetřování zámožných dobrodinců, přičemž často procházela chudinskými částmi města se smutkem, že těm ubožákům nemůže pomoci. Vzpomíná: „Jednou jsem měla přebírat nahnilé ovoce ve sklepě. Jak jsem tam sama v tichu přemýšlela, probudily se ve mně všechny nenaplněné touhy: Kéž bych mohla přebírat lidi místo ovoce, získávat pro Pána Ježíše nesmrtelné duše! Vtom jsem slyšela v nitru odpověď: Doufej, budeš!“

Začala svou novou činnost na brněnském předměstí Královo Pole. První den našla tři nemocné...

Príslib se naplnil téměř okamžitě. Ještě byla v tom sklepě, když ji zavolali do hovorny. Čekala tam na ni sestra představená a spolu s ní dvě dámy a sdělily jí, že generální představená ji pověřila péčí o chudé nemocné.

Sen se stává skutečností

„Začala jsem svou novou činnost v brněnském předměstí Královo Pole. První den

jsem našla tři nemocné. Druhý den jsem vzala obvazy a něco jídla a vydala jsem se za nimi, doufajíc, že je všechny uspokojím, ale již nebyli tři, bylo jich mnohem víc. Pověst, že sestřička byla v Králově Poli a ošetřovala nemocné, se rychle roznesla. Lidé mě zastavovali na ulici a vodili mne k nemocným, nevěděla jsem, co dřív. Tělesná bída byla veliká, ale ještě větší byla ta duchovní. Někteří se neuměli vůbec modlit nebo to dávno zapoměli. Svátosti nepřijímali dlouhá léta. Nalezla jsem v rodinách i mnoho dětí, které ani nechoďily do školy. Buď pro vleklou nemoc, ▷

... druhý vzala obvazy a jídlo, ale nemocní již nebyli tři, bylo jich mnohem víc.

Klášteř sester těšitelek v Rajhradě – vpravo historický snímek komplexu klášterních budov, níže současný stav. Za 2. světové války byl klášter včetně kostela téměř zničen ostřelováním a následným požárem – ale presbytář kostela se sochou Božského Srdce Ježíšova a oltářním obrazem zůstal nedotčen.

Foto: archiv sestriřitelek (BSJ)

Foto: Wikimedia Commons, RomanM82 (CC BY-SA 3.0)

V církevních kruzích se zvedla vlna odporu: „Na co další kongregace?!“

Ale když Pán Bůh něco chce, tak se všechno podřídí. Dokonce i církevní autority.

založit novou kongregaci sester, které budou pečovat výlučně o chudé nemocné a prostřednictvím péče o jejich zdraví se budou snažit získávat jejich duše pro Boha.

Brněnský biskup Huyn její záměr uvítal a všemožně jí pomáhal se založením nové kongregace. Byl však skoro jediný, kdo sestře Rose fandil. V církevních kruzích se zvedla vlna odporu: „Na co

Foto: Flickr, Catholic Church (England and Wales) (CC BY-NC-ND 2.0)

nebo to byli mrzáci. Učila jsem je náboženství doma a připravovala na svaté přijímání. Prála jsem si, aby měl den 48 hodin. Domů jsem přicházela vysílená, ale šťastná, neboť se plnil vnitřní hlas při přebírání ovoce: „Doufej, budeš!“

Na co další kongregace?!

Nemocných stále přibývalo a sestra Rosa na všechny nestačila. Spolek zaměstnal čtyři civilní ošetrovatelky, ale ty brzo odešly, práce se jim zdála příliš těžká. To sestru Rosu ještě utvrdilo v tom, že je potřeba

Foto: archiv sester těšitelék BSJ

sestra M. Helena

Čím mne oslovuje Matka Rosa?

Je mi blízká především láskou k Pánu Ježíši trpícímu. Viděla, že Jeho Srdce bylo zraněno nevďěčnostmi a urážkami lidí, pro které On sestoupil z nebe. Rozjímání o Jeho utrpení a opuštěnosti vyvolalo v jejím srdci touhu být Mu nablízku, opustit vše, aby mohla milovat Jeho Jediného, chtěla vzít na sebe spolu s Ním to všechno a potěšit Ho tím, že Ho bude velmi milovat za sebe i za celý svět.

Veliká byla láska Matky Rosy k chudým a opuštěným. Jim dávala přednost před lidmi, kteří se mohli zajistit penězi a postavením. Také Pán Ježíš přišel, aby hlásal radostnou zvěst chudým. Lidé, kteří jsou si vědomi, že si sami nemůžou pomoci, jsou taky více otevření, aby přijali Pána Ježíše jako svého Pána a Spasitele. Spása duší je touhou a radostí Pána Ježíše, a tak Ho Matka Rosa chtěla těšit.

sestra M. Helena

objednávkový kupon

Jméno:	adresa:	PSČ:
Název publikace, popis a doporučený příspěvek na tisk		kusů
Krausová: <i>Eskulapova hůl, lampa a kříž</i> (křesťanští zdravotníci; A5, bar. obálka, 288 str., 40 Kč)		
Krausová: <i>Příběhy moudrosti</i> (kratičké příběhy k zamyšlení; A5, bar. obálka, 96 stran, 20 Kč)		
Fadelle: <i>Cena, kterou zaplatíš</i> (napínavý příběh iráckého konvertity; A5, bar. ob., 160 s., 30 Kč)		
Zahradníček: <i>Dějiny, jak je možná neznáte</i> (mýty a fakta; A5, bar. obálka, 128 stran, 30 Kč)		
Luscoň: <i>Do akce jde Titus!</i> (velmi čtivý životopis bl. Tita Zemana; A5, 128 stran, 25 Kč)		
Richter: <i>Zajeď na hlubinu</i> (citáty sv. Jana Pavla II. na každý den, A5, 56 stran, 15 Kč)		
Dunda: <i>Krokodýl aneb můžeš růst</i> (základy duchovního života; A5, bar. obálka, 64 stran, 15 Kč)		
Woods: <i>Jak katolická církev budovala západní civilizaci</i> (A5, bar. obálka, 208 str. + 16 str., 180 Kč)		
Ze života pro život (nejzajímavější svědectví z <i>Milujte se!</i> , A5, bar. obálka, 96 stran, 20 Kč)		
Kabeláč: <i>Základy křesťanské víry</i> (evangelizační pomůcka; A6, 44 stran, 5 Kč)		

Objednávkový kupon odstříhnete a pošlete na adresu **A.M.I.M.S. Římskokatolický farní úřad 671 03 Vranov nad Dyjí 20** (je možné objednávat i na internetu www.amims.net nebo e-mailem na apostolat@fatym.com, či telefonicky 515 296 384). Knihy přijdou na vaši adresu s příloženou složenkou na uhrazení příspěvku na tisk a poštovné. **Nezapomeňte prosím uvést své jméno, adresu a PSČ!**

Asi 120 dalších publikací najdete na [www.amims.net!](http://www.amims.net)

další kongregace?! Copak jich není dost? A z čeho budou žít, když chtějí ošetřovat jen chudé a zdarma?“ Ke všemu začala první světová válka.

Ale když Pán Bůh něco chce, tak se všechno podřídí. Dokonce i církevní autority. Tak byla nová Kongregace sester těšitelék Božského Srdce Ježíšova schválena papežem Benediktem XV. neobvykle rychle.

Přitažlivá opravdovost

Přestože Matka Rosa a první sestry žily chudě a jejich čas byl přísně rozdělen mezi práci a modlitbu, o nové kandidátky nebyla nouze. Přitahovala je právě ta přísnost a věrnost ideálu. Již rok po vzniku měla kongregace 10 členek, v roce 1922 musela Matka Rosa brněnský klášter přestavět a rozšířit, aby mohla přijmout všechny zájemkyně. Současně otevřela první filiální dům v Praze. O dva roky později začala se stavbou velkého kláštera v Rajhradě. Největší rozmach zažila kon-

Nová Kongregace sester těšitelék Božského Srdce Ježíšova byla schválena papežem Benediktem XV. neobvykle rychle.

Brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle (sedící) podepisuje dokumenty k zahájení diecézní fáze beatifikačního procesu Matky Rosy Vůjtěchové (30. 11. 2019, Rajhrad)

Foto: archiv sester těšitelék BSJ

Proč jsem vstoupila právě k těšitelkám?

Na sestřičkách těšitelkách Božského Srdce Ježíšova se mi líbilo více věcí. Jednak že podávají náhradu za hříchy lidí, žijí smír – vše, co je potkává, utrpení i radosti spojují s Ježíšovým utrpením a radostmi – a že se takto mohou přidávat k Ježíšovi a zachraňovat tak lidské duše. Také jsem měla velikou radost, když jsem se dozvěděla, že sestry žijí kontemplativně-činně, tj. že nejprve je nejdůležitější modlitba, tj. život s Pánem Bohem, a z ní vychází činnost. Povoláním sester je sloužit těm nejchudším bratřím a sestrám, kteří pomoc potřebují. Takto bych si přála pro druhé žít.

sestra M. Edita

sestra M. Edita

Foto: archiv sester těšitelék BSJ

gregace mezi dvěma válkami, počet sester v té době překročil stovku.

Řeholnice má být matkou mnoha lidí

„Můžete ošetřovat jen omezený počet lidí, ale můžete být matkami všech,“ říkávala Matka Rosa sestrám. Jak může být řeholnice matkou? Tak, že se za druhé modlí,

obětuje, že své duchovní děti nosí v srdci a pomáhá jim narodit se pro věčný život. Matka Rosa to sestry učila nejen slovy. Její život byl obětavou láskou naplněn a završen. V čase přechodu fronty, kdy byl rajhradský klášter ruskými vojáky dlouhou dobu bombardován, prožívala Matka Rosa velkou úzkost a strach o sestry v Rajhradě, ale i na filiálkách. Nabídla tehdy Pánu Bohu svůj život, jen aby se jim nic nestalo. Sestry skutečně válku bez úhony přežily, ona za pár měsíců nato 5. 9. 1945 umřela. Byla to odpověď nebo na její nabídku? To ví Pán Bůh. Jisté je, že zanechala příklad opravdové lásky, která neváhá i život položit...

Beatifikační proces

Matka Rosa inspiruje dodnes – a to nejen sestry těšitelky. Mnozí lidé cítí, že jim z nebe pomáhá. Hned po její smrti byly snahy začít proces jejího svatořečení, aby mohla být představena jako vzor a přímluvkyně pro celou církev. Vzhledem k okolnostem k tomu došlo až o mnoho let později: 30. listopadu 2019 byla zahájena diecézní fáze jejího beatifikačního procesu.

sestra M. Františka
Elena Sebiňová, CSC ■

Foto: Pixabay, Engin_Akyurt (CCO)

Bolestné tajemství

Uběhla dlouhá doba, než jsem se rozhodla napsat toto svědectví.

Chtělo to hodně sebezapření, abych odhalila bolestné a intimní tajemství svého života. Trochu odvahy mi dodala svědectví jiných žen, otištěná v „Milujte se!“.

Možnost těhotenství jsem si nepřipouštěla

Před dvaceti čtyřmi lety jsem již jako vdaná a matka dvou dětí začala používat jako antikoncepci nitroděložní tělíčko (pozn. redakce: nejde jen o antikoncepci, ale má i abortivní účinky: pokud početí nezačíná, v nejranější fázi těhotenství počatý život zabije). Moje zranění byla tak velká, že jsem si nepřipouštěla myšlenku na další těhotenství. Muž měl problém s alkoholem, a to mě ještě více utvrdilo v tomto řešení. Neznala jsem postoj Církve k této otázce. A neznala jsem pravdu.

A otěhotněla jsem...

Lékař mi řekl, že mám štěstí...

Lékař konstatoval, že mám štěstí, že je to teprve šestý týden a že podle současných zákonů takový plod není považován za lidskou bytost. (Pozoruhodné však je, že podle těch stejných státních zákonů se může takové nenarozené dítě stát již dědicem – pozn. redakce). Zmítalo mnou zoufalství, vztek, nedostatek pocitu bezpečí a neviděla jsem žádné jiné východisko než potrat. Ve své hlouposti jsem se stala obětí vlastní „svobody“. Mnoho let jsem si nepřipouštěla, co se stalo.

Pak se ve mně ale cosi ozvalo a odhalilo mi to celou bolestnou pravdu.

Moje obrácení trvá mnoho let. Moje lítost se obrátila v obviňování se. Ale to ještě nebylo pokání.

Sen, ve kterém se na mě podíval Ježíš

Pak se mi zdál zvláštní sen. V tom snu ke mně přišel sám Bůh v osobě Ježíše Milosrdného. Nikdy jsem neviděla tak krásný a hluboký pohled. Oči vypovídaly,

Stala jsem se obětí vlastní „svobody“.

že On je Láska. Zatoužila jsem dotknout se jeho šatů a On mi to s úsměvem dovolil. Na Jeho pravém rameni byla jakási osoba zbavená končetin. Podívala jsem se na mladou tvář a poznala ji – nevím jak, ale poznala: bylo to moje dítě. Usmálo se, ale při mém pokusu dotknout se ho se znepokojilo a Ježíš řekl: „Nedotýkej se.“ Pak obraz zmizel.

Cítila jsem, že mi Ježíš chce odpustit. (Pozn. redakce: Pán Ježíš – ze své strany – chce odpustit každému člověku. Z naší strany je důležité přijmout toto odpuštění – to se děje skrze přijetí svátosti smíření, kterou sám Pán Ježíš po svém zmrtvýchvstání ustanovil, když apoštolům řekl: „Přijměte Ducha Svátého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ – viz Jan 20,22n)

Nikdy se nedozvím, čím mohla Anna být, co pro ni Bůh připravil...

Proč však moje dítě v tom snu nemělo ruce a nohy, proč jsem se ho nesměla dotknout? Pán mi to zanedlouho vysvětlil. Sáhla jsem po časopisu, ve kterém byl cyklus vývoje dítěte v lůně matky. Četla jsem: „... končetiny se vyvíjí od 6. týdne.“

(Pozn. redakce: Jde o sen a o to, jak si ho autorka tohoto svědectví pamatuje. Celý příběh má v sobě řadu velmi subjektivních prvků, které nejsou nijak objektivně ověřitelné. Autorce však pomohly pochopit a především „procítit“ řadu objektivních skutečností: Nenarozené dítě je člověk. I když nenarozený, je Bohem milovaný. Jeho zabití je vražda. Takto zabitý člověk nemůže realizovat všechno to, co s ním Bůh zamýšlel – Bůh mu toho chtěl mnoho dát, ale už se to nerozvine, nerealizuje. Ani po takovém činu nás ale Bůh nepřestává mít rád.)

Chtěla jsem poprosit o odpuštění i své dítě

Toužila jsem dítěti dát jméno, abych se k němu mohla tímto jménem obrátit, oslovit ho – a poprosit o odpuštění. Prošla jsem Pána Ježíše, aby mi dal poznat, zda mé dítě je chlapeček, nebo holčička. Během jedné adorace Nejsvětější Svátosti mi Pán dal poznat pohlaví mého dítěte. Dala jsem své dceři jméno Anna a prosila ji o odpuštění.

**Pán mi ukázal
všechny moje rány,
abych je poznala.
A teď je uzdravuje.**

<https://linkapomoci.cz>

Čekáte-li nečekaně dítě
volejte 800 108 000

hnutiprozivot.cz
informační stránky
Hnutí Pro život ČR

linkapomoci.cz
celorepubliková poradna
pro ženy v tísni

nesoudimepomahame.cz
projekt pomoci ženám
nuceným k potratům

modlitbyzanejmensi.cz
modlitby za obnovu
kultury života

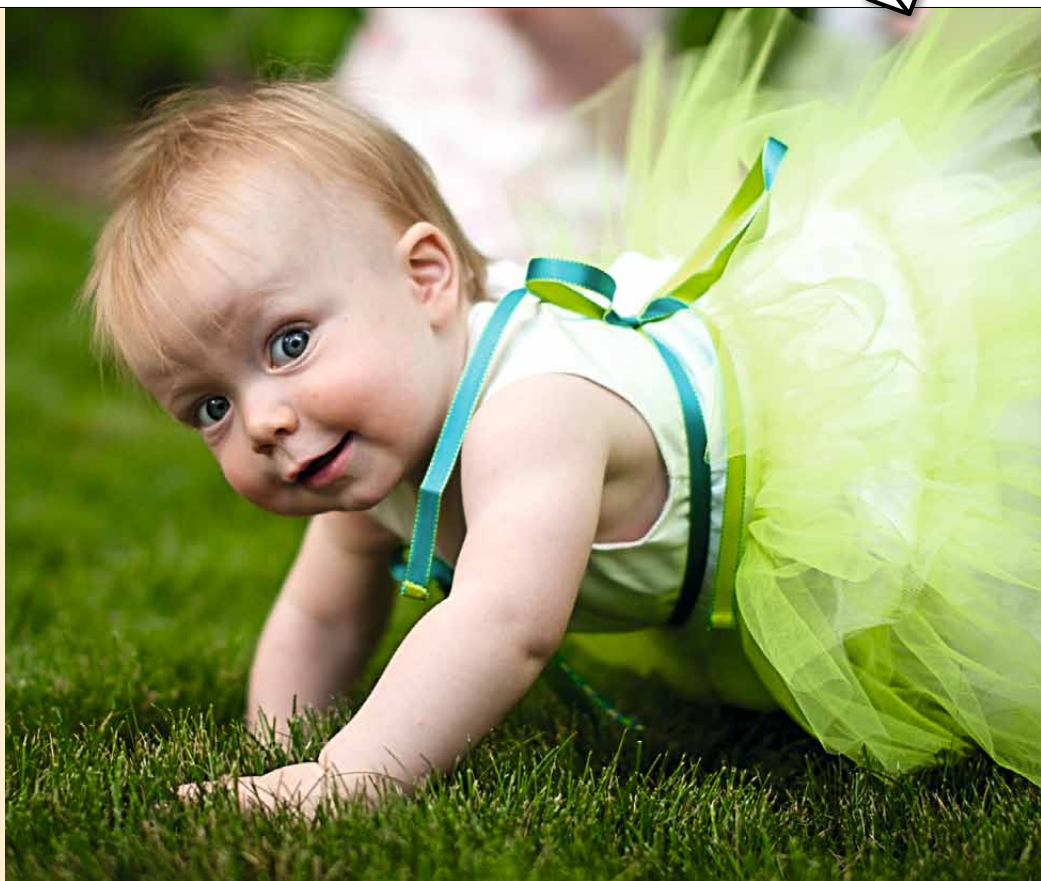

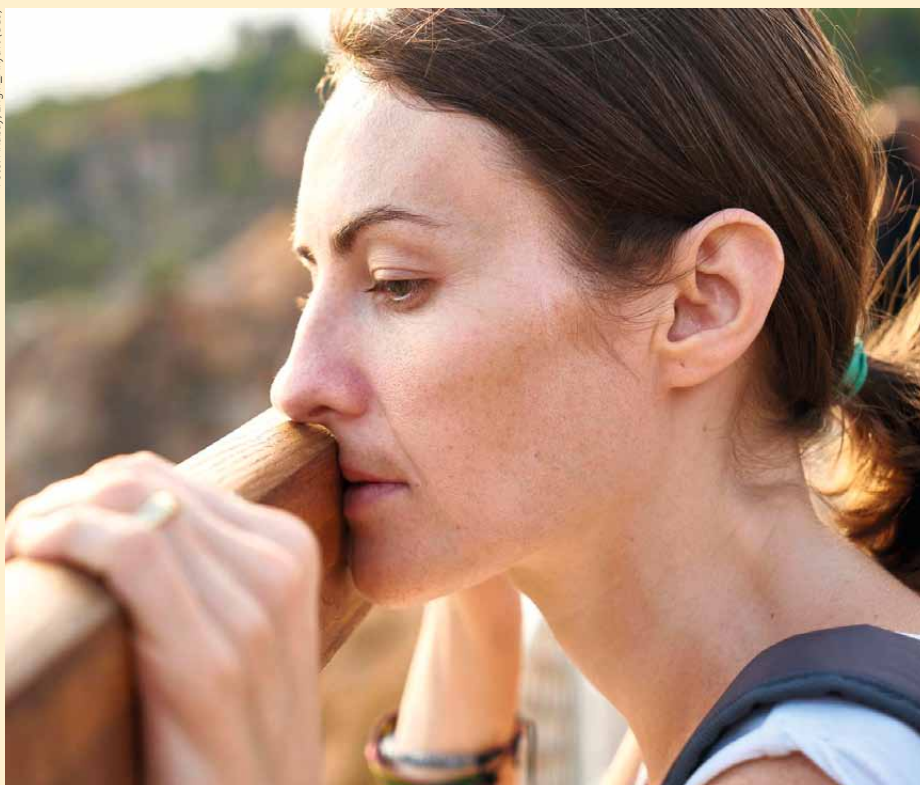
Foto: Flickr, jmaye1129 (CC BY 2.0)

Nejtěžší je odpustit sobě

Nejtěžší je odpustit sama sobě. Nikdy se nedozvím, čím mohla Anna být, co pro ni Bůh připravil, neuslyším její smích, nedovím se, co by studovala. Připravila jsem ji o její první ples a své děti jsem připravila o sestru. Najdu odvahu, abych jim, již dospělým, řekla celou pravdu?

Pán mi ukázal všechny moje rány, abych je poznala. A teď je uzdravuje. Pouze On přináší uzdravení a svobodu. Jen On je Pán, jen Jemu důvěřuji a do Něho vkládám naději. A to mi dovoluje dále žít.

*Ursula (převzato z časopisu
„Milujcie się) ■*

Struktura modlitby růžence

Úvod:

- Znamení kříže • Věřím v Boha
- Otče náš • 3x Zdrávas Maria (po jménu Ježíš postupně prosíme o tři Božské ctnosti: 1. v kterého věříme, 2. v kterého doufáme, 3. kterého nade všechno milujeme) • Sláva Otci

Pět desátků:

- Otče náš • 10x Zdrávas Maria (po jménu Ježíš se přidávají růžencová tajemství) • Sláva Otci

I. Tajemství radostná (pondělí, sobota):

1. kterého jsi z Ducha Svatého počala
2. s kterým jsi Alžbětu navštívila
3. kterého jsi v Betlémě porodila
4. kterého jsi v chrámě obětovala
5. kterého jsi v chrámě našla

II. Tajemství světla (čtvrtek):

1. který byl pokřtěn v Jordánu
2. který zjevil v Káně svou božskou moc
3. který hlásal Boží království a vyzýval k pokání
4. který na hoře Proměnění zjevil svou slávu
5. který ustanovil Eucharistii

III. Tajemství bolestná (úterý, pátek):

1. který se pro nás krví potil
2. který byl pro nás bičován
3. který byl pro nás trním korunován
4. který pro nás nesl těžký kříž
5. který byl pro nás ukřižován

IV. Tajemství slavná (středa, neděle):

1. který z mrtvých vstal
2. který na nebe vstoupil
3. který Ducha Svatého seslal
4. který tě, Panno, do nebe vzal
5. který tě v nebi korunoval

Po každém desátku:

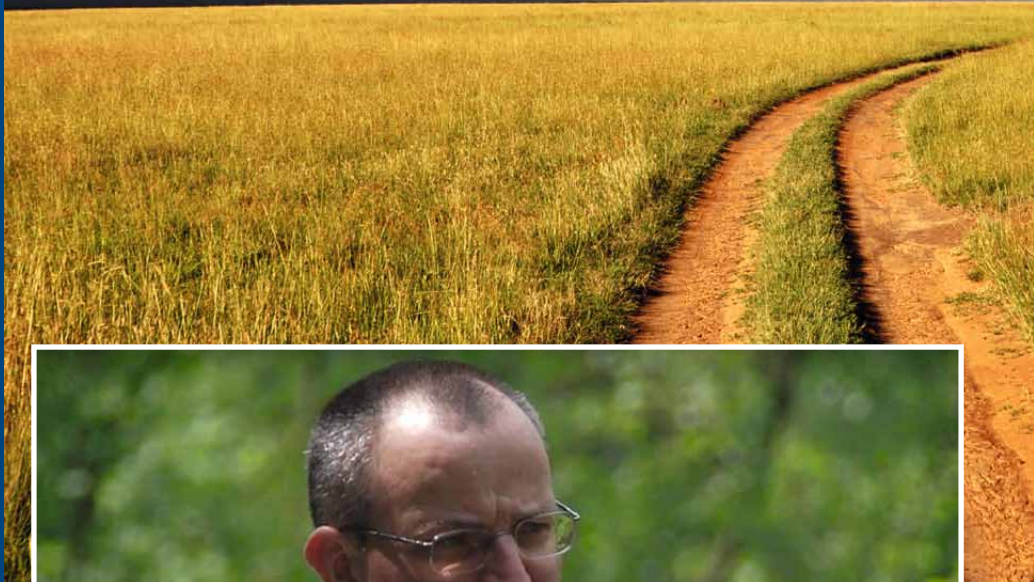
Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.

Závěr:

• Zdrávas Královno • Oroduj za nás, Královno posvátného růžence, aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních. • Modleme se: Bože, tvůj jednorozený Syn nám svým životem, smrtí a zmrtvýchvstáním získal věčnou spásu. Dej nám, prosíme, když v posvátném růženci blahoslavené Panny Marie o těchto tajemstvích rozjímáme, ať také podle nich žijeme a dosáhneme toho, co slibují. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Je vhodné ještě připojit modlitbu na úmysl Svatého otce.

Dlouhá cesta „upřesňování“ svého povolání

P. MUDr. Mikuláš Ota Buzický, OP

Foto: YouTube, OtdoPraecatorum

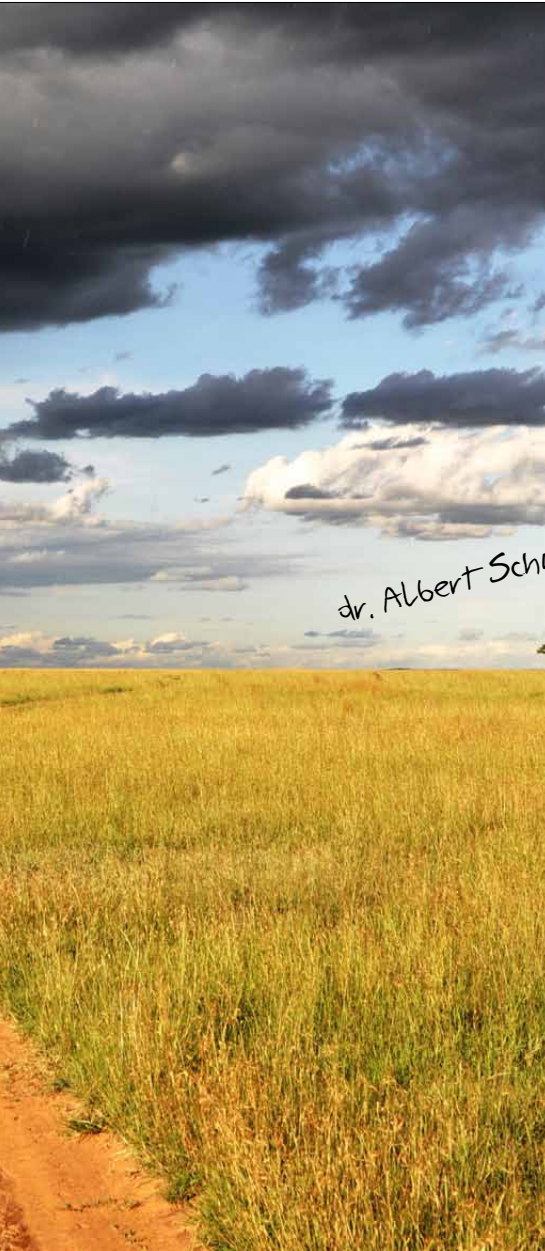
Narodil se 29. 3. 1962. Když 28. 5. 2013 zemřel, bylo mu jen padesát jedna let. Nemalou část svého krátkého života pracoval jako lékař – v misiích i v Čechách. Vysvěcen na kněze byl až necelých pět let před svým odchodem z tohoto světa. Předtím ale více než třicet let hledal a stále „upřesňoval“, k čemu ho Bůh volá. Nikdy toto hledání definitivně nevzdal – i když to nebylo vůbec jednoduché...

Sen, který se podařilo realizovat

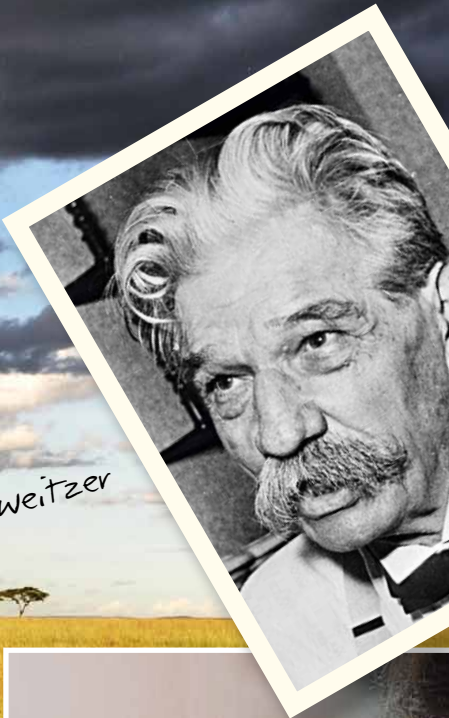
Ota Buzický se narodil a vyrostl v jižních Čechách, v Písku. Jeho rod z otcovy strany byli od 18. století rolníci na Mirošovsku.

I když se to již nedá ověřit, jeho předky jsou rytíři Buzičtí z Buzic. Rodina byla katolická. Měl bratra a sestru. V Písku vystudoval i gymnázium. Pro lékařství se rozhodl v patnácti letech po četbě živo-

dr. Albert Schweitzer

Pro lékařství se rozhodl v patnácti letech po četbě životopisu nositele Nobelovy ceny Alberta Schweitzera – muže který prožil 50 let v Africe.

Foto: Wikimedia Commons, Dutch National Archives (CC BY-SA 3.0)

Otův příběh tak dokládá důležitost vzorů při volbě povolání.

Foto: Pexels, cottonbro (CC0)

topisu Alberta Schweitzera, lékaře a současně evangelického pastora, který prožil padesát let na misiích v Africe a v roce 1952 se stal laureátem Nobelovy ceny za mír.

Otův příběh tak dokládá důležitost vzorů při volbě povolání. Ota měl představu, že jednou pojedou do Afriky a bude léčit „černoušky“, což se mu o hodně později splnilo. Je důležité vytrvat a na realizaci „svých snů“ pracovat...

Ještě jeden sen

Po gymnáziu vystudoval medicínu v Plzni, promoval v roce 1987 a nastoupil do přípravy na všeobecného lékaře. Chtěl prohloubit svůj duchovní život a toužil také po kněžství. Kontaktoval proto dominikány, věděl, že existují řeholní kněží s civilním povoláním (tehdy bylo takových mnoho zejména proto, že řada z nich ani nesměla veřejně své kněžské poslání

vykonávat – neměli tzv. státní souhlas, kterým komunisty ovládaný stát omezoval činnost duchovních – pozn. redakce).

Dominikánský řád ho přitahoval pro svůj intelektuální rozměr, důraz na studium a veritas (pravdu). ▷

Odjel do Afriky do Nairobi v Keni, kde působil jako lékař v nemocnici...

Vstoupil do řádu v roce 1988, obláčka byla v srpnu 1989 ještě tajně v kostele svatého Mikuláše v Perné u Mikulova, a tak přišel k řeholnímu jménu Mikuláš.

Z Olomouce do Nairobi

Po revoluci mohl odejít do dominikánského kláštera a žít plným řeholním životem. Studoval v Olomouci tři roky teologii. Pak studia přerušil a odjel do Afriky do Keni, kde byl členem dominikánského konventu v hlavním městě Nairobi a pracoval jako lékař ve dvou nemocnicích v letech 1993–1995. Ke konci období neobnovil dočasné sliby, a tak přestal být členem řádu.

... pak pracoval
na záchrance
v Písku.

MUDr. Buzický, lékař písecké záchranné služby

*Chtěl se ale stát
pouze a plně
„doktorem duší“.*

Foto: Flickr, Rod Waddington (CC BY-SA 2.0)

ŘÁD KAZATELŮ – DOMINIKÁNI A DOMINIKÁNKY

Jsme klasický řád založený před více než 800 lety svatým Dominikem a přezdívá se nám psi Páně (z lat. *Domini canes*). Náplní našeho života je společný bratrský život vedený modlitbou a rozjímáním Božího slova za účelem kázání. Velmi nám záleží na poznávání a předávání pravdy o Bohu a o tomto světě. Celé působení je živeno neustálou modlitbou našich sester mnišek a spoluprací se sdruženími laiků. Kláštery bratří se nacházejí v Praze, Olomouci, Plzni a v Jablonném v Podještědí, odkud bratři často vyjíždějí za kázáním. Sestry mnišky žijí v Lysolajích a Uherském Brodě a laická sdružení se scházejí na více než deseti místech naší země.

Kontakty pro zájemce o řád:

bratři: fr. Jan Rajlich OP, Slovenská 14, 779 00 Olomouc, jan@op.cz
mnišky: sr. Rajmunda Esterháziová OP, Mariánské nám. 61, 688 01 Uherský Brod, mnisky@op.cz; sr. Kateřina Foltová OP, Lysolajské údolí 106/21, 165 00 Praha-Lysolaje, monialesop@volny.cz
laická sdružení: <http://laici.op.cz/>

Foto: archiv OP

Internista, záchranář – a dál hledající

Po návratu domů pokračoval jako lékař. Získal atestaci z interního lékařství, ale pracoval převážně na záchrance v Písku. Zde mu víra pomáhala v kontaktu se smrtí a pozůstalými. Pro něho smrt nebyla tabu, ale přechod, takže mu víra pomohla chovat se klidně a zároveň zúčastněně, citlivě, nevyhýbat se smrti.

V roce 2001 vyjel ještě na několik měsíců do jižního Súdánu, kde pomáhal zakládat slovenskou nemocnici.

Touha být „doktorem duší na plný úvazek“

Po všech těchto zkušenostech se rozhodl vrátit se opět do řádu 28. 2. 2003. Tentokrát už nechtěl spojovat medicínu a kněžství či řeholi, ale chtěl se stát pouze a plně „doktorem duší“.

Po zkráceném noviciátu složil řeholní sliby 28. 8. téhož roku. Teologii pak studoval v Olomouci a ve Francii v Toulouse, kde studují čeští dominikáni. První rok tam byl ale jediným českým studentem, takže to neměl lehké. Vysvěcen na kněze byl 9. 8. 2008. Zůstal v olomouckém klášteře a sloužil zde převážně rodinám a nemocným, velmi obětavě. Měl široký okruh přátel.

Nemoc, smrt – a další působení...?

V roce 2011 mu byla diagnostikována rakovina už v neléčitelném stadiu.

Dokud mohl, ještě sloužil. Poslední dny života strávil P. MUDr. Mikuláš Ota Buzický, OP, v klášteře. Zemřel 28. května 2013. Je pohřben v řádové hrobce bratří kazatelů (dominikánů) v Olomouci.

Obracejí se k němu o přímlovu pro nemocné.

Foto: Freepik.com

Vím z osobního svědectví nemocniční kaplanky, že se k němu obrací o přímlovu pro nemocné. A nejen ona...

Jitka Dominika Krausová, OV (titulky a perex redakce, upraveno z knihy Jitky Dominiky Krausové, OV „Eskulapova hůl, lampa a kříž“, A.M.I.M.S., 2021 – objednávky knihy za příspěvek na tisk a on-line verze v PDF zdarma viz upoutávka na této straně) ■

A pravda vás osvobodí
související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus?

Jak je utvořen Boží lid?

V Církvi jsou skrze božské ustanovení *posvěcení služebníci*, kteří dostali svátost kněžství a tvoří církevní hierarchii. Ostatní jsou nazýváni *laikové*. Z obou pak pocházejí věřící, kteří se *zasvěcují* zvláštním způsobem Bohu sliby evangelijních rad: čistoty v celibátu, chudoby a poslušnosti.

Jaké je povolání věřících laiků?

Laičtí věřící mají jako své vlastní povolání hledat Boží království tím, že osvětlují a uspořádávají časné věci podle Boha. Uvádějí ve skutek povolání ke svatosti a apoštolátu, adresované všem pokřtěným.

Co to je zasvěcený život?

Je to životní stav, uznávaný Církví. Je to svobodná odpověď na zvláštní Kristovo volání, kterou se zasvěcení zcela oddávají Bohu a usilují o dokonalost lásky pod vlivem Ducha Svatého. Takové zasvěcení se vyznačuje uplatňováním evangelijních rad.

Co poskytuje zasvěcený život poslání Církve?

Zasvěcený život se podílí na poslání Církve plnou oddaností Kristu a bratřím tím, že vydává svědectví o naději nebeského království.

Srov. „Compendium Katechismu katolické církve“, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří, 2006.

Eskulapova hůl, lampa a kříž Svatí a věřící lékaři a zdravotníci (17.–21. století)

MUDr. Jitka Dominika Krausová, OV

Mons. Jan Graubner o této knize říká: „Téměř stovka medailonů ukazuje krásné příklady významných odborníků i velkých dobrodinců lidstva v nejrůznějších situacích. Pravdivý obraz jejich příběhů nezakrývá ani jejich bloudění či chyby, s nimiž bojovali. Tím nám snad mohou být bližší. Čerpali ze samotného Boha, nesli plody odpovídající síle pramene, z něhož čerpali.“

Knihu s 288 stranami vydal tiskový apoštolát A.M.I.M.S. a šíří ji jen za příspěvek na tisk (40 Kč) a poštovné (elektronická verze je na webu www.milujte.se zdarma ke stažení – dokonce ještě s některými medailony navíc, které se již nevešly do tištěné knihy). Tištěnou knihu můžete objednat pomocí kuponu na str. 56 nebo na www.amims.net či na www.fatym.com. Od stejné autorky můžete objednat i knihu *Manželství – cesta ke svatosti* (40 Kč).

Když jsi to přečetl, promyslel a promodlil, běž, žij a šir to dál!

ABC civilizace lásky

Vítejte vás na stránkách iniciativy Společenství čistých srdcí, která se veřejně rozhodla usilovat o růst a osvědu lidské civilizace podle 6. a 9. přikázání Dosažení čistoty srdce. Máte možnost se zde dozvědět, jak se nejen této oblasti informovat, ale i jak se jí aktivně zapojit. Doporučujeme. Nejnovější články:

Vyžadují od sebe, protože chci milovat
Křivdy lásky nevyžadují od sebe, tak by stanoví požadavky neměli mít.

Prosba o svědectví pro časopis Milujte se!
Otec Marek Dundá, koordinátor časopisu Milujte se!, prosí všechny, kteří mohou vydat svědectví o tom, jak se jim podařilo být milostivým a jak se jim podařilo být komunistickým způsobem svědectví napsali k článku do časopisu Milujte se!

- Měj v úctě každého člověka, protože v něm žije Kristus. Buď vnímavý ke každému – je to tvůj bratr a sestra.
- O každém smýšlej dobře – o nikom nesmyšlej zle. I v nejhorším člověku se pokus najít něco dobrého.
- O druhých mluv vždy dobře – o bližních nikdy nehovř zle. Naprav křivdu způsobenou slovem. Nebuď příčinou konfliktů mezi lidmi.
- S každým hovoř jazykem lásky. Nezvyšuj hlas. Neproklínej. Nezpůsobuj problémy. Nezapřičiňuj pláč. Uklidňuj a projevuj dobrotu.
- Odpouštěj všem a vše. Nepřechovávej v srdci hněv. Vždy podej ruku ke smíření první.
- Čiň vždy dobře bližnímu. Každému čiň dobro tak, jak chceš, aby ho druzí činili tobě. Nepřemýšlej o tom, co má někdo udělat pro tebe, ale o tom, co máš ty udělat pro někoho.
- Aktivně pomáhej v utrpení. Ochotně přispěj útechou, radou, pomocí, srdcem.
- Pracuj poctivě, protože plody tvé práce používají druzí, jako i ty používáš plody jejich práce.
- Zapoj se do života společnosti. Otevři se chudým a nemocným. Poděl se o hmotná i duchovní dobra. Snaž se vidět potřebné kolem sebe.
- Modli se za všechny, dokonce i za nepřátele.

kardinál Stefan Wyszyński

Z nabídky serverů FATYMu a A.M.I.M.S.

- www.milujte.se** – archiv vyšlých čísel časopisu *Milujte se!* s fulltextovým vyhledáváním
- www.fatym.com** – portál s tisíci článků ze života Církve jak místní, tak světové
- abcd.fatym.com** – vyhledávač křesťanských on-line knih
- www.amims.net** – tiskový apoštolát A.M.I.M.S. nabízí knihy k přečtení on-line i k objednání za příspěvek na tisk
- www.tv-mis.cz** – internetová televize TV-MIS.cz
- jukebox.tv-mis.cz** – písničkový křesťanský JukeBox
- temabox.tv-mis.cz** – nahrávky přednášek, duchovních seminářů, exercícií, kázání
- svata-zeme.tv-mis.cz** – virtuální pouť do Svaté země
- www.poute.eu** – web věnovaný pěšimu putování
- www.spolcs.cz** – web Společenství čistých srdcí
- www.jenikov.net** – myšlenky pro povzbuzení a potěšení
- www.jenikov.net/farnost** – z farnosti, kterou si na severu Čech adoptovaly farnosti FATYMu
- ... a mnoho dalšího, třeba **www.poute.eu/lobendava** – web nejseverněji položené české farnosti a poutního místa...

Náš tip mimo naše weby: <http://librinostri.catholica.cz>
Kvalitní katolické publikace s nadčasovou hodnotou on-line zdarma zpřístupňuje v elektronické formě (ve formátu PDF) projekt **Libri nostri** (Naše knihy).

Milujte se!
Římskokatolický farní úřad, Náměstí 20
671 03 Vranov nad Dyjí
e-mail: redakce@milujte.se

Foto: Sx, MSJ